

คำชี้แจงเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรี

เรื่อง

ร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗

โดย

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ

รองนายกรัฐมนตรี / ประธานกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

๑. ความเป็นมา

ในปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้เจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวเป็นสาเหตุทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายลงไปอย่างมาก และส่งผลกระทบทำให้เกิดอุบัติภัยและภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นอย่างมาก นับเป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจและบุคลากรของประเทศอย่างหามูลค่าไม่ได้ โดยที่ผ่านมาสังคมไทยยังไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องความปลอดภัยอย่างจริงจังเท่าที่ควร ประชาชนยังขาดความรู้ และขาดความตระหนักในเรื่องของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ยังไม่มีแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยที่เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย มาตรการและวิธีการในการป้องกันอุบัติภัยที่ชัดเจนและเป็นระบบ

คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ซึ่งเป็นองค์กรที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายและแผนหลักเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ จึงได้มีมติที่ประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบให้คณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ซึ่งมีอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นประธานอนุกรรมการ ฯ ดำเนินการร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อให้ประเทศไทยมีแผนหลักในการป้องกันอุบัติภัย และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการป้องกันอุบัติภัยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา แนวโน้มด้านอุบัติภัยรวมถึงนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ แล้ว และจักได้นำเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๒. กระบวนการจัดทำแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗

การจัดทำแผนหลัก ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๗ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ มีคำสั่งที่ ๐๐๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ โดยมี อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นประธานอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ จัดทำนโยบายและแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

๒.๒ มติคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบและมอบหมายให้คณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เตรียมกร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

๒.๓ การดำเนินการจัดทำร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๗ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้จัดทำร่างแผนหลัก ฯ และจัดประชุมสัมมนาระดมความคิดเห็นต่อร่างแผนหลัก ฯ

เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งได้เปิดรับฟังความคิดเห็นจากสาธารณชนทาง Website กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ นำมาปรับปรุงร่างแผนหลัก ฯ ให้สมบูรณ์ครบถ้วนยิ่งขึ้น และนำเสนอคณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ มีมติเห็นชอบร่างแผนหลัก ฯ

๒.๔ ที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ มีมติเห็นชอบร่างแผนหลัก ฯ และให้ฝ่ายเลขานุการ กปอ. แก้ไขเพิ่มเติมตามข้อสังเกตของที่ประชุม และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๓. กรอบการจัดทำร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗

กรอบการจัดทำร่างแผนหลัก ฯ ได้มี การนำหลักการและแนวทางมาจาก พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔) นโยบายและแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔ นโยบายเตรียมพร้อมแห่งชาติ นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ อนุสัญญาและกติการะหว่างประเทศต่างๆ สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติภัยและผลการดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยที่ผ่านมาเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำร่างแผน ฯ ดังกล่าว

๔. จุดเน้นของร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๗

ร่างแผนหลัก ฯ ฉบับนี้มีจุดเน้นที่สำคัญ ดังนี้

๔.๑ การเสริมสร้างการเรียนรู้ สร้างความตระหนักและพฤติกรรมความปลอดภัย ให้เกิดขึ้นในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน

๔.๒ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ที่ร่วมกันสร้าง “วัฒนธรรมความปลอดภัย” ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

๔.๓ การป้องกันอุบัติภัยที่เกิดจากการกระทำของคน

๔.๔ การสร้างมาตรฐานและระบบความปลอดภัย

๔.๕ เป็นกรอบแนวทางหลักให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การปฏิบัติในรูปของ “แผนปฏิบัติการ”

๔.๖ ให้มีการฝึกซ้อมแผนอย่างสม่ำเสมอ

๕. สาระสำคัญของร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗

สาระสำคัญของร่างแผนหลัก แบ่งเป็น ๔ บท ประกอบด้วย

บทที่ ๑ สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติภัย

ในปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้เจริญก้าวหน้ามากขึ้น ซึ่งทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านวัตถุ และโครงสร้างพื้นฐาน การใช้เทคโนโลยีและเครื่องทุ่นแรงที่ทันสมัย การพัฒนาคมนาคมขนส่ง ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย และคุณภาพชีวิตของประชาชนลดลง ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวล้วนเป็นปัจจัยทำให้เกิดอุบัติภัยและภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในอนาคตที่นับวันจะเพิ่มสูงขึ้น โดยจำแนกอุบัติภัยเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ อุบัติภัยทางจราจร (ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และทางระบบราง) อุบัติภัยจากการทำงาน อุบัติภัยในเคหะสถานและอุบัติภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายและสารกัมมันตภาพรังสี

บทที่ ๒ วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และหน่วยงานรับผิดชอบ

ตามแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๗ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายและหน่วยงานรับผิดชอบเอาไว้ชัดเจน เพื่อให้สามารถบริหารจัดการกับอุบัติภัยที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีระบบมาตรฐานความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล รวมทั้งมีวัฒนธรรมความปลอดภัยในวิถีชีวิต เพื่อให้สามารถลดความสูญเสียทั้งในด้านชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ ๓ ยุทธศาสตร์และแนวทางการป้องกันอุบัติภัย

กำหนดยุทธศาสตร์การป้องกันอุบัติภัยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๓.๑ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการป้องกันอุบัติภัย
- ๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยี การจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย การปรับปรุงสภาพแวดล้อม การวิจัยและพัฒนาและกำกับตรวจสอบ
- ๓.๓ ยุทธศาสตร์การเฝ้าระวังและเตือนภัย
- ๓.๔ ยุทธศาสตร์การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีต่าง ๆ
- ๓.๕ ยุทธศาสตร์การบังคับและปรับปรุงกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับ
- ๓.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ

บทที่ ๔ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

เป็นการกำหนดแนวทางเพื่อให้แผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนอย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน โดยการบูรณาการร่วมกันจากทุกภาคส่วนในการร่วมมือปฏิบัติงานอย่างเป็นเครือข่ายทั้งในระดับประเทศระดับภูมิภาค ระดับท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งมีการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและมีการกำหนดตัวชี้วัดที่เป็นเครื่องมือบ่งบอกถึงความสำเร็จของงาน เพื่อประโยชน์ต่อการติดตามประเมินผลและปรับปรุงแผนให้บรรลุเป้าหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๖. ประเด็นที่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

ร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางหลักในการดำเนินงานด้านการป้องกันอุบัติภัยของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมีจุดเน้นที่สำคัญ คือ การมุ่งเสริมสร้างการเรียนรู้ สร้างความตระหนักและพฤติกรรมความปลอดภัยในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชนภายใต้ระบบมาตรฐานความปลอดภัยเดียวกัน จึงเห็นสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังนี้

- ๖.๑ ให้ความเห็นชอบร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗
- ๖.๒ ให้ความเห็นชอบในหลักการให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นผู้ประสานงานหลักกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗

จึงเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณา

รายงานการประชุม

คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (กปอ.)

ครั้งที่ 1/2552

วันที่ 9 มีนาคม 2552

ณ ห้องประชุม 352 อาคาร 3 ชั้น 5 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

.....

ผู้มาประชุม

1. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	รองนายกรัฐมนตรี	ประธาน
2. ดร.สุวิทย์ ยอดมณี		ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ.
3. ดร.วิจิต พันธุ์อำไพ		ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ.
4. นายชาติชาย ไทยกล้า		ที่ปรึกษา กปอ.
5. พลตรี เค่นดวง ทิมวัฒนา	หัวหน้าศูนย์ประสานงานพัฒนาเพื่อความมั่นคง	กรรมการ
	(แทน) ปลัดกระทรวงกลาโหม	
6. นายอมร เลาหมนตรี	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย	กรรมการ
	(แทน) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	
7. นายประสิทธิ์ รักษายศ	ผู้อำนวยการสำนักแผนความปลอดภัย	กรรมการ
	(แทน) ปลัดกระทรวงคมนาคม	
8. นายสมเกียรติ ศิริวัฒนโชค	ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง	กรรมการ
	(แทน) ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
9. นางอุดมลักษณ์ สอนสารี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กรรมการ
	ชำนาญการพิเศษ	
	(แทน) ปลัดกระทรวงแรงงาน	
10. นายสมชาย เทียมบุญประเสริฐ	ที่ปรึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (แทน) ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
11. นายจักร วัฒนะมงคล	ผู้อำนวยการสำนักกิจการพิเศษ	กรรมการ
	(แทน) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
12. นายชาติรี เจริญชีวะกุล	เลขาธิการสถาบันการแพทย์	กรรมการ
	ฉุกเฉินแห่งชาติ (แทน) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	

/ 13. นายสุวัฒน์ ...

13. นายสุวัฒน์ วาณิสบุตร	ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน
(แทน) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
14. นางสาวชัชวีณ์ กล่อมสังข์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ชำนาญการพิเศษ
(แทน) เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	กรรมการ
15. นายวรวิทย์ จำปรัตน์	ที่ปรึกษาสำนักงบประมาณ
(แทน) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
16. พ.ต.อ.เกรียงเดช จันทรวงศ์	รองผู้บังคับการกองพัฒนาการจราจร
และบริการประชาชน
(แทน) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
17. นายสุรพล ภาษีคณิรันดร์	รองอธิบดีกรมการปกครอง
(แทน) อธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
18. นายชลธิศ สุรัสวดี	รองอธิบดีกรมป่าไม้
(แทน) อธิบดีกรมป่าไม้	กรรมการ
19. นายโสภณ ผลประสิทธิ์	รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
(แทน) อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ
20. นายเชตวัน อนันตสมบูรณ์	รองอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง
(แทน) อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง	กรรมการ
21. นายวสันต์ วรรณวโรธร	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
(แทน) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
22. นายวิสูตร สมนึก	รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
(แทน) อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช	กรรมการ
23. นายวิเชียร มหาธารังชัย	วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ
(แทน) อธิบดีกรมทางหลวง	กรรมการ
24. นายบุญทอง อุ่นขจรวงศ์	ผู้อำนวยการส่วนวิเคราะห์และป้องกันอุบัติเหตุ
(แทน) อธิบดีกรมการขนส่งทางบก	กรรมการ
25. นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์	ผอ.สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
(แทน) อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	กรรมการ
26. นายวิศว์ รัตนโชติ	ผู้อำนวยการกลุ่มอำนวยความสะดวก
(แทน) อธิบดีกรมทางหลวงชนบท	กรรมการ

27. นายอนันต์ศักดิ์ บุญเครือพันธ์	ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและแผน ประชาสัมพันธ์ด้านความมั่นคง (แทน) อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์	กรรมการ
28. นายสมชาย ไบ่ม่วง	ผู้อำนวยการสำนักพยากรณ์อากาศ (แทน) อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา	กรรมการ
29. นายวินัย ลัญจิกาวิน	ผู้อำนวยการกองตรวจความปลอดภัย (แทน) อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	กรรมการ
30. นายนิยม กรรณสูตร	ผอ.สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (แทน) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
31. นายปกรณ์ ประเสริฐวงษ์	หัวหน้ากลุ่มสิ่งแวดล้อม รักษาการ แทนผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัยและ สิ่งแวดล้อมทางน้ำ (แทน) อธิบดีกรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี	กรรมการ
32. นายณรงค์ อรุณภักคกุล	นักวิชาการขนส่งชำนาญการ (แทน) อธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศ	กรรมการ
33. พ.ต.ท.ม.ล. กิตติบดี ประวิตร	นายกสมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย แห่งประเทศไทยในพระอุปถัมภ์	กรรมการ
34. นายประวิทย์ หาญณรงค์	รองประธานกรรมการบริหาร (แทน) ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิ ราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์	กรรมการ
35. นายอนุชา โมกขะเวส	อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการ และเลขานุการ กปอ.
36. นายชยันต์ ศิริมาศ	ผู้อำนวยการสำนักบูรณาการสาธารณสุข อุบัติเหตุ และความปลอดภัยทางถนน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ กปอ.

ผู้ไม่มาประชุม

1. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	ติดภารกิจ	รองประธาน
2. นายเอนก สิทธิประศาสน์	ติดภารกิจ	ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ.
3. ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	ติดราชการ	กรรมการ
4. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	ติดราชการ	กรรมการ

/5. รองอธิบดี...

5. รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ติดราชมการ

กรรมการ

ผู้ร่วมประชุม

1. นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ

1. นายสุวัฒน์ ตันประวดี

2. นายจำเริญ ยุติธรรมสกุล

3. นายอรรถพร บุณนาค

4. ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ กนกนุกุลชัย

5. พลตรี นพดล พักอังกูร

6. รศ.นพ.อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์

7. นายวิชา เจียสกุล

8. นายนพดล ว่องเวียงจันทร์

9. นายทองศักดิ์ วิกุล

10. นางประจักษ์ นุชนนทร

11. นางสาวสมดี เปี้ยชัยพร

12. นางเฮเลน อารมย์ดี

13. ร้อยโท วโรดม สุจริตกุล

14. นายศักดิ์ชัย ยวงตระกูล

15. นายนิรันดร์ เกตุแก้ว

16. นายประยูรยงค์ หนูไชยา

17. นายสมักร ดอนนาปี

18. นายเกษม สัจจารักษ์

19. พ.ต.ท.หญิง สมคิด สีเกษม

20. นายประเวศ เพียรธรรม

รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ฝ่ายการเมือง

ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้าผู้ตรวจราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

รองผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติ

ประธานคณะกรรมการศึกษาวิจัยและพัฒนาต้นอุบัตินัย

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการประชาสัมพันธ์

ป้องกันอุบัตินัยแห่งชาติ

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสร้างความ

เข้มแข็งของชุมชนด้านป้องกันอุบัตินัยและสาธารณภัย

ผอ.ฝ่ายการฟื้นฟูและพัฒนาเมือง การเคหะแห่งชาติ

ผอ.ฟื้นฟูเมืองฝ่ายการฟื้นฟูและพัฒนาเมือง

การเคหะแห่งชาติ

รอง ผอ.ฝ่ายการฟื้นฟูและพัฒนาเมือง การเคหะแห่งชาติ

พนักงานประชาสัมพันธ์ 9 ฝ่ายฟื้นฟูและพัฒนาเมือง

การเคหะแห่งชาติ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

ฝ่ายฟื้นฟูและพัฒนาเมือง การเคหะแห่งชาติ

นักวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ กรมควบคุมมลพิษ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันอัคคีภัย

สมาคมสถาปนิกสยาม

ผอ.ศูนย์ปลอดภัยคมนาคม

นักวิชาการป่าไม้ ชำนาญการ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ กรมป่าไม้

วิศวกรโยธาชำนาญการ กรมทางหลวงชนบท

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผอ.กองวิชาการและแผนงาน กรุงเทพมหานคร

23. นายณัฐชัย บุญทอง	กรุงเทพมหานคร
24. พ.ต.ท. ชุมพล บุญประยูร	ผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณสุข ปก.
25. นายปริญญญา จาติเสถียร	ผู้ตรวจราชการ ปก.
26. นางวรชพร เพชรสุวรรณ	ผู้ตรวจราชการ ปก.
27. นายอดิศักดิ์ เทพอาสน์	ผอ.สำนักส่งเสริมการป้องกันสาธารณสุข ปก.
28. นายสุรพล เล็กขาว	ผอ.สำนักมาตรการป้องกันสาธารณสุข ปก.
29. นายทรงชัย โรหิตะชาติ	ผอ.สำนักช่วยเหลือผู้ประสบภัย ปก.
30. นายมนตรี ชนะชัยวิบูลวัฒน์	ผอ.สำนักนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข ปก.
31. นายอรรถพล เพ็ชรวิเศษ	ผอ.ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข เขต 4
ประจวบคีรีขันธ์ ปก.
32. นายพรพจน์ เพ็ญพาส	ผอ.วิทยาลัยป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข ปก.
33. นางยุพียง จิตะประ	ผอ.กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ ปก.
34. นายศุภกิมิตร เปาริก	รท.ผอ.ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ปก.
35. นายอรรถพร สิงหวิชัย	ผอ.สำนักวิจัยและความร่วมมือระหว่างประเทศ ปก.
36. รต. พงศธร ศิริสาคร	(แทน) ผอ.ศูนย์อำนวยการบรรเทาสาธารณสุข ปก.
37. นายปิยะ วงศ์ลีอชา	(แทน) ผอ.กองคลัง ปก.
38. นายชุมพล วรรณฉัตรสิริ	หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาระบบบริหาร ปก.
39. นายภาณุ อาวัจนการ	หัวหน้ากลุ่มงานกัยมนุษย์ ปก.
40. นายวีรชัย พรหมสาขา ณ สกลนคร	หัวหน้ากลุ่มงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ปก.
41. นายอำพล อังภากรณ์กุล	หัวหน้ากลุ่มงานคณะกรรมการป้องกันและบรรเทา
สาธารณสุขแห่งชาติ ปก.
42. นายชาญชัย อดมศิริกุล	หัวหน้าสำนักงานเลขานุการศูนย์อำนวยการความปลอดภัย
ทางถนน ปก.
43. นางสุชาวดี โลกะกะลิน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ ปก.
44. นายทรงกลด สว่างวงศ์	หัวหน้ากลุ่มงานอัตรากำลังและระบบงาน ปก.
45. นางวรรณุช พรหมอนันต์	นิติกรชำนาญการพิเศษ ปก.
46. นายสิทธิพร เพชรดี	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ ปก.
47. นางจันทร์จิรา โพธิ์ทรงนาก	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ ปก.
48. นายประเสริฐ เหนือแสน	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ ปก.

49. นายวรรัตน์ วงศ์ปิ่นเพชร	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ กรมการปกครอง
50. นายมานพ บุญแจ่ม	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ กรมควบคุมมลพิษ
51. น.ส.ชฎาพร สุขศิริวรรณ	นักวิจัย โรงพยาบาลรามาริบัติ
52. น.ส.กรวิการ์ บุญตานนท์	นักวิจัย โรงพยาบาลรามาริบัติ
53. น.ส.พรรณธิกา บุญพิทักษ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ ปก.
54. นายชวิศร์ กรันเมธากุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ ปก.
55. น.ส.ภัทริยา สุวรรณบุรณ์	เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณสุข ุบัติภัย และความ
ปลอดภัยทางถนน ปก.
56. น.ส.พรยุพา คัมภีร์ญาณนนท์	เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณสุข ุบัติภัย และความ
ปลอดภัยทางถนน กรม ปก.
57. นายปวิศร์ สาฉลาด	เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณสุข ุบัติภัย และความ
ปลอดภัยทางถนน กรม ปก. -
58. น.ส.ณัฐธิดา รุ่งศิลา	เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณสุข ุบัติภัย และความ
ปลอดภัยทางถนน กรม ปก.
59. น.ส.เกศราภรณ์ หมั่นหลี่	เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณสุข ุบัติภัย และความ
ปลอดภัยทางถนน กรม ปก.
60. เจ้าหน้าที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน 30 คน	

เริ่มประชุม เวลา 10.00 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

เราในฐานะกรรมการก็มีหน้าที่มาช่วยกันกำหนดยุทธศาสตร์ แผนในการป้องกัน แก้ไขปัญหาอุบัติเหตุแห่งชาติและมีหลายเรื่องที่ต้องพิจารณาและทบทวน ขอให้กรรมการช่วยกันระดมความคิดเห็น

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะฝ่ายเลขานุการ กปอ. กล่าวว่า เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบที่สำคัญในวันนี้ คือ

1.1 คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 4 / 2552 เรื่อง การมอบหมายให้นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2552 ลงนามโดย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี

1.2 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 2 มกราคม 2551 ได้ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านอัคคีภัยแห่งชาติ ตามที่คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (กปอ.) เสนอ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ ดังนี้

1) เห็นชอบแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านอัคคีภัยแห่งชาติ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติต่อไปตามที่นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติเสนอ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (กปอ.) รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการ ฯ ดังกล่าวว่า ควรให้ครอบคลุมถึงการแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า รวมทั้งให้รับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปพิจารณาด้วย

2) ในส่วนของการจัดทำโครงการเพื่อเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามแผนแม่บท ฯ ดังกล่าว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามความเห็นชอบของสำนักงบประมาณ

1.3 นายนิกร จำนง กรรมการที่ปรึกษาคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ ได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการที่ปรึกษาคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2550 ซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำเรียนพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ในฐานะประธาน กปอ. ในขณะนั้น ทราบแล้ว

1.4 พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ได้ขอลาออกจากตำแหน่งประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (อปส.) เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2551 ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้นำ

เรียน พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะประธาน กปอ.ในขณะนั้น ทราบแล้ว นอกจากนี้ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการที่ปรึกษา กปอ. อีกตำแหน่งหนึ่งด้วย เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2551 ซึ่งที่ประชุมจะได้พิจารณาหาคนอื่นมาดำเนินการแทน

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ครั้งที่ 2/2550 (วันที่ 9 กรกฎาคม 2550)

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะฝ่ายเลขานุการ กปอ. กล่าวว่า กปอ. ได้มีการประชุมครั้งที่ 2/2550 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2550 และฝ่ายเลขานุการ ฯ ได้จัดทำรายงานการประชุมแจ้งเวียนให้กรรมการ กปอ. และผู้เข้าประชุมได้พิจารณาตรวจแก้ไขและรับรองรายงานการประชุมดังกล่าวแล้ว ในการนี้ มีผู้ขอแก้ไขรายงานการประชุม ดังนี้

นายประสิทธิ์ สาธร ผู้แทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครขอแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบวาระที่ 5 หน้า 15 ย่อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 3 จาก ... การเคหะแห่งชาติจะต้องลงทุนตอนต้นรื้อแล้วสร้างตึกใหม่ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 2-3 ปี ... เป็น ... การเคหะแห่งชาติจะต้องลงทุนตอนต้น สร้างตึกใหม่แล้วค่อยรื้อ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 2-3 ปี ...

ดร.วิจิต พันธ์อำไพ ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. ขอแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบวาระที่ 5 หน้า 15 ย่อหน้าที่ 4 จาก ... เรื่องแฟลตดินแดงไม่ใช้ความรับผิดชอบเฉพาะของการเคหะแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร กระทรวงมหาดไทย รวมทั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) และให้ความเห็นว่า ... เป็น ... เรื่องแฟลตดินแดงไม่ใช้ความรับผิดชอบเฉพาะของการเคหะแห่งชาติ แต่กรุงเทพมหานคร กระทรวงมหาดไทย รวมทั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ก็ต้องรับผิดชอบร่วมกันด้วย และให้ความเห็นว่า ...

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องสืบเนื่องจากการประชุม กปอ. ครั้งที่ 2/2550 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2550 การติดตามผลการแก้ไขปัญหามลพิษ

นายเชตวัน อนันตสมบูรณ์ รองอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง กล่าวว่า ประเด็นเกี่ยวกับปัญหามลพิษนี้เริ่มมาตั้งแต่ปี 2548 กรมโยธาธิการฯ ได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบอาคารประมาณ 4 ครั้ง และได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยในสถาน อาาคารสูง อาคารขนาดใหญ่ และสาธารณสถาน ซึ่งมีอธิบดีกรมโยธาธิการฯ เป็นประธาน ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามลพิษรวม 3 ข้อ ประกอบด้วย

1. ให้การเคหะแห่งชาติดำเนินการแก้ไขปัญหามาระยะเร่งด่วนโดยให้ทำการซ่อมแซมอาคารที่คณะกรรมการฯ ตรวจสอบแล้วพบว่ามีความปลอดภัยน้อยที่สุด
2. ให้การเคหะแห่งชาติดูแลผู้ใช้อาคารมิให้มีการใช้อาคารผิดประเภท หรือต่อเติมอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือต่อเติมในลักษณะที่จะเป็นอันตรายต่อโครงสร้างหลักของอาคาร
3. ดูแลป้องกันอาคารที่ยังมีสภาพโครงสร้างคืออยู่ ไม่ให้มีปัญหาชำรุดทรุดโทรมตามมา และได้มีหนังสือแจ้งกรุงเทพมหานครและการเคหะแห่งชาติให้ดำเนินการแก้ไขแล้วและได้เข้าไปตรวจสอบเป็นระยะ ๆ แต่ยังไม่ได้รับความก้าวหน้าตามที่เสนอไป และการเคหะฯ ได้มีหนังสือแจ้งกรุงเทพมหานครและการเคหะแห่งชาติให้ดำเนินการแล้ว

ดร.สุวิทย์ ยอดมณี ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. กล่าวว่า ได้เข้าประชุม กปอ. ที่เคยพิจารณาเรื่องเพลิงดินแดงนี้ เมื่อประมาณปี 2549 และที่ประชุมในวันนั้นมีมติเห็นว่าไม่ปลอดภัยที่จะให้ประชาชนเข้าไปใช้สอยอาคารเพลิงดินแดงโดยเฉพาะบางส่วนของที่มีความชำรุดทรุดโทรมอย่างมากก็จะพังลงมา ถือเป็นอันตรายอย่างยิ่ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับรายงานของกรมโยธาธิการฯ ที่ว่า ต้องซ่อมแซมในบางส่วน

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี / ประธาน กปอ. กล่าวว่า ทางกรมโยธาธิการฯ เคยติดตาม เคยทำหนังสือไป ผลเป็นอย่างไร

นายเชตะวัน อนันตสมบูรณ์ รองอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง กล่าวว่า ได้ทำหนังสือไป 2-3 ครั้งและไปติดตามด้วยตัวเองเห็นมีช่างไปซ่อมที่ระบายน้ำกับรวบั้นไค ส่วนอาคารหลัก ๆ ที่เป็นอันตรายและต้องแก้ไขโดยรีบด่วน ยังไม่ได้ดำเนินการเท่าที่ควร

ศาสตราจารย์ วรศักดิ์ กนกนุกุลชัย สถาบัน AIT กล่าวว่า ปัญหานี้สถาบัน AIT เคยได้ศึกษาพบว่าอาคารบางส่วนอยู่ในมาตรฐานที่ต่ำ ซึ่งถ้าเป็นประเทศอื่นจะไม่มีการปล่อยทิ้งไว้อย่างนี้ แต่ในประเทศไทยบางที่ก็มีการอนุโลมกันและผู้อยู่อาศัยในอาคารดังกล่าวก็ไม่กลัว จึงอยากเสนอให้มีการตรวจสอบให้ละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้ว แต่มีปัญหาในการหาที่อยู่ใหม่ให้แก่คนที่อยู่อาศัยแต่เดิม ดังนั้น จึงขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลด้วย

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี / ประธาน กปอ. กล่าวว่า ความรับผิดชอบของ กปอ. คือ ต้องไม่ให้เกิดอันตรายแก่ผู้อยู่อาศัย จึงขอหารือในที่ประชุมว่า คณะกรรมการฯ ชุดนี้ ควรจะดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนอย่างไรบ้าง เพื่อให้มีทางออกที่เหมาะสมภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ที่สามารถจะดำเนินการได้ หรือจะให้การเคหะแห่งชาติดำเนินการตามข้อเสนอของกรมโยธาธิการฯ 3 ข้อที่ได้เสนอการเคหะแห่งชาติแล้ว

นายชาติชาย ไทยกล้า ที่ปรึกษา กปอ. กล่าวว่า กรณีของเพลิงดินแดงนี้ หากเกิดการพังถล่มลงมา กปอ. ต้องรับผิดชอบโดยตรง ดังนั้น การแก้ไขปัญหาก็ต้องเริ่มจากการพิจารณาว่า อาคารไหนชำรุดทรุดโทรมมากที่สุดต้องกำหนดให้รื้อก่อน และต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะใช้เวลากี่ปี ใช้งบประมาณ

เท่าไร...

เท่าไร ประชาชนผู้อยู่อาศัยเดิมจะให้ไปอยู่ที่ไหน เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจว่าสิ่งที่พวกเขาได้รับจะเหมือนเดิมทุกประการและมีสภาพใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมเดิม ไม่เช่นนั้นจะไม่ได้ข้อสรุปเสียที

นายอรรถพร บุนนาค รองผู้ว่าการเคหะแห่งชาติ กล่าวว่า จากมติที่ประชุม กปอ. ซึ่งได้มอบหมายให้การเคหะแห่งชาติไปดำเนินการแก้ไขปัญหาระเบิดอาคารแฟลตดินแดงนั้น ขอเรียนชี้แจงว่าการเคหะแห่งชาติได้ดำเนินการใน 2 เรื่อง คือ

เรื่องที่หนึ่ง การแก้ไขปัญหาระเบิดอาคารที่ต้องซ่อมแซม อาคารหลายหลังมีการก่อสร้างมาเป็นเวลานาน ตั้งแต่ปี 2506 การเคหะแห่งชาติจึงได้จ้างสถาบัน AIT ไปทำการตรวจสอบอาคารทั้งหมดถึง 2 ครั้ง โดยเฉพาะที่สร้างมานานเกิน 40 ปี พบว่า การชำรุดทรุดโทรมของอาคารมีความแตกต่างกัน บางอาคารมีปัญหาชำรุดทรุดโทรมค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอาคาร 1-8 มีการแตกร้าวถึงเนื้อในของโครงสร้างเหล็กเป็นสนิมเมื่อเหล็กเป็นสนิมจะทำให้เนื้อในของเหล็กก็มีอาการบวมและดันคอนกรีตออกมาลักษณะอย่างนี้เป็นอันตรายอย่างยิ่ง แต่บางอาคารมีการชำรุดทรุดโทรมอยู่ในระดับที่ซ่อมได้ เช่น อาคารหลังที่ 6, 22, 23, 33-64 การเคหะฯ ก็ได้ดำเนินการซ่อมเรียบร้อยแล้วตามลักษณะของสภาพความสึกหรอแต่ไม่สามารถคาดคะเนได้ว่าการซ่อมจะทำให้อาคารอยู่ในสภาพดีได้นานแค่ไหน เพราะอาคารเก่ามากซึ่งอาจจะต้องซ่อมไปเรื่อยๆ

ส่วนเรื่องที่สอง เป็นเรื่องการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้อยู่อาศัยเดิม เป็นเรื่องทางสังคมและการมีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูชุมชนดินแดง ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจและพึงพอใจต่อสิ่งที่การเคหะแห่งชาติกำลังดำเนินการอยู่และในปัจจุบันกระบวนการนี้ทำให้การต่อต้านและการปลุกระดมประชาชนในพื้นที่ไม่ให้มีการรื้อถอนอาคารลดน้อยลง การเคหะฯ อยากรื้อแล้วสร้างใหม่แต่ทำไม่ได้ เพราะมีเงื่อนไขเดียวที่ประชาชนต้องการ คือ ให้รัฐบาลพิจารณาเงินที่จะชดเชยให้

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี/ ประธาน กปอ. กล่าวว่า สิ่งที่กรรมการฯ ชุดนี้มีความกังวลใจ ซึ่งสะท้อนมาจากข้อเสนอของกรมโยธาธิการและผังเมืองที่มีไปถึงการเคหะแห่งชาติก็คือ เรื่องของความปลอดภัย แต่สิ่งที่ผู้แทนการเคหะแห่งชาติชี้แจงว่าทางการเคหะฯ ได้ทำการซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดทรุดโทรมแล้ว แต่ไม่ได้ให้คำตอบว่าการซ่อมแซมอาคารดังกล่าวแล้วนั้นจะทำให้อาคารมีความปลอดภัยแล้วหรือไม่ หรือทางการเคหะฯ มีแผนดำเนินการอย่างอื่นหรือไม่ในการแก้ไขปัญหานี้

นายอรรถพร บุนนาค รองผู้ว่าการเคหะแห่งชาติ กล่าวว่า การซ่อมแซมนั้นดำเนินการตามที่สถาบัน AIT กำหนดว่าเป็นพื้นที่สีแดงแต่ตอบในที่นี้ไม่ได้ว่า เมื่อซ่อมแล้วจะไม่เกิดความเสียหายจุดอื่นอีกเพราะมันอยู่ข้างใน และสำหรับแผนดำเนินการ การเคหะฯ ได้จัดเตรียมแผนแม่บทไว้ คือ แผนการฟื้นฟูเมืองดินแดง ซึ่งจะมีการสร้างอาคารหลังใหม่ขึ้นมาทดแทนหลังเก่าแล้วค่อยให้ประชาชนย้ายเข้ามาที่อยู่อาศัยใหม่ ก่อนที่จะทำการทุบตึกหลังเก่า แล้วค่อยๆสร้างไปที่ละชุดๆ แผนนี้จะได้อนุมัติให้ทันปีนี้

/ นายชาติชาย ...

นายชาติชาย ไทยกล้า ที่ปรึกษา กปอ. กล่าวว่า บอกว่า เมื่อบอกว่าซ่อมได้ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในอาคารก็จะให้ซ่อมอย่างเดียว ดังนั้น เมื่อการเคหะแห่งชาติไม่สามารถยืนยันได้ว่าเมื่อซ่อมแล้วจะอยู่ได้นานแค่ไหน ควรจะกำหนดเลยว่า จะทุบ เริ่มที่อาคารที่มีสภาพทรุดโทรมมากที่สุด หาที่อยู่แห่งใหม่ให้ประชาชนเลยโดยอาจจะไปเช่าคอนโดมิเนียม แล้วให้ประชาชนกลุ่มนี้ไปเช่าอาศัยอยู่ชั่วคราวก่อน โดยอาจจะใช้ทั้งการเช่าครั้งหนึ่งซื้อครั้งหนึ่งก็แล้วแต่ว่าจะกำหนดวิธีการอย่างไรให้เหมาะสม แต่ถ้าดำเนินการพร้อมกันทั้งหมดคงเป็นไปได้ยาก เพราะต้องใช้งบประมาณเยอะ อาจจะเป็นหมื่นล้าน ฉะนั้นต้องดำเนินการแบบค่อยเป็นค่อยไป ทำทีละอาคาร ให้ประชาชนที่อยู่อาศัยเห็นว่าปลอดภัยดีและได้อยู่ในสถานที่เดิม แล้วค่อยสร้างอาคารใหม่ไปเรื่อยๆ อาจเสร็จใน 10 ปี 20 ปี

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี/ประธาน กปอ. กล่าวว่า คณะกรรมการฯ ชุดนี้คงไม่ระบุดังลงไปว่าการเคหะฯ ต้องดำเนินการอย่างไรบ้าง แต่ถ้าที่ประชุมฯ เห็นว่าผลสำรวจของ AIT ตรงกับที่ กรมโยธาธิการฯ ได้ทำการสำรวจไว้ ก็ทำเป็นมติที่ประชุม กปอ. ไปว่าผลการตรวจสอบเห็นว่าอาคารแห่งนี้ไม่ปลอดภัยสำหรับผู้อยู่อาศัยจะต้องทำการแก้ไขภายในเวลาที่ปี เสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบต่อไป ส่วนการเคหะฯ จะดำเนินการอย่างไร จะสร้างอาคาร ก็ชุดที่อาคาร ก็ดำเนินการไป

ดร.วิจิต พันธ์อำไพ ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. กล่าวว่า ในที่ประชุม กปอ. เมื่อประมาณ 2 ปีที่แล้วได้มีการนำเสนอกันในประเด็นนี้ว่า เจอนใจของปัญหานี้อยู่ที่นักวิชาการไม่กล้าฟันธงว่าจะต้องรื้อหรือไม่ แม้ว่าทุกอย่างในโลกนี้สามารถซ่อมได้ แต่ว่าจะคุ้มหรือไม่คุ้มมันเป็นอีกประเด็นหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม นักวิชาการต้องทำตัวเป็นนักวิชาการอย่างเต็มที่ ไม่ต้องกังวลต่อเรื่องใด ๆ ต้องกล้าฟันธงว่าควรจะรื้อหรือจะซ่อม ไม่เช่นนั้นอีก 2 ปีต้องมาคุยกันอีก

นายเชตะวัน อนันตสมบูรณ์ รองอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง กล่าวว่า กรมโยธาธิการฯ ได้ส่งวิศวกรผู้เชี่ยวชาญเข้าไปทำการศึกษาในระบบของวิศวกรรมการก่อสร้างหลัก ๆ ที่เฟลตดินแดงและในการสำรวจของทีมผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านมายืนยันได้ว่าทุกอาคารที่เข้าไปสำรวจสามารถซ่อมได้

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี/ประธาน กปอ. กล่าวว่า คณะกรรมการฯ ควรจะมีการเชิญทีมงานของ AIT ที่เข้าไปตรวจสอบอาคารแฟลตดินแดงคราวที่แล้วมาร่วมประชุมด้วย เพื่อว่ากรรมการจะได้ซักถามเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ถ้ากรรมการฯ พอใจผลที่ AIT ศึกษามาแล้วเราก็ตัดสินใจจากข้อมูลนั้น แต่ถ้าไม่สามารถพูดให้เราเห็นชัดเจน เราอาจต้องพิจารณากันใหม่ว่าต้องจ้างทีมงานใหม่ไปศึกษาหรือเปล่าเพื่อหาข้อสรุปให้ได้ ถ้าผลการศึกษาทำให้มั่นใจได้ว่าอาคารนี้ไม่ปลอดภัย สำหรับการอยู่อาศัยก็เป็นหน้าที่ของเราที่ต้องบอกรัฐบาลว่าให้อยู่ไม่ได้แล้ว จะดีไหม

ศาสตราจารย์ วรศักดิ์ กนกนุกุลชัย สถาบัน AIT กล่าวว่า ประเด็นเกี่ยวกับแฟลตดินแดงนี้เกี่ยวข้องกับเงื่อนไข 3 ข้อ คือ เงื่อนไขทางโครงสร้าง เงื่อนไขทางเศรษฐศาสตร์ และเงื่อนไขทางสังคม สถาบัน AIT ได้เข้าไปตรวจสอบทางเทคนิคและพบว่า อาคารหลายหลังมีคุณภาพที่ต่ำกว่า

มาตรฐาน หมายความว่าไม่ปลอดภัยตามมาตรฐานสากล ดังนั้น ทางแก้มืออยู่ 2 ทาง คือ รื้อแล้วสร้างใหม่หรือ
ดำเนินการซ่อม เพื่อยกมาตรฐานให้ขึ้นมาอยู่ในระดับมาตรฐานสากล แต่อายุการใช้งานทางเศรษฐศาสตร์ การ
ซ่อมจะคุ้มหรือไม่เพียงไร ต้องมีการศึกษาด้านความคุ้มค่า และเรื่องทางสังคม ต้องเตรียมพร้อมในภาพรวม
ว่าถ้าเรา จะแก้ไข ประชาชนที่เดือดร้อนจะแก้ไขอย่างไร ดังนั้น การแก้ไขปัญหานี้ต้องมองภาพรวมทั้ง 3
อย่างพร้อมกัน และต้องสามารถสื่อสารกับสาธารณชนได้ว่าการเคหะแห่งชาติสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหานี้
ในภาพรวมได้ทั้งหมด

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี / ประธาน กปอ. กล่าวว่า ตามที่ ศ.วรศักดิ์
กนกนุกุลชัย กล่าวมานั้นก็รอบคอบดี แต่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการฯ ชุดนี้ควรจะต้องชี้ให้ชัดว่า
คณะกรรมการฯ เป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยของคนที่อยู่อาศัย กล่าวว่าจะพังลงมา ทาง AIT จึงได้เข้าไป
ศึกษาแล้ว และถ้าการเคหะฯ เห็นว่าจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย มีแผนจะทำอะไรบ้างก็ต้องไปบอกทาง
รัฐบาลว่าจะใช้เงินเท่าไรและคงไม่ใช่เราที่ต้องไปศึกษาว่าการเคหะฯ ต้องทำอะไร แต่ควรเชิญทีมงาน AIT
ที่ศึกษามารายงานต่อที่ประชุม กปอ. พร้อมทั้งให้ทางกรมโยธาธิการฯ นำผลศึกษามาศูดยกันในที่ประชุมฯ
ด้วยคณะกรรมการ กปอ.จะได้พิจารณาตัดสินใจร่วมกันว่าจะยอมรับได้หรือไม่หรือจะต้องศึกษาเพิ่มเติมอีก

ดร.วิจิต พันธ์อำไพ ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. กล่าวว่า หากจะมีการศึกษาเพิ่มเติม ขอเสนอ
ว่า AIT อย่าตั้งคำถามขึ้นว่าอาคารแฟลตดินแดงซ่อมได้หรือไม่ได้ แต่ให้วิเคราะห์ออกมาเลยว่าตามหลัก
วิชาการควรจะให้ดำเนินการอย่างไรหลังจากได้ไปตรวจสอบแล้ว

มติที่ประชุม รับทราบ และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการ กปอ. เชิญทีมงานจากสถาบัน AIT ที่เคยเข้า
ไปตรวจสอบสภาพอาคารแฟลตดินแดงนำผลการศึกษามารายงานต่อที่ประชุม กปอ. ครั้งต่อไป
พร้อมทั้งขอเชิญผู้เชี่ยวชาญจากกรมโยธาธิการฯ นำข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาแฟลตดินแดงที่มีอยู่มาร่วม
ประชุมด้วยและถ้าผลการพิจารณาของที่ประชุมเห็นว่าผลการศึกษาหรือผลการสำรวจของทั้งสอง
หน่วยงานตรงกันให้แจ้งเป็นมติที่ประชุม กปอ. ว่าผลการตรวจสอบเห็นว่าอาคารนี้ไม่ปลอดภัยสำหรับ
ผู้อยู่อาศัยต้องทำการแก้ไขภายในระยะเวลาที่บีบแล้วนามติ กปอ. นี้เสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบต่อไป
แต่ถ้าผลการศึกษาไม่เป็นที่ยอมรับของคณะกรรมการฯ ทาง กปอ. อาจจะต้องจ้างทีมงานใหม่ไปศึกษา
เพื่อหาข้อสรุปให้ได้

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อพิจารณา

4.1 ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันจากไฟป่า

ซึ่งแพร่กระจายมาจากต่างประเทศ

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า
ตามที่คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) มีมติเห็นชอบแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัย

/ด้านอัคคี...

ด้านอค์กัถยแห่งชาตล เพื่อใช้เป็นแผนหลักในการบริหารจัดการอค์กัถยและบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการประชุมฯ คร้งที่ 1/2549 เมื่อวันทล 31 สลงหาคม 2549 และ กปอ. ได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบและคณะรัฐมนตรี มลมีตลเห็นชอบแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภยด้านอค์กัถยแห่งชาตลตามทล กปอ.เสนอ เมื่อวันทล 12 ธันวาคม 2549 แต่เนื่องจากมลหมอกควันจากไฟป่าทางภาคเหนือและภาคใต้ คณะรัฐมนตรีได้เสนอข้อคลคิดเห็นเพิ่มเติมให้พิจารณาปรับปรุงแผนแม่บทให้ครอบคลุมถึงกรณีไฟป่าและหมอกควันจากไฟป่าซ้งแพร่กระจายมาจากต่างประเทศ

คณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอค์กัถยแห่งชาตลได้จัดตั้งคณะทำงานฯ และได้จัดประชุมเพื่อพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันจากไฟป่าซ้งแพร่กระจายมาจากต่างประเทศ เมื่อวันทล 9 เมษายน 2550 และวันทล 26 กรกฎาคม 2550 ตามลำดับ และคณะทำงานฯ ได้มลมีตลเห็นชอบกับร่างยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าวแล้ว ท้งนล อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภยในฐานะประธานคณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอค์กัถยแห่งชาตล ได้เห็นชอบให้นำร่างยุทธศาสตร์ฯ เข้าที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันอค์กัถยแห่งชาตล (กปอ.) พิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อจะได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

นายมนตรี ชนะชัยวิบูลวัฒน์ ผอ.สำนักนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภย กรมป้องกันฯ กล่าววว่าร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันจากไฟป่าซ้งแพร่กระจายมาจากต่างประเทศ สืบเนื่องมาจากมตล ธรรม.เมื่อวันทล 12 ธันวาคม 2549 ที่เห็นชอบแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภยด้านอค์กัถยแห่งชาตลตามที่คณะกรรมการ กปอ.เสนอ โดยให้ปรับปรุงแผนแม่บทให้ครอบคลุมถึงกรณีไฟป่าและหมอกควันจากไฟป่าซ้งแพร่กระจายมาจากต่างประเทศ กรมป้องกันฯในฐานะฝ่ายเลขานุการ กปอ. จึงได้จัดตั้งคณะทำงานศึกษากรณีไฟป่าและหมอกควันจากไฟป่าซ้งแพร่กระจายมาจากต่างประเทศ จัดทำร่างยุทธศาสตร์ฯนี้ เพิ่มไว้ในยุทธศาสตร์ระยะทล 1 ระยะ 6 ปีแรก(พ.ศ.2549-2554) ภายใต้แผนแม่บทพัฒนาความปลอดภยด้านอค์กัถยแห่งชาตลโดยใช้ (1) กรอบแนวทาง/มาตรการตามมตลคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือ (2) แนวทาง/มาตรการ/แผนการควบคุมไฟป่าของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (3) แผนแม่บทแห่งชาตลว่าด้วยการควบคุมการเผาในที่โล่งของกรมควบคุมมลพิษ และ (4) แผน/มาตรการและข้อเสนอแนะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ฯ ซ้งคณะทำงานศึกษากรณีไฟป่าและหมอกควันจากไฟป่าซ้งแพร่กระจายมาจากต่างประเทศได้มาจัดหมวดหมู่ของแผนดังกล่าวว่าระยะก่อนเกิดขณะเกิดภยและหลังเกิดภยมลกิจกรรมอะไรบ้าง องค์ประกอบของยุทธศาสตร์ก็ครบทุกชั้นตอนที่จะเอามาใช้ มลต้องคลคิดนลยุทธศาสตร์ใหม่และเสนอที่ประชุม กปอ.แห่งนลพิจารณา

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภยแจ้งว่า รายละเอียดดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยได้มลหนังสือสั่งการไปยังจังหวัดทลมีผลกระทบ รวมทั้งขณะนล

/หลายจังหวัด...

หลายจังหวัดในภาคเหนือซึ่งมีสภาพดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ทางจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้ใช้แนวทางตามยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหา มีการประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือจากประชาชนให้งดการเผาวัชพืชในช่วงนี้ ร่วมการรณรงค์ในที่ชุมชนเพื่อลดหมอกควัน

นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ กล่าวว่า ในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ เคยจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการแก้ไขหมอกควันและไฟป่า พ.ศ.2551-2554 นำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2550 ในแผนฯ นี้มีกลยุทธ์ 3 ด้าน คือ

กลยุทธ์ที่ 1 การควบคุมการเผาในพื้นที่ชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรม

กลยุทธ์ที่ 2 การควบคุมไฟป่า

กลยุทธ์ที่ 3 การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่องค์ความรู้ การมีส่วนร่วม และการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสุขภาพประชาชน

ภายใต้แผนปฏิบัติการฯ นี้ยังได้กำหนดเป้าหมายไว้คือ

- คุณภาพอากาศในบรรยากาศ (ฝุ่นละออง) ต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย คือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ในช่วงฤดูแล้ง 6 เดือน (ตุลาคม-มีนาคม)

- ต้องลดพื้นที่ป่าที่ถูกไฟไหม้ให้เหลือไม่เกิน 300,000 ไร่ต่อปี

ซึ่งแผนฯ ดังกล่าวนี้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามแผนฯ ไปแล้วบางส่วน และหากแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันจากไฟป่าฯ ของกรมป้องกันฯ จะผนวกแผนต่าง ๆ มาร่วมด้วยก็จะเป็นการดี และในร่างยุทธศาสตร์ฯ ควรจะระบุว่ากิจกรรมอะไรบ้างที่จะดำเนินการ และจะดำเนินการต่อไปในอนาคตอย่างไร เช่น ที่ระบุไว้ในร่างยุทธศาสตร์ฯ ให้มีการตั้งหน่วยศูนย์ประสานงานที่ดี หรือหน่วยงานที่จะรองรับกรณีมีหมอกควันข้ามแดน ขณะนี้ประเทศไทยมีตกลงระหว่างประเทศในอาเซียนแล้วเกี่ยวกับกรณีหมอกควันข้ามแดนนี้ และได้มีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบไว้แล้ว หากระบุข้อความดังกล่าวเบื้องต้นนั้นจะเสมือนว่าประเทศไทยเพิ่งจะเริ่มดำเนินการในเรื่องนี้ ทั้ง ๆ ที่ได้ดำเนินการไปหลายประเด็นมาแล้ว และควรจะปรับปรุงข้อมูลในแผนฯ ให้ทันสมัยมากขึ้น และกรณีหมอกควันข้ามแดนนี้มาตรการน่าจะอยู่ในประเทศนั้น ๆ มากกว่า เราจะต้องไปผลักดันให้ดำเนินการ ตามข้อตกลงในการป้องกันในประเทศของเขาเอง สำหรับในประเทศไทยควรจะกำหนดมาตรการรองรับว่า ก่อนเกิดเหตุควรจะมีการเตือนภัยอย่างไร จะมีการเฝ้าระวังอย่างไร ขณะเกิดเหตุจะมีการแก้ไขหรือให้ข้อมูลแก่ประชาชนอย่างไร หลังเกิดเหตุจะมีการฟื้นฟูอย่างไร ซึ่งหน่วยงานต่างๆ จะต้องเตรียมแผนรองรับไว้และอีกประเด็นหนึ่ง ในแผนยุทธศาสตร์ฯ นี้จะเน้นที่การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันที่เกิดในประเทศไทยเพื่อไม่ให้ไปกระทบประเทศเพื่อนบ้านมากกว่า แต่เมื่อจะใช้คำว่าหมอกควันข้ามแดนควรจะเน้นให้มีมาตรการป้องกันผลกระทบที่ประเทศไทยจะได้รับจากปัญหาหมอกควันจากประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้น

/นายสุเทพ...

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี/ประธาน กปอ. กล่าวว่า ถือเป็นความคิดเห็นที่กรรมการฯ ต้องนำมาพิจารณาประกอบ เพราะว่าในร่างยุทธศาสตร์ฯ นี้ไม่ได้ระบุว่าให้ใครทำอะไร และจากความคิดเห็นทำให้ที่ประชุมได้รับทราบไปพร้อมกันว่า มีการดำเนินการอยู่แล้วและกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบแล้ว และหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบคงไม่ใช่เฉพาะกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติฯ แต่ยังมีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

นายประสิทธิ์ รักชายศ ผู้อำนวยการสำนักแผนความปลอดภัย มีความคิดเห็นว่าเป็นแนวทางและมาตรการในการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟฟ้า ข้อ 1.4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาไฟฟ้า โดยข้อ 1.4.1 ที่ระบุว่าเร่งรัดการถ่ายโอนภารกิจควบคุมไฟฟ้าในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความละเอียดอ่อนทั้งในเรื่องพื้นที่รับผิดชอบ โครงสร้างองค์กร บุคลากร วิชาการ และงบประมาณ ซึ่งจะต้องมีความชัดเจนว่าในแต่ละด้านควรมีขอบเขตในการบริหารจัดการในเรื่องดังกล่าวเพียงใด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมมากแค่ไหน เพราะหากมีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้ว แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวก็จะก่อให้เกิดปัญหาตามมา

นายสุรทิศ สุรัสวดี รองอธิบดีกรมป่าไม้ กล่าวว่า จากประเด็นดังกล่าวนี้ ปัจจุบันมี อบต. 2,747 แห่ง ที่อยู่ระหว่างการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจ โดยกรมอุทยานแห่งชาติฯ ที่ดำเนินการถ่ายโอนไปแล้วรวม 1,332 แห่ง นอกจากนี้ อยู่ระหว่างการกำหนดเขตการถ่ายโอนภารกิจ ส่วนการอบรมให้ความรู้ได้ดำเนินการไปเกือบครบทั้งหมด เหลือเพียง 54 อบต. ยังไม่มีการอบรม ส่วนปัญหาความพร้อมของท้องถิ่นภายหลังการถ่ายโอนภารกิจก็คือปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ เนื่องจากการถ่ายโอนภารกิจของกรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติฯ ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นถ่ายโอนในเรื่องความรู้และพื้นที่ที่จะรับไปดูแล แต่ไม่มีงบประมาณและเรื่องของคน เพราะตอนที่แบ่งกรมป่าไม้ออกเป็น 2 กรมโดยอีกส่วนหนึ่งเป็นกรมอุทยานแห่งชาติฯ ไม่มีการตั้งงบประมาณในเรื่องนี้ไว้และไม่มีบุคลากรแต่ก็ดูแลเรื่องไฟฟ้าให้อยู่

นายวสันต์ วรรณวิโรทร รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กล่าวว่า การถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ผู้เกี่ยวข้องต้องให้ความใส่ใจ เพราะเมื่อโอนไปแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความพร้อมในการดูแล ยกตัวอย่างเช่น กรมทางหลวงชนบทโอนภารกิจในการดูแลถนนความยาวประมาณ 8 กิโลเมตรให้ อบต. ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน และปัจจุบันถนนนี้ไม่มีใครเข้าไปดูแลซ่อมแซมเลย เพราะ อบต. แห่งนี้ไม่มีช่างเพื่อดูแลงานด้านนี้ และเรื่องไฟฟ้านี้ถือเป็นภารกิจที่ต้องอาศัยเทคนิค ดังนั้น คงเป็นเรื่องยากที่จะเร่งรัดการถ่ายโอนภารกิจด้านนี้ให้ อบต. รับไปดูแล แต่ควรกำหนดให้ อบต. เข้ามามีส่วนร่วม โดยหน่วยงานภาครัฐต้องขึ้นเป็นหลัก แต่ถ้าจะโอนก็สามารถโอนภารกิจที่ไม่ต้องอาศัยเทคนิคได้บางส่วนเพื่อให้ท้องถิ่นเข้ามาช่วยดูแล

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี / ประธาน กปอ. กล่าวว่า ประเด็นเหล่านี้ต้องดำเนินการให้ชัดเจน ส่วนที่เป็นป่าไม้ต้องให้กรมป่าไม้รับผิดชอบไปตามเดิม ส่วนที่เป็นอุทยานต้องให้กรมอุทยานแห่งชาติรับผิดชอบ ดังนั้น การที่จะถ่ายโอนภารกิจควบคุมไฟป่าไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบนั้น คงเป็นไปได้ เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคงไม่มีกำลังที่จะมาดูแลรับผิดชอบได้ หรือหน่วยงานไหนจะรับผิดชอบในการตั้งงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการในเรื่องเหล่านี้ได้ ใครจะทำให้ท้องถิ่นมีทีมควบคุมไฟป่า อย่างมาก ก็จะเป็นการจัดฝึกอบรมหรือจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครให้แก่หมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟป่าแต่อย่างไรก็ตามภารกิจเหล่านี้คงต้องเป็นภารกิจหลักของกรมป่าไม้หรือกรมอุทยานฯ อย่างเดิม และอีกหลาย ๆ ประเด็นในร่างยุทธศาสตร์ฯ ที่เสนอมานี้ยังมีเนื้อหาที่ยังค่อนข้างเป็นนามธรรมอยู่ หากนำเสนอคณะรัฐมนตรีไปแล้วอาจจะมีคำถามตามมาและอาจจะต้องเสียเวลาเพื่อนำกลับมาทำใหม่ เพราะฉะนั้นร่างยุทธศาสตร์ฯ ให้มีรายละเอียดว่าหน่วยงานใดเป็นผู้ปฏิบัติ ระยะเวลาในการดำเนินการ เช่น ถ้าจะมีการปรับปรุงกฎหมาย หน่วยงานไหนควรจะเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้าเป็นเรื่องของการประสานงานจะประสานงานกันอย่างไร ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ จึงขอให้กรรมการทุกท่านกรุณานำกลับไปศึกษารายละเอียดเพิ่มเติม แล้วค่อยนัดหมายเพื่อนำมาหารือกันที่ประชุม กปอ. ครั้งต่อไป

นายสุรทิศ สุรสวัสดิ์ รองอธิบดีกรมป่าไม้ กล่าวว่าทางกรมป่าไม้และกรมอุทยานฯ จะรับไปศึกษาว่าประเด็นใดเป็นเรื่องของกฎหมาย ประเด็นใดที่ต้องปรับปรุงและจะได้มานำเสนอที่ประชุม กปอ. อีกครั้ง

มติที่ประชุม รับทราบและให้ส่วนราชการที่มีภารกิจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันจากไฟป่าซึ่งแพร่กระจายมาจากต่างประเทศได้นำร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าฯ ไปศึกษาไปประชุมภายในและให้ความเห็นโดยขอให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นเจ้าภาพ รับความเห็นของกรรมการต่างๆ เป็นผู้ประสานงานเชิญกรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติฯ กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่มีภารกิจที่เกี่ยวข้องกับเรื่องไฟป่าและหมอกควันมาร่วมประชุมจัดทำให้แล้วเสร็จภายใน 1 เดือนโดยให้มีรายละเอียดที่ชัดเจนว่าใครจะต้องรับผิดชอบอะไร ระยะเวลาดำเนินการเท่าใดแล้วเสนอเข้าที่ประชุม กปอ. พิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

4.2 การจัดทำแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ของ กปอ. (พ.ศ. 25.. – 25..)

แผนหลักของ กปอ. ได้เคยจัดทำมาแล้ว 2 ครั้ง

1. แผนหลักฉบับที่ 1 จัดทำขึ้นในปี พ.ศ. 2531
2. แผนหลักฉบับที่ 2 จัดทำขึ้นในปี พ.ศ. 2545 และสิ้นสุดไปเมื่อปี พ.ศ. 2549

/ฝ่ายเลข...

ฝ่ายเลขานุการพิจารณาแล้วเห็นว่าสถานการณ์ด้านอุบัติภัยต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป จึงสมควรที่จะจัดทำแผนหลักขึ้นมาใหม่ โดยให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนและให้เน้น

1) การเสริมสร้างการเรียนรู้ สร้างความตระหนัก และพฤติกรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน

2) การสร้างมาตรฐานหรือระบบความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในบ้านเรือน สาธารณสถาน โรงงานและสถานที่ทำงาน

3) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ที่จะร่วมกันสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

แผนหลักดังกล่าวนี้ อาจจะเป็นแผน 4 หรือ 5 ปี ขึ้นอยู่กับที่ประชุม และหากที่ประชุมเห็นชอบว่าควรจะได้มีแผนหลักฉบับที่ 3 ก็จะได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติใน กปอ. ซึ่งมีอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นประธาน จะได้นำกลับไปเตรียมกร่างเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุม กปอ. ให้พิจารณาในครั้งต่อไป

มติที่ประชุม เห็นชอบ และมอบหมายให้คณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติเตรียมกร่างแผนฯ เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุม กปอ. ในครั้งต่อไป

4.3 การปรับปรุงองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (อปส.)

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย / เลขานุการ กปอ. กล่าวว่า เนื่องด้วย พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติได้ยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งประธานอนุกรรมการฯ เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2551 และในคราวประชุมฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการฯ ใน กปอ. ทั้ง 11 คณะ เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2551 ณ ห้องประชุม 352 อาคาร 3 ชั้น 5 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และที่ประชุมฯ ได้เสนอชื่อ พลตรี สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์ เจ้ากรมกิจการพลเรือนทหารบกให้ดำรงตำแหน่งประธานอนุกรรมการฯ แทน

ดร.วิจิต พันธุ์อ่ำไพ ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. ได้กล่าวว่า คณะอนุกรรมการฯ ชุดนี้ มีผลงานมาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังมีส่วนที่ขาดอยู่ คือ การประชาสัมพันธ์องค์ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยที่ต้องให้กับสื่อสารมวลชน เพราะที่ผ่านมา หนังสือพิมพ์บางฉบับหรือแม้วิทยุของกรมประชาสัมพันธ์ก็ตามยังขาดทักษะความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยที่ต้องและเมื่อมีการแนะนำความรู้ด้านนี้ก็จะแนะนำประชาชนแบบผิด ๆ เช่น เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2552 มีหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งลงคอลัมน์แนะนำการขับรถตอนหมอกกลงจัดโดยให้เปิดไฟสูงซึ่งเป็นวิธีที่ผิด เพราะโดยหลักวิชาการการขับรถตอน

/หมอกลง...

หมอกลงหรือมีควันจางนั้นให้เปิดไฟหรือใช้ไฟ ตัดหมอกแทน เพราะการเปิดไฟสูงนั้น ทำให้เกิดแสงสะท้อนยิ่งจะทำให้การมองเห็นบกพร่องยิ่งเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุมากขึ้น จึงขอเสนอว่าการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัย ควรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ชุดนี้ด้วย

นายอนันตศักดิ์ บุญเครือพันธ์ ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและแผนประชาสัมพันธ์ด้านความมั่นคง กรมประชาสัมพันธ์ กล่าวว่า ในเรื่องการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติเหตุในช่วงเทศกาลต่าง ๆ นั้น กรมประชาสัมพันธ์มีการเตรียมแผนการประชาสัมพันธ์การจับจีรด์ให้มีความปลอดภัยไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะถึงเทศกาลประมาณ 2 เดือนเพื่อสนับสนุนงานของคณะกรรมการฯ ชุดนี้และควรดำเนินการด้านกฎหมายควบคู่กันไปด้วย และขอเสนอว่า ในคณะกรรมการฯ ชุดนี้น่าจะมีผู้แทนของกรมประชาสัมพันธ์ด้วย

มติที่ประชุม เห็นชอบ ทั้งนี้ คณะกรรมการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติควรเพิ่มบทบาทด้านเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุที่ถูกต้องตามหลักวิชาการให้กับสื่อสารมวลชนทั่วไปด้วย เพราะหากสื่อสารมวลชนไม่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ อาจจะมีการเผยแพร่องค์ความรู้แบบผิด ๆ ให้กับประชาชนได้

4.4 การจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ

นายอนุชา โทษะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/เลขาธิการ กปอ. กล่าวว่า ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (กปอ.) ได้จัดให้มีการประชุมฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ ใน กปอ. เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2551 ณ ห้องประชุม 352 อาคาร 3 ชั้น 5 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในที่ประชุมฯ มีมติเห็นชอบในการกำหนดให้มีเจ้าภาพรับผิดชอบดูแลอุบัติเหตุทางน้ำโดยตรง จึงเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ ในคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (กปอ.)

ฝ่ายเลขานุการฯ จึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุม เพื่อให้ข้อมูลสถานการณ์ด้านอุบัติเหตุทางน้ำของประเทศและข้อเสนอแนะในการพิจารณาจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำดังกล่าว เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2552 ณ ห้องประชุม 141 อาคาร 1 ชั้น 4 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อให้ครอบคลุมภัยต่างๆมากขึ้น โดยเสนอให้ พลอากาศเอก อนุพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา เป็นประธานอนุกรรมการ และผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

มติที่ประชุม เห็นชอบ และให้พิจารณาเพิ่มเติมหน่วยงานต่อไปนี้ คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางทะเล สมาคมเกี่ยวกับมัลลเทศก์ และสภาอากาศไทย ขอให้ฝ่ายเลขฯ ไปตรวจสอบดูชื่อหน่วยงานที่จะเพิ่มใหม่ให้ถูกต้องด้วย และให้ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการบรรเทาสาธารณภัยในฐานะเลขานุการคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการฯ ชุดนี้โดยเร็ว

/ระเบียบวาระ ...

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องเพื่อทราบ

5.1 รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ด้านป้องกันอุบัติเหตุและสาธารณภัย

รศ.นพ.อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ หัวหน้าศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัย และป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก โรงพยาบาลรามาธิบดี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านป้องกันอุบัติเหตุและสาธารณภัย กล่าวว่า คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนฯ ในปัจจุบันมี นายสมพร ไร่บางยาง รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสาธารณภัยและพัฒนาเมือง) เป็นประธาน ได้ดำเนินการมาตั้งแต่เดือนมีนาคม 2550 ภายใต้ภารกิจหลักประการหนึ่ง ก็คือ การรวบรวมองค์ความรู้และความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ จากคณะกรรมการฯ ทุกชุดที่ได้ดำเนินการเฉพาะเรื่องมารวมกันโดยใช้พื้นที่ชุมชนเป็นฐาน โดยการจัดตั้งเป็นชุมชนปลอดภัย (Safe Community) ที่มุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยในชุมชนด้านต่าง ๆ เช่น ถนนปลอดภัย ศูนย์เด็กเล็กปลอดภัย โรงเรียนปลอดภัย อาหารปลอดภัย ฯลฯ ภายใต้หลักการที่เน้นมีส่วนร่วมของชุมชน โดยให้ชุมชนเป็นผู้ประเมินความเสี่ยงภายในชุมชนของตนเอง พร้อมกำหนดแนวทางแก้ไขชุดนี้ได้มีการประชุมแล้ว 6 ครั้ง ตั้งแต่สมัยนายสาโรช ทัชมาคัย รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสาธารณภัยและพัฒนาเมือง)

นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินกิจกรรมอื่นตามภารกิจ ดังนี้

1. จัดอบรม ประชุมสัมมนา ถ่ายทอดความรู้ชุมชนปลอดภัย โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการส่วนภูมิภาคที่จังหวัดพิจิตร สระแก้ว บุรีรัมย์ และน่าน
2. จัดประชุมนานาชาติ ภูมิภาคเอเชีย เรื่อง ชุมชนปลอดภัย ครั้งที่ 4 ณ หอประชุมกองทัพเรือ เมื่อวันที่ 21-24 พฤศจิกายน 2550 โดยมี นายไพฑูรย์ วัฒนศิริธรรม รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ในขณะนั้น) ในฐานะประธานคณะกรรมการอำนวยการจัดประชุมนานาชาติฯ เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุม และมอบโล่ให้กับผู้แทนชุมชนปลอดภัยนำร่อง 28 แห่ง มีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย นักวิชาการ ผู้แทนหน่วยงานในประเทศ 415 คน ผู้แทนจากต่างประเทศ 199 คน ผู้แทนชุมชน 104 คน และผู้แทนเยาวชน 200 คน แยกผู้มีเกียรติและสื่อมวลชน 193 คน รวมทั้งสิ้น 1,111 คนโดยกิจกรรมในแต่ละวัน ประกอบด้วย การประชุมเกี่ยวกับระบาดวิทยา การจัดห้องประชุมแบ่งกลุ่มเพื่อฟังการบรรยายจากวิทยากรทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการนำเสนอผลงานการดำเนินการเกี่ยวกับชุมชนปลอดภัยจากผู้แทนชุมชนต่าง ๆ การจัดอบรมโรงเรียนปลอดภัย มีการเสวนาของกลุ่มเยาวชนใน 2 ประเด็นหลัก คือ ความรุนแรงและการใช้รถจักรยานยนต์ให้ปลอดภัยและที่สำคัญคือได้มีการนำเสนอข้อคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยของกลุ่มเยาวชนต่อรัฐบาล

3. การจัดสัมมนาระดับชาติ เรื่อง ชุมชนปลอดภัย ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 5-6

/มีนาคม...

มีนาคม 2552 ณ ศูนย์ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ โดยมีชุมชนที่ดำเนินการเรื่องความปลอดภัยเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและนำเสนอจุดเด่นในการจัดการเรื่องความปลอดภัยภายในชุมชนของตนเอง เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างกัน ปัจจุบันชุมชนที่เป็นเครือข่ายภายใต้โครงการชุมชนปลอดภัย มีมากกว่า 100 ชุมชน

4. การตรวจเยี่ยมชุมชนปลอดภัย เช่น ชุมชนวังทรายพูน อ.วังทรายพูน จ.พิจิตร ชุมชนสุหร่าเพชรบุรี ซอย 7 เขตราชเทวี กทม. ชุมชนตลาดเกียบ อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

5. การผลักดันชุมชนปลอดภัยสู่การรับรองขององค์การอนามัยโลก โดยในปี 2552 นี้ คณะอนุกรรมการฯ ได้นำเสนอชุมชนปลอดภัยนำร่อง 5 แห่ง

6. จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย (เฉพาะเรื่อง) เชื่อมโยงชุมชน และเครือข่าย เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหา เช่น การเกิดอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ที่ตลาดปลาหมอสี จ.บุรีรัมย์

7. ขยายเครือข่ายชุมชนปลอดภัยภาคประชาชน โดยให้ประชาชนเกิดการรวมตัวกัน ผลักดันให้เกิดการจัดตั้งเครือข่ายชุมชนปลอดภัยระดับภาค ให้มีการไปเยี่ยมเยือนชุมชนที่มีปัญหา เช่น การไปเยี่ยมเยือนชุมชนที่ จ.แพร่ ที่มีปัญหาเกี่ยวกับเหมืองแร่เหล็กฟุ้งกระจาย ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งชุมชนดังกล่าวได้นำมาเสนอในที่ประชุมเครือข่ายชุมชนปลอดภัย ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 5-6 มีนาคม 2552 ณ ศูนย์ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี / ประธาน กปอ. กล่าวว่า สิ่งที่คณะอนุกรรมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนฯ ได้ดำเนินการอยู่นี้เป็นเรื่องที่ดีมาก ดังนั้น ในทุกชุมชนควรจะได้รับรู้และตื่นตัวเกี่ยวกับเรื่องของความปลอดภัย จึงขอเสนอให้คณะอนุกรรมการฯ ไปศึกษาหาแนวทางในการที่จะกำหนดเป็นแผนการดำเนินการฯ เพื่อให้ชุมชนในชุมชนต่าง ๆ ทั้งในเขตเทศบาล ตำบลหรือหมู่บ้าน ได้ตระหนักและเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นโดยผ่านกลไกที่มีอยู่

ดร.สุวิทย์ ยอดมณี ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. กล่าวว่า ขอเสนอแนวทางในการขยายเครือข่ายให้ครอบคลุมพื้นที่ชุมชนต่าง ๆ ให้มากขึ้น วิธีการหนึ่งก็คือการยกย่องเชิดชูให้รางวัลกับชุมชนที่ประสบความสำเร็จและจัดทำเป็นวิดิทัศน์เผยแพร่ทางสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะทางโทรทัศน์ ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้ชุมชนอื่น ๆ เห็นเป็นตัวอย่าง

ดร.วิจิต พันธ์อำไพ ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. ได้กล่าวว่า คณะอนุกรรมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนฯ มีความขยัน มีผลงานดีเพราะได้ทำงานอยู่ด้วย แล้วยังมองข้ามคน 2 กลุ่ม คือ ผู้สูงอายุ และพระภิกษุ หรือผู้นำทางศาสนา เพราะเคยไปสหรัฐอเมริกาพบคนชรา 4 คนมาช่วยดูแลเด็กนักเรียน ตอนข้ามถนนเวลาเข้า-เย็น โดยกลุ่มคนชรานี้จะจัดเวรกัน และคน 2 กลุ่มนี้มีบทบาทสูง น่าจะนำไปพิจารณา

มติที่ประชุม รับทราบ และควรให้คณะกรรมการฯ พิจารณาจัดทำแผนการดำเนินงานในการขยายผลเรื่องชุมชนปลอดภัยนี้ไปยังชุมชนอื่น ๆ ให้ครอบคลุมมากขึ้น เพื่อให้ชุมชนเกิดความตระหนักและเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยมากขึ้น

5.2 รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการประชาสัมพันธ์การป้องกัน อุบัติเหตุแห่งชาติ (อปส.)

พลตรี นพดล พักอังกูร ในฐานะอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (อปส.) แจ้งที่ประชุมว่า คณะอนุกรรมการฯ ซึ่งมี พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช เป็นประธาน ได้ดำเนินการตามภารกิจอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2551 โดยมีผลการดำเนินงานโดยสรุป ดังนี้

แนวทางการดำเนินงานของ อปส. มุ่งเน้นเรื่องการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ภายใต้ภารกิจที่สำคัญ คือ การเสนอนโยบาย และแผนงานด้านการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติเหตุและการรณรงค์สร้างจิตสำนึก ด้านความปลอดภัย โดยมีนโยบายและแนวทางการดำเนินงาน คือ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ให้เด็ก เยาวชน ข้าราชการ พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม และประชาชนทั่วไป เกิดจิตสำนึกตามหลัก 3 ว. คือ มีวัฒนธรรม และวินัยด้านความปลอดภัย เพื่อนำไปสู่วิถีชีวิตที่ปลอดภัย รวมทั้งช่วยเผยแพร่แนวคิดดังกล่าวไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ด้วยภายใต้คำขวัญของ อปส.ว่า คิด..ปลอดภัยไว้ก่อน

สำหรับกิจกรรมหลักๆ ของ อปส. มี 2 ประเภท คือ

1. ประเภทกิจกรรมระยะสั้น จัดเป็นครั้งคราว
2. ประเภทกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งจัดเป็นประจำทุกปี

และสามารถแยกได้เป็นกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

- การจัดประชุมและศึกษาดูงานของคณะกรรมการฯ ปีละ 3 - 4 ครั้ง เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน

- การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ การออกสปอตทางทีวี/วิทยุ ทำสติ๊กเกอร์

- การรณรงค์ประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติเหตุ โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ และวันลอยกระทง

- การประกาศเกียรติคุณและมอบรางวัล อปส. ดีเด่น ประจำปี โดยมอบให้แก่บุคคล หน่วยงาน สื่อมวลชน และชมรมเยาวชนรักความปลอดภัย ซึ่งมีผลงาน ด้านการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติเหตุที่ดีเด่นมาตลอดทั้งปีที่ผ่านมาปีละ 12 รางวัล

/ - การจัดตั้ง...

- การจัดตั้งกองทุนประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติเหตุ

- การจัดโครงการชมรมเยาวชนรักความปลอดภัย เพื่อสร้างจิตสำนึกและพฤติกรรมที่ปลอดภัยให้แก่เยาวชน โดยโครงการฯ นี้ ประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลัก คือ การอบรมผู้นำเยาวชนรักความปลอดภัย การจัดค่ายเยาวชนรักความปลอดภัย การจัดงานวันชมรมเยาวชนรักความปลอดภัยในวันที่ 12 สิงหาคมของทุกปี โดยมี กรมกิจการพลเรือนทหารบก (กร.ทบ.) เป็นศูนย์อำนวยการชมรมเยาวชนรักความปลอดภัย

- จัดทำมุม ปลอดภัยไว้ก่อน ในบริเวณสวนสัตว์ขององค์การสวนสัตว์ทั้ง 5 แห่งทั่วประเทศได้แก่ สวนสัตว์ดุสิต สวนสัตว์เขาใหญ่ สวนสัตว์เขาเขียว สวนสัตว์เชียงใหม่ และสวนสัตว์ที่จังหวัดสงขลา

- จัดโครงการขับขี่ปลอดภัย ร่วมใส่หมวกนิรภัย เพื่อเฉลิมฉลอง 80 พรรษา โดยได้นำรายได้ขึ้นพลูเกล้าฯ ถวายเป็นจำนวนเงิน 6,505,780 บาท

เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมและกิจกรรมที่สำคัญ ซึ่งจัดต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ได้แก่ การจัดโครงการจัดตั้งผู้นำเยาวชนรักความปลอดภัย โดยมุ่งปลูกจิตสำนึกด้านความปลอดภัยให้แก่เยาวชน โดยมีกิจกรรมย่อยประกอบด้วย โครงการอบรมผู้นำเยาวชนรักความปลอดภัย มีการจัดตั้งชมรมเยาวชนรักความปลอดภัยในโรงเรียน ปัจจุบันมีชมรมฯ ในโรงเรียนประมาณ 100 ชมรม โครงการค่ายเยาวชนรักความปลอดภัย การจัดงานวันชมรมรักความปลอดภัย โดยจัดในวันที่ 12 สิงหาคมของทุกปี ฯลฯ

หน่วยงานหลักที่ร่วมจัดกิจกรรมเหล่านี้ ได้แก่

1. กรมกิจการพลเรือนทหารบก และเป็นศูนย์อำนวยการชมรมเยาวชนรักความปลอดภัย

2. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3. สำนักงานสนับสนุนและสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ซึ่งได้ให้เงินสนับสนุนการดำเนินงานของ อปส.เป็นเวลา 5 ปีมาแล้ว รวมเป็นเงิน 1 ล้าน 8 แสนกว่าบาท

ดร.สุวิทย์ ยอดมณี ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. กล่าวว่า ความปลอดภัยทางถนนเป็นเรื่องสำคัญและกรมป้องกันฯ ก็มีศูนย์ปลอดภัยทางถนนก็ควรเอาข้อมูลนี้ให้ อปส. ช่วยประชาสัมพันธ์ การเสียชีวิตในแต่ละปีซึ่งมีมาก และในต่างจังหวัดก็ไม่ค่อยใส่หมวกกันน็อก การปลูกจิตสำนึกต้องเน้นว่าต้องไม่มีอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งก็มีสาเหตุจากการเมาเหล้า การดื่มสุรา การเร่งรีบ แต่กฎหมายสามารถช่วยในการป้องกันและลดอุบัติเหตุ เช่น ประเทศญี่ปุ่นมีการออกกฎหมายในเรื่องนี้ ถ้าคนขับเมาขับรถตำรวจก็จับทั้งคนขับคนนั่งเป็นมาตรการที่ให้คนคุมกันเอง และทำได้สำเร็จ ประเทศไทยก็น่าจะทำได้

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี / ประธาน กปอ. กล่าวว่าให้ คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (อปส.) ช่วยพิจารณาว่าจะประชาสัมพันธ์ อย่างไรถึงจะลดความเสียหายในช่วงเทศกาลสงกรานต์

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย / เลขาธิการ กปอ. กล่าวว่า ทางกรมป้องกันฯ ก็มีศูนย์ความปลอดภัยทางถนนจัดตั้งโดยรัฐบาล และมอบให้ท่านรองนายกฯ (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) เป็นประธานศูนย์ฯ และกรมป้องกันฯ เป็นเลขานุการ ซึ่งท่านได้นัดประชุมในวัน จันทร์หน้า ซึ่งจะเป็นเวทีใหญ่ที่จะทำงานและรณรงค์เรื่องความปลอดภัยทางถนนทุกเทศกาล

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี / ประธาน กปอ. กล่าวว่า ให้กรมป้องกันฯ ไปประสานกับ อปส. ว่าจะรณรงค์ความปลอดภัยในเรื่องใดบ้าง

มติที่ประชุม

รับทราบ และมอบหมายให้ อปส. ช่วยรณรงค์ประชาสัมพันธ์การป้องกันและ ลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลสงกรานต์ 2552 ด้วย ทั้งนี้ ให้เพิ่มผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ใน คณะอนุกรรมการฯ

5.3 รายงานผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้าน อุบัติภัย

ศาสตราจารย์ วรศักดิ์ กนกนุกุลชัย ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิศวกรรมโครงสร้าง ประธานคณะอนุกรรมการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านอุบัติเหตุ กล่าวว่าที่ประชุมว่า คณะอนุกรรมการ ศึกษาวิจัยฯ ถูกตั้งขึ้นมาเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริง วิเคราะห์ และบันทึกเป็นกรณีศึกษา สำหรับอุบัติเหตุ ที่สำคัญ ๆ เพื่อเสนอต่อ กปอ. และในกรณีเกิดเพลิงไหม้ที่ซานติก้าผับ ใน กทม. คณะอนุกรรมการฯ ได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อรวบรวมข้อมูลรวม 5 คณะ คือ

1. คณะทำงานด้านการรวบรวมข้อมูลสถานการณ์ที่เกิดเหตุ
2. คณะทำงานด้านวิศวกรรมและความปลอดภัยในอาคาร
3. คณะทำงานด้านกฎหมาย
4. คณะทำงานด้านการประกันภัย
5. คณะทำงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

การเกิดอัคคีภัยที่ซานติก้าผับในวันขึ้นปีใหม่ 2552 ถือเป็นอัคคีภัยร้ายแรงอีกครั้ง หนึ่งของประเทศไทย คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ประชุมหารือกันเพื่อหาแนวทางในการกำหนดมาตรการ ระยะสั้น ส่วนมาตรการระยะยาวนั้นต้องมีการศึกษาต่อไป และในการหาข้อมูลดังกล่าวนี้ไม่ใช่เป็นการ ชี้มูลว่า ใครถูกหรือผิดใครๆ ทั้งสิ้น แต่มีเจตนาเพื่อหาข้อมูลเชิงวิชาการเพื่อหาจุดอ่อนเพื่อปรับปรุง ในประเด็นต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มีดังนี้

ประการแรกเรื่องการขออนุญาตการก่อสร้างอาคาร

- อาคารซานติก้าคัพได้รับการอนุญาตให้ก่อสร้างจากสำนักงานเขตวัฒนา เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2546 เป็นอาคารตึก 1 ชั้น มีชั้นลอยเพื่อการพาณิชย์และพักอาศัย
 - สภาพก่อนเกิดเหตุ อาคารนี้มีลักษณะการใช้อาคารเข้าข่ายเป็นสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาตขึ้นทะเบียนเป็นสถานบริการตามกฎหมาย จนถึงวันเกิดเหตุใช้งานอาคารมารวมเป็นเวลาประมาณ 5 ปี
- นอกจากนั้น อาคารยังมีได้ยื่นแจ้งผลการตรวจสอบอาคารเพื่อขอออกใบรับรองความปลอดภัยในการใช้อาคารตามมาตรา 32 ทวิ แห่ง พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ทั้งที่ในความเป็นจริงต้องยื่นแจ้งทุกปี

ประการที่สอง ลักษณะอาคาร ซึ่งไม่เหมาะที่จะใช้เป็นที่ชุมนุมของคนหมู่มาก

- พื้นชั้นล่างเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก
- เสาหลายต้นเป็นเหล็กคอกแ่งหุ้มด้วยไฟเบอร์กลาสเรซิน
- โครงสร้างหลังคาเป็นเหล็กรูปพรรณแบบไม่มีเสากลางอาคาร มีโครงเหล็กวงกลมขนาดใหญ่ติดตั้งอุปกรณ์เวที
- หลังคาเป็นแผ่นเหล็กเคลือบปิดด้วยวัสดุฉนวนที่ติดไฟได้
- ผังในอาคารมีทั้งก่ออิฐมวลเบา มีบางส่วนปิดหุ้มด้วยไฟเบอร์กลาสเรซินและฉนวนพองน้ำ ซึ่งวัสดุเหล่านี้ไม่น่าจะนำมาใช้ในสถานบริการ
- ชั้นพื้นดินมีพื้นที่ให้บริการที่มีการชุมนุมคนในห้องโถงใหญ่ประมาณ 306 ตารางเมตร
- มีชั้นกึ่งใต้ดินซึ่งใช้เป็นห้องน้ำ
- ชั้นลอยมีพื้นที่ให้บริการที่มีการชุมนุมคนเป็นส่วนหนึ่งของห้องโถงใหญ่อีกประมาณ 236 ตารางเมตร

ปัจจัยที่สำคัญที่สุดสำหรับความปลอดภัยในอาคารหลังนี้ คือ ประตูทางออกอาคารหลังนี้มีทางออกอยู่ 4 ทาง ประกอบด้วย

ทางออกที่ 1 เป็นประตูทางเข้าออกหลักเป็นประตูบานเลื่อน กว้างสุทธิ 2.18 เมตร และสูง 2.1 เมตร

ทางออกที่ 2 เป็นเส้นทางหนีด้านข้างอาคาร เป็นประตูกระจกบานสวิงเปิดได้สองทิศทาง กว้างสุทธิ 0.83 เมตร และสูง 2.1 เมตร

ทางออกที่ 3 เป็นเส้นทางหนีจากห้องโถงใหญ่ ขนาดกว้างสุทธิ 1.2 เมตร และสูง 2.1 เมตร (อยู่ด้านหลังอาคาร)

ทางออกที่ 4 เป็นทางออกด้านห้องวีไอพี มีขนาดความกว้างถึง 2.0 เมตรที่สามารถออกไปประเบียงสำหรับคนสูบบุหรี่ (อยู่ด้านหลังอาคาร)

/จุดที่มี...

จุดที่มีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์นี้มากที่สุด คือ ตรงประตูทางออกที่ 1 เพราะ เป็นบริเวณที่มีบันไดลงมาจากชั้นลอยและมีบันไดขึ้นมาจากชั้นใต้ดิน ทำให้กลายเป็นคอกขวด ขณะเกิดเหตุมีนักท่องเที่ยวต่างวิ่งมารวมกันอยู่บริเวณนี้เพื่อแย่งกันออกทางประตูหลักจึงทำให้มีผู้เสียชีวิตจุดนี้รวม 32 คน

จากเหตุการณ์นี้ มีผู้เสียชีวิตทั้งหมดจำนวน 66 คน เสียชีวิต ณ ที่เกิดเหตุจำนวน 55 คน เสียชีวิตที่โรงพยาบาลจำนวน 11 คน และมีผู้ได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์นี้ทั้งหมด 229 คน

การวิเคราะห์จำนวนขุมนุมนคนที่ไม่ปลอดภัยตามมาตรฐาน

อาคารประเภทนี้ หากถือตามมาตรฐานความปลอดภัย คือ ในหนึ่งตารางเมตรของพื้นที่ไม่ควรจะเกิน 1 คน และเมื่อพิจารณาจากพื้นที่ในอาคารหลังนี้ จะพบว่า จำนวนคนที่เข้าไปใช้บริการไม่ควรจะเกิน 564 คน และหากพิจารณาจากทางหนีไฟ (ซึ่งผู้ให้บริการจะใช้ได้เฉพาะประตู 1 และ 2) จะพบว่า จำนวนคนที่เข้าไปใช้บริการไม่ควรจะเกิน 525 คน แต่เมื่อพิจารณาจากข้อมูลในคืนเกิดเหตุพบว่าจำนวนคนที่เข้าไปใช้บริการในคืนเกิดเหตุมีจำนวนประมาณ 1,000 คน

ชนวนความร้อน และ แหล่งเชื้อเพลิง ที่เป็นสาเหตุหลักของเพลิงไหม้

- แหล่งความร้อนที่ก่อให้เกิดประกายไฟ (ยังเป็นเรื่องที่พนักงานสอบสวนกำลังหาข้อมูล โดยได้ตัดประเด็นเหลือเพียงสเปเชียลเอฟเฟ็กต์ หรือ ดอกไม้เพลิง เท่านั้น)

- วัสดุตกแต่งภายในได้ตรวจพบ (เป็นวัสดุที่ติดไฟได้ง่าย)

(1) ใช้โพลีสไตรีนโฟมตามขอบลิ้นชัก เสา เพลาน ผนัก และขอบหน้าต่างของอาคารเป็นจำนวนมาก

(2) วัสดุห้องโถงใหญ่ที่คล้ายก้ออิฐ ที่ทำจากไฟเบอร์กลาสเรซินซึ่งเวลาติดไฟจะเป็นก๊าซพิษทำให้สลบได้

(3) วัสดุพองน้ำที่บุคล้ายนมซึ่งทำจากโพลียูรีเทน เพื่อดูดซับเสียงสะท้อนภายในห้องวีไอพี (เป็นวัสดุติดไฟและลามไฟได้เร็ว)

วัสดุทั้ง 3 ชนิดนี้ ติดไหม้และลามติดไฟได้ง่าย ทั้งยังปล่อยควันพิษทำให้ผู้สูดดมหมดสติและเสียชีวิตก่อนที่จะถูกไฟไหม้

ปัญหาและอุปสรรคในการดับเพลิงและกู้ภัย

- เนื่องจากเป็นช่วงเทศกาลปีใหม่ การจราจรติดขัดและคับคั่ง โดยบริเวณหน้าอาคารเป็นลานจอดรถ มีรถยนต์ของผู้ที่มาใช้บริการจอดอยู่เป็นจำนวนมาก โดยผู้หนีรอดบางส่วนพยายามที่จะขับรถยนต์ออกจากที่เกิดเหตุ ก็จะสวนกับรถที่มาช่วยคน

- การดับเพลิงส่วนใหญ่เป็นการระดมฉีดน้ำจากด้านหน้าอาคารเพียงด้านเดียวไม่สามารถเข้าไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยในอาคารได้เนื่องจากความร้อนสูง

/- การช่วยเหลือ...

- การช่วยเหลือผู้ประสบภัยเป็นไปด้วยความโกลาหล เพราะต้องเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัยระยะทางประมาณ 100 เมตรผ่านรถต่างๆออกมาเพื่อนำไปขึ้นรถพยาบาลที่จอดอยู่ริมถนนเอกมัยด้านนอก

- เจ้าหน้าที่ดับเพลิงไปถึงที่เกิดเหตุช้า (เพราะความล่าช้าในการสื่อสารระหว่างหน่วยงาน)

- เจ้าหน้าที่กู้ภัยชุดแรกที่ไปถึงที่เกิดเหตุก่อนก็ไม่มีชุดกันความร้อนและเครื่องช่วยหายใจ มีแต่สายน้ำดับเพลิง

ผลกระทบต่อโครงสร้างหลังคา

โครงสร้างเหล็กหลังคาไม่มีฉนวนกันความร้อน แผ่นเหล็กหลังคาได้แยกจากกันและเปิดออกแต่ไม่ถึงกับพังถล่มตกลงมา

ผลบวก : ทำให้ความร้อน คิวไฟ และก๊าซพิษถูกระบายออก ขณะเดียวกันอากาศเย็นจากภายนอกอาคารก็เดิมเข้ามา หลายคนเกือบหมดสติหรือกำลังอ่อนแรงกลับมามีสติขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง รวมทั้งผู้รอดชีวิตที่ตกค้างอยู่ในชั้นใต้ดินที่เป็นห้องน้ำ

ผลลบ คือ เพลิงก็จะลุกลามรุนแรงเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งตามที่เราพบเห็นว่าหลายศพได้ถูกความร้อนเผาผลาญร่างกายจนไหม้เกรียม

ดังนั้น คณะอนุกรรมการฯ จึงขอเสนอมาตรการเร่งด่วนเพื่อความปลอดภัยของสถานบริการ ประกอบด้วย

1. ให้องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดับเพลิงและการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้รายงานความพร้อมในเครื่องมือและบุคลากร เพื่อการวางแผนในอนาคตและแจ้งให้ กปอ. ทราบ
2. สั่งกลายนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการทั้งหมดในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตก่อสร้าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับพ.ร.บ.ควบคุมอาคารพ.ศ.2522 และ พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ.2509

- การขออนุญาตใช้งาน/ การตรวจสอบอาคารโดยสม่ำเสมอ
- การบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่

3. การออกกฎหมายกำหนดให้มีการรับผิดชอบต่อนุคคลภายนอก (ประกันภัย)

4. ตั้งศูนย์ข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉินโดยตั้งเป็น Call center
5. ดำรงสถานบริการทั้งที่ได้รับอนุญาตและที่ไม่ได้รับอนุญาตว่ามีความปลอดภัยหรือไม่ และประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนได้ทราบ

6. ให้อนุกรรมการฯ ได้ทำการศึกษาต่อในมาตรการระยะยาว

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/เลขาธิการ กปอ. กล่าวว่า ข้อเสนอของคณะกรรมการศึกษาวิจัยฯ ทางฝ่ายบริหารโดยกระทรวงมหาดไทย ได้ดำเนินการควบคุมกันไปแล้ว เช่น เรื่องของกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ทางกรมการปกครองในฐานะผู้ปฏิบัติการตามกฎหมาย ได้มีการแจ้งเตือนและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งรัฐมนตรีช่วยทั้งสองท่านให้ดูแลพื้นที่ต่าง ๆ โดยมอบหมายให้นายถาวร เสนเนียม ดูแลในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ พื้นที่นอกจากนี้ ได้มอบหมายให้นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ เป็นผู้รับผิดชอบดูแล โดยคณะทำงานของทั้งสองท่านได้ออกไปสำรวจ แนะนำให้มีการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องต่าง ๆ อยู่เสมอ นอกเหนือจากมาตรการที่ได้แจ้งอย่างเป็นทางการไปแล้ว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ขณะนี้กระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายให้กรมโยธาธิการและผังเมืองไปเตรียมร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสถานบริการแล้ว ส่วนเรื่องของ Call Center นั้น สามารถใช้หมายเลข 1784 ของกรมฯ โทร.ได้เลย

นายเชวัน อนันตสมบูรณ์ รองอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง กล่าวว่า ขณะนี้ กรมโยธาธิการฯ ได้ทำการร่างกฎกระทรวงฯ กำหนดมาตรฐานของอาคารที่จะใช้เป็นสถานบริการดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยมีสาระสำคัญโดยสังเขปประกอบด้วย

1. รูปแบบของอาคาร
2. วัสดุที่จะนำมาใช้
3. ระบบดับเพลิง
4. ทางหนีไฟ
5. ผังบริเวณที่จะต้องนำมาติดไว้ให้ชัดเจน
6. การกำหนดเกี่ยวกับจำนวนคนที่จะเข้าไปใช้บริการ
7. การประกันภัย

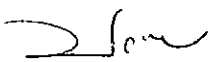
นพ.อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ หัวหน้าศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก กล่าวว่า ในฐานะที่เป็นอนุกรรมการฯ ที่ดูแลด้านความปลอดภัยในเด็ก อยากเสนอให้มีการตรวจสอบอาคารสูงที่ใช้เป็นสถานที่เรียนพิเศษของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นอาคารวรรณสร หรือโรงพยาบาลนรีที่อยู่ตรงข้ามซอยโยธี มีการสร้างห้องเรียนพิเศษของเด็กไว้ชั้นบนสุดของตึกดังกล่าวโดยชั้นล่างใช้เป็นโรงพยาบาลนรี อยากให้คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยในเคหสถาน อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่และสาธารณสถาน หรือคณะกรรมการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านอุบัติภัยเข้าไปตรวจสอบอาคารเหล่านี้ว่ามีความพร้อมมากน้อยแค่ไหนในการป้องกันและ/หรือระงับอัคคีภัยหากเกิดไฟไหม้ โดยไม่ต้องอาศัยข้อมูลของกรุงเทพมหานคร

นายชาติชาย ไทยกล้า ที่ปรึกษา กปอ. กล่าวว่า แนวทางการป้องกันการเกิดไฟไหม้ หน่วยงานหลักในแต่ละจังหวัดหรือแต่ละพื้นที่ ได้แก่ ตำรวจ อัยการ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด สาธารณสุข และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละจังหวัด ต้องร่วมมือกันอย่างเข้มงวดในการเข้าไปตรวจสอบอาคารตาม พรบ. ควบคุมอาคารฯ แม้อาคารเหล่านั้นจะสร้างมาก่อนที่จะประกาศใช้กฎหมายดังกล่าวก็ตาม เพราะอาคารสาธารณะ (Public used Building) ควรจะปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกันไม่ว่าจะสร้างก่อนหรือหลังการประกาศใช้กฎหมาย ปัญหาอีกประการหนึ่งเมื่อเกิดไฟไหม้ ก็คือ ระบบการแจ้งข่าวที่ล่าช้า และปัจจุบัน คนไทยยังไม่รู้บทบาทของตัวเองในระบบการแจ้งข่าว ทั้งไม่รู้หมายเลขโทรศัพท์ที่จะแจ้งข่าว ทั้งไม่รู้วิธีปฏิบัติตนขณะที่เกิดเหตุไฟไหม้ และไม่รู้ว่าจะควรจะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่อย่างไรขณะเข้าระงับเหตุไฟไหม้ในพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบกับประชาชนทั่วไป

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย / เลขานุการ กปอ. กล่าวว่า สืบเนื่องจากกรณีการเกิดอัคคีภัยที่ซานติก้าผับ กรมป้องกันร่วมกับสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันหลังเกิดเหตุ 3-4 วัน ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนเมื่อเกิดอัคคีภัยกับครูเพื่อนำไปอบรมแก่นักเรียนในโรงเรียนต่อไป ซึ่งได้ดำเนินการให้ความรู้แก่ครูวิทยากรในเขตพื้นที่การศึกษาไปแล้ว 180 กว่าแห่ง นอกจากนี้ ยังได้จัดให้มีการฝึกซ้อมแผนหนีไฟในโรงเรียนให้กับโรงเรียนต่าง ๆ ปัจจุบันได้ดำเนินการฝึกซ้อมที่โรงเรียนพณิชยการสันติราษฎร์เพื่อเป็นการนำร่องไปเรียบร้อยแล้ว และจะได้ขยายผลการฝึกซ้อมแผนนี้ไปยังโรงเรียนอื่นๆ อีก

มติที่ประชุม รับทราบผลการดำเนินงาน และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการ กปอ. พิจารณามอบหมายให้คณะอนุกรรมการป้องกันอุบัติภัยในเคหสถาน อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่ และสาธารณสถาน หรือคณะอนุกรรมการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านอุบัติภัย เข้าไปดำเนินการตรวจสอบอาคาร ซึ่งมีการสร้างห้องเรียนพิเศษของเด็กไว้ชั้นบนสุดของอาคารดังกล่าว เพื่อตรวจสอบความพร้อมของระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย

เลิกประชุม เวลา 12.15 น.

(นายปวิศร์ สาธาดาช)

ผู้จดรายงานการประชุม

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นายวีรชัย พรหมสาขา ณ สกลนคร)

หัวหน้ากลุ่มงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.)

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

รายงานการประชุม
คณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2552
วันพฤหัสบดี ที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2552 เวลา 09.30 น.
ณ ห้องประชุม 352 อาคาร 3 ชั้น 5
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ผู้มาประชุม

1.นายอนุชา โมกขะเวส	อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ประธาน
2.นายศรีสมบัติ พรประสิทธิ์	รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	รองประธาน
3.พ.อ.จจร พิมพ์เกษม	รอง ผอ.ศปพม.สนผ.กท. กระทรวงกลาโหม	อนุกรรมการ
4.พล.ต.ต.วัฒนา กฤติยะโชติ	ผบก.ภพจ. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	อนุกรรมการ
5.นายกษิตพัฒน์ ทวีธนาเศรษฐ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
6.นายศรีธัญ วัชนชาติ	นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กรมวิชาการเกษตร	อนุกรรมการ
7.นายนิรันดร์ เกตุแก้ว	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการขนส่ง กระทรวงคมนาคม	อนุกรรมการ
8.น.ส.จันทร์ทิพย์ ยิ้มแย้ม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	อนุกรรมการ
9.นายพยุหศักดิ์ ครุเจริญ	ผู้อำนวยการส่วนงบกลาง สำนักงบประมาณ	อนุกรรมการ
10.นายอำนาจ ช่างกลึงเหมาะ	หัวหน้ากลุ่มงานติดตามโครงการเฉพาะกิจ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	อนุกรรมการ
11.นายประสงค์ นรจิตร์	ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีความปลอดภัย กรมโรงงานอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
12.นายสินธุ์ บุญสิทธิ์	วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ กรมโยธาธิการและผังเมือง	อนุกรรมการ
13.นายอำนาจ ภู่ระหงษ์	นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	อนุกรรมการ

14.นายวีระชัย สิทธิไกรวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัยธุรกิจการปิโตรเลียมเหลว กรมธุรกิจพลังงาน	อนุกรรมการ
15.น.ส.ตรุจิต มทาวิตานนท์	ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและแผน กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	อนุกรรมการ
16.นายปกรณ์ ประเสริฐวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี	อนุกรรมการ
17.นางอินทิรา จันทนนคร	นักวิชาการขนส่ง กรมการขนส่งทางอากาศ	อนุกรรมการ
18.นายฐิติชัย แสงพิทักษ์	นักการทูตชำนาญการ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย	อนุกรรมการ
19.นายพันทิพย์ สงเจริญ	หัวหน้างานพัฒนาบุคลากร สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน	อนุกรรมการ
20.พ.ต.อ.ประเวศ เพื่องธรรมะ	ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร	อนุกรรมการ
21.นายสุปรีดา อุดุลยานนท์	รองผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ	อนุกรรมการ
22.นายรัชกรณัฏ นาพรพิพัฒน์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ	อนุกรรมการ
23.น.ส.วราภรณ์ วานิชสุขสมบัติ	รองเลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	อนุกรรมการ
24.นายศานติ กลิ่นทวล	หัวหน้างานวิศวกรรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
25.นายภาคภูมิ วิชานติวัฒน์	สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
26.พ.ต.ท.ม.ล.กิตติบดี ประวิตร	นายกสมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย สมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
27.นายวรวิทย์ ประสบวิทยา	กรรมการบริหาร สมาคมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมัน	อนุกรรมการ
28.น.ส. ฐิติพร สินสุพรรณ	ผู้ประสานโครงการ ศูนย์เตรียมความพร้อมภัยพิบัติแห่งเอเชีย	อนุกรรมการ
29.นายชาติชาย ไทยกกล้า	ที่ปรึกษาคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ	อนุกรรมการ

30.นายสุรพล เล็กขาว	ผู้อำนวยการสำนักมาตรการป้องกันสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
31.นายชัยนต์ ศิริมาศ	ผู้อำนวยการสำนักบูรณาการสาธารณภัย อุบัติภัย และความปลอดภัยทางถนน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
32.นายณัชนันท์ สนประเสริฐ	ผู้อำนวยการส่วนสนับสนุนการมีส่วนร่วม กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
33.นายบัณฑิตย์ เทวีทวารักษ์	ผู้อำนวยการศูนย์อำนาจการบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
34.ร้อยเอกทวีชัย หนูนิมิตร	ผู้อำนวยการส่วนช่วยเหลือผู้ประสบภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
35.นายอรรถพร สิงหวิชัย	ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
36.นายศุภกิติมิตร เปาริก	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
37.นายมนตรี ชนะชัยวิบูลวัฒน์	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ/ เลขานุการ
38.นายภาณุละ อาวัชนากร	ผู้อำนวยการส่วนนโยบายภัยจากมนุษย์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ/ ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. พ.ต.อ.หญิง ปุณณดา ตันติยานนท์ ผกก. กลุ่มงานยุทธศาสตร์
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. นายไตรรัตน์ สารภาพ เจ้าหน้าที่ขนส่งชำนาญการ
กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
3. น.ส.ศรีพงษ์ เจียมประสิทธิ์ ผู้อำนวยการส่วนติดตามและประเมินผล
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
4. นายเชษฐา โมสิกรัตน์ ผู้อำนวยการส่วนแผนและงบประมาณ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. นางสุชาวดี โลกะกะลิน นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
6. นายณัฐวรธน พรรังสรรค์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

/7. นายอภิวัฒน์...

7. นายอภิวัฒน์ เลาห์วัฒน์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
8. นางศิริอร นันตติกุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
9. น.ส.นันทนิตย์ ศรีจันทร์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
10. นางสาวนีย์ เอื้อวรกุลชัย	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
11. นางจารุลักษณ์ ประเสริฐศรี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
12. นายสิทธิกร ขวัญดี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
13. น.ส.นัฐจิตา รัตนวีระกุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
14. นายกร พันธุเสน	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
15. นายวิศิษฐ์ กรณ์เมธากุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
16. น.ส.ปรารค์เนตร เพื่องฟู	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ผู้ที่ไม่เข้าประชุม

ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานกองทุนสนับสนุนวิจัย	อนุกรรมการ
ผู้แทนวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยฯ	อนุกรรมการ
ผู้แทนมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)	อนุกรรมการ

/ เริ่มประชุม...

เริ่มประชุม เวลา 09.30 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ประธาน ได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบ ดังนี้

1.1 คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ โดยมีอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นประธานอนุกรรมการ รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นรองประธานอนุกรรมการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอนุกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ รวมทั้งสิ้น 46 คน มีอำนาจหน้าที่ จัดทำนโยบายและแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ และปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) มอบหมาย

1.2 มติคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ครั้งที่ 1/2552

คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ได้มีการประชุม ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2552 โดยมีมติเห็นชอบและมอบหมายให้คณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ตามข้อ 1.1) เติรียบยกร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องเพื่อทราบ

ฝ่ายเลขานุการ แจ้งที่ประชุมทราบ เรื่อง การดำเนินการจัดทำร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 – 2557 ซึ่งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้จัดทำร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ และจัดประชุมสัมมนา ระดมความคิดเห็นต่อร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพมหานคร เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ นำมาปรับปรุงร่างแผนหลักฯ ให้สมบูรณ์ครบถ้วนยิ่งขึ้น เพื่อนำเสนอคณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติพิจารณา โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรวิชาชีพ สื่อมวลชน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 140 คน โดยมีการแบ่งกลุ่มระดมความคิดเห็น 5 กลุ่มย่อย ดังนี้

กลุ่มที่ 1 และ 2 พิจารณา บทที่ 1 สถานการณ์และแนวโน้ม บทที่ 2 วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และหน่วยงานรับผิดชอบหลัก และ บทที่ 4 การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล ของร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติในส่วนของ

: ความหมายและขอบเขตของคำว่า “อุบัติภัย” สถานการณ์และแนวโน้ม/วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย หน่วยรับผิดชอบ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และประเด็นอื่นๆที่เห็นสมควร

กลุ่มที่ 3, 4 และ 5 พิจารณา บทที่ 3 ยุทธศาสตร์และแนวทางการป้องกันอุบัติภัย ของร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติในส่วนของ

/:ยุทธศาสตร์

: ยุทธศาสตร์และแนวทางการป้องกันอุบัติภัย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการป้องกันอุบัติภัย 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีการจัดทำมาตรฐาน และการปรับปรุงสภาพแวดล้อม 3) ยุทธศาสตร์การกำกับ ตรวจสอบ เฝ้าระวังและเตือนภัย 4) ยุทธศาสตร์การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายต่างๆ 5) ยุทธศาสตร์การบังคับใช้และปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมาย 6) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ รวมทั้งประเด็นอื่นๆที่เห็นสมควร

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อพิจารณา

การพิจารณาร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 – 2557 ฝ่ายเลขานุการชี้แจงต่อที่ประชุม เรื่อง การจัดทำร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 - 2557 ซึ่งมีกรอบแนวคิดจากพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยพ.ศ. 2550 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) นโยบายและแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2550 – 2554 นโยบายการเตรียมพร้อมแห่งชาติ นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ อนุสัญญาและกติการะหว่างประเทศต่างๆ สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติภัย และผลการดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยที่ผ่านมา รวมทั้งข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากที่ประชุมสัมมนาระดมความคิดเห็นต่อร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพมหานคร(ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของที่ประชุมสัมมนา บางส่วนจะใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้แผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ต่อไป)

ร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ประกอบด้วย

1) บทที่ 1 สถานการณ์และแนวโน้ม แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติภัย 4 ประเภท ได้แก่ อุบัติภัยจากการจราจร (ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ทางระบบราง) อุบัติภัยจากการทำงาน อุบัติภัยในเคหสถานและสาธารณสถาน และอุบัติภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการป้องกันอุบัติภัยที่ผ่านมา (พ.ศ.2540-2550)

ส่วนที่ 3 ปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยในอนาคต

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

2) บทที่ 2 วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และหน่วยงานรับผิดชอบ

ซึ่งวิสัยทัศน์ของแผนหลักคือ “บุคคล และสังคม มีวัฒนธรรมความปลอดภัยในวิถีชีวิต ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดีและระบบการป้องกันอุบัติภัยที่เป็นองค์รวม ด้วยความร่วมมือของภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคีเครือข่ายทุกระดับ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ”

ทั้งนี้เป้าหมายได้กำหนดเชิงคุณภาพ สำหรับเชิงปริมาณจะกำหนดในแผนปฏิบัติการภายใต้แผนหลักฯ

3) บทที่ 3...

3) บทที่ 3 ยุทธศาสตร์และแนวทางการป้องกันอุบัติภัย ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ 6 ยุทธศาสตร์ รวม 19 แนวทางหลัก ดังนี้

- (1) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการป้องกันอุบัติภัย ประกอบด้วย 4 แนวทางหลัก ได้แก่
 - (1.1) การรณรงค์และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
 - (1.2) การสร้างวัฒนธรรม และปลูกฝังจิตสำนึกความปลอดภัย
 - (1.3) การส่งเสริมและจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างกระแสและกระตุ้นความสนใจ
 - (1.4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการป้องกันอุบัติภัย
- (2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยี การจัดทำมาตรฐาน การปรับปรุงสภาพแวดล้อม และการกำกับตรวจสอบ ประกอบด้วย 5 แนวทาง ได้แก่
 - (2.1) การพัฒนาเทคโนโลยีและการจัดการ
 - (2.2) การจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย
 - (2.3) การปรับปรุงสภาพแวดล้อม
 - (2.4) การวิจัยและพัฒนา
 - (2.5) การกำกับตรวจสอบ
- (3) ยุทธศาสตร์การเฝ้าระวังและเตือนภัย ประกอบด้วย 3 แนวทาง ได้แก่
 - (3.1) ให้มีศูนย์ข้อมูลที่เป็นเอกภาพในการติดตามจัดเก็บข้อมูลข่าวสารด้านอุบัติภัยทุกประเภทอย่างเป็นระบบ
 - (3.2) พัฒนาระบบการรับแจ้งเหตุและเตือนภัยโดยจัดให้มีศูนย์สื่อสารการรับแจ้งเหตุและเตือนภัย
 - (3.3) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการและจัดการกับอุบัติภัยเมื่อเกิดเหตุ
- (4) ยุทธศาสตร์การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีต่างๆ ประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่
 - (4.1) การเพิ่มศักยภาพบทบาทหน้าที่ของภาคเอกชนและสมาคมวิชาชีพต่างๆ
 - (4.2) การเพิ่มบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (5) ยุทธศาสตร์การบังคับใช้ และปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่
 - (5.1) การบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ
 - (5.2) การปรับปรุง แก้ไข และพิจารณาเพิ่มเติมในเรื่องกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ
- (6) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ประกอบด้วย 3 แนวทาง ได้แก่
 - (6.1) การกำหนดนโยบายแบบบูรณาการ
 - (6.2) การจัดทำแผนและงบประมาณ
 - (6.3) การประสานงานและพัฒนาบุคลากร

4) บทที่ 4 การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลประกอบด้วย 3 ส่วน คือ (1) การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ (2) กลไกและบทบาทของภาคส่วนต่างๆ และ(3) การติดตามและประเมินผล ดังนี้

(1) การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ โดย

- ❖ การสร้างความรู้ความเข้าใจในสาระสำคัญของแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ โดยมีกระบวนการสร้างความเข้าใจและรับแผนไปดำเนินการต่อ
- ❖ การพิจารณากำหนดให้ยุทธศาสตร์การป้องกันอุบัติภัย เป็นภารกิจและกิจกรรมหลัก ด้านการป้องกันอุบัติภัยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ❖ การพัฒนาระบบการประสานงานที่ทุกฝ่ายร่วมกันรับผิดชอบและรับประโยชน์ร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ❖ การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการโดยเฉพาะการวิจัย ทุกปัจจัยทุกสาเหตุที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นองค์รวม

โดยให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นหน่วยงานกลางในการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติโดยการขับเคลื่อนแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ประสาน บูรณาการหน่วยงานองค์กร ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตามแผน จัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้แผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 – 2557 ประกอบด้วย แผนงาน/โครงการ กิจกรรม และงบประมาณ รวมถึงการกำหนดกรอบภารกิจของหน่วยปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

(2) กลไกและบทบาทของภาคส่วนต่างๆ

อาศัยกลไกและบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐส่วนกลางส่วนภูมิภาค (จังหวัด อำเภอ) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน อาสาสมัครและองค์การสาธารณกุศล ภาคธุรกิจเอกชน นักวิชาการ สื่อสารมวลชน องค์กรระหว่างประเทศ ซึ่งมีบทบาท แตกต่างกันไปตามภารกิจ การบูรณาการโดยยึดพื้นที่ (Area Base) และ/หรือยึดอำนาจหน้าที่ (Function Base) มาร่วมมือเป็นเครือข่ายตั้งแต่ระดับชาติ จนถึงระดับชุมชน ในการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ

(3) การติดตามและประเมินผล

ในส่วนของการติดตามและประเมินผลมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

(3.1) กำหนดระดับการตรวจติดตามและประเมินผล โดยตรวจติดตามและประเมินผลในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับท้องถิ่นระดับชุมชน จนถึงระดับครัวเรือน

(3.2) กำหนดหน่วยงานกลาง แต่งตั้งคณะทำงานหรือจ้างที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจติดตามและประเมินผลในแต่ละระดับ และบทบาทหน้าที่ในการตรวจติดตามและประเมินผล โดยมีหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้กำกับดูแล

/(3.3)กำหนด...

(3.3) กำหนดรูปแบบ แนวทางการประเมิน และสิ่งที่จะประเมิน ตลอดจนระยะเวลา ความถี่ในการตรวจติดตาม

(3.4) กำหนดเกณฑ์การวัดเพื่อเป็นเครื่องมือที่บ่งบอกถึงความสำเร็จการบรรลุ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่วางไว้ตามแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

(3.5) การจัดทำระบบฐานข้อมูล โดยให้ความสำคัญกับสาเหตุการเกิดอุบัติภัย และมีเครือข่ายเชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสนับสนุนให้มีการนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามและประเมินผล มาใช้ประโยชน์และปรับปรุงแผนงาน/โครงการประจำปีอย่างต่อเนื่อง

(3.6) การสร้างตัวชี้วัดที่มีครอบคลุมทั้งด้านปัจจัยที่เป็นปัญหาสาเหตุของปัญหา กระบวนการดำเนินงาน ผลสำเร็จและผลกระทบของการปฏิบัติตามแผน

5) เอกสารอ้างอิง

6) ภาคผนวก ประกอบด้วย

- ❖ ภาคผนวก ก. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2538, ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2543, ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2546, ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2548 และ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2550
- ❖ ภาคผนวก ข. ตารางแสดงสถิติการเกิดอุบัติภัยประเภทต่างๆ จำนวน 12 ตาราง
- ❖ ภาคผนวก ค. รายชื่อหน่วยงาน ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 145 รายการ และรายชื่อศูนย์ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 1 -18 และ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ ฯ

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย / ประธาน

ขอให้คณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติเสนอข้อคิดเห็น ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้ให้ข้อสังเกตและข้อคิดเห็นดังนี้

1. แผนหลักต้องเป็นกรอบให้กระทรวง กรม หน่วยงานต่างๆ จัดทำแผนและงบประมาณแบบบูรณาการ เพื่อให้มีโอกาสในการใช้งบประมาณมาสนับสนุนการดำเนินการตามแผนหลัก
2. ในเรื่องการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน หรือประชาชน ควรระบุผู้ที่มีบทบาทและเป็นผู้ปฏิบัติงานจริง คือ องค์กรมูลนิธิและอาสาสมัครต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อให้การดำเนินการสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้มีเครือข่ายแจ้งเหตุ ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแจ้งเหตุการณ์
3. เรื่องปัจจัยและเงื่อนไข ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยในอนาคตในส่วนของการคมนาคมขนส่ง ควรมีการปรับแก้ถ้อยคำบางประการ ทั้งนี้ ผู้แทนกระทรวงคมนาคมจะส่งข้อมูลการปรับแก้ให้ฝ่ายเลขานุการฯ หลังการประชุม
4. สถิติข้อมูลต้องสามารถเป็นตัวชี้บ่ง แนวโน้มของสถานการณ์และมีความครอบคลุมทุกลักษณะภัย

5. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการป้องกันอุบัติภัย ควรให้ความสำคัญกับการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยเป็นอันดับแรก ให้เอาเรื่องการสร้างวัฒนธรรมและปลูกฝังจิตสำนึก ความปลอดภัยมาอยู่ในข้อแรก และสลับกับ การณรงค์และประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง

6. ในส่วนของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ควรมีการแบ่งมอบให้ชัดเจนว่าหน่วยงานใด เป็นหน่วยงานหลักหรือหน่วยงานรอง เพราะจะมีผลเชื่อมโยงถึงการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน โดยมีการกำหนดเป้าหมายว่าภายใน 5 ปี ต้องเห็นผลการทำงานตามยุทธศาสตร์ที่เป็นรูปธรรม

7. ควรให้ความสำคัญกับการจัดทำระบบฐานข้อมูลอุบัติภัยแห่งชาติ ให้หน่วยงานมีการจัดทำเชื่อมโยงฐานข้อมูลอุบัติภัยที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และใช้ฐานข้อมูล โดยมีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นหน่วยงานกลางในการบริหารฐานข้อมูลอุบัติภัยแห่งชาติ

8. แผนต้องมีกลไกที่ใช้ทำงานได้จริงเป็นรูปธรรมเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น ต้องทราบว่าแต่ละหน่วยจะทำอะไรกันบ้าง อะไรคือความเร่งด่วน ใครกำกับดูแล จึงต้องมีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติของหน่วยที่เข้าไปช่วยเหลือ โดยจัดทำเป็นคู่มือปฏิบัติงานที่กระชับรัดกุมเข้าใจง่าย และมีผู้เชี่ยวชาญในการบริหารจัดการทุกระดับ มีสิทธิประโยชน์ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รวมทั้งมีการพัฒนาบุคลากรด้วย

9. ในการดำเนินการก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ ควรส่งเสริมให้ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ เฉพาะด้านในการให้คำแนะนำ การป้องกัน ติดตามและตรวจสอบ ให้คำปรึกษาในการปฏิบัติ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ต้องมีอยู่ในทุกๆ ที่ ซึ่งต้องมีการสร้างอบรมให้มากขึ้น เพื่อมีส่วนช่วยป้องกันอุบัติภัยไม่ให้เกิดขึ้น

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย / ประธาน

ในเรื่องของผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้ดำเนินโครงการโดยให้ข้าราชการของ ปก. สมัครเข้ามา มีการเลือกแต่ละประเภทภัย และต่อยอดความรู้ โดยการอบรมเบื้องต้นและมอบภารกิจ ให้ออกไปหาความรู้เพิ่มเติมจากการทำวิจัย

ฝ่ายเลขานุการ

แผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เน้นการป้องกันซึ่งจะเกี่ยวข้องกับภัยที่เกิดจากมนุษย์ เป็นส่วนเสริมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

เมื่อแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรี กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติจะเชิญหน่วยงาน ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องมาร่วมกัน วางกรอบแนวทาง และจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้แผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติการจะกำหนดหน่วยงานหลักรับผิดชอบและหน่วยงานสนับสนุน

ทั้งนี้ หลังจากการประชุม ในครั้งนี้ อนุกรรมการสามารถส่งข้อเสนอแนะเพื่อเติม ให้ฝ่ายเลขานุการเพื่อปรับปรุงร่างแผนได้

นายอนุชา...

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ประธาน

ขอความเห็นชอบร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เพื่อจะได้นำเสนอคณะกรรมการป้องกัน
อุบัติภัยแห่งชาติ พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

มติที่ประชุม เห็นชอบ

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

มติที่ประชุม ไม่มี

เลิกประชุม เวลา 11.20 น.

(นายภาณุ ละ อวัญนากร)

ผู้อำนวยการส่วนนโยบายภัยจากมนุษย์

อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้จัดรายงานการประชุม

(นายมนตรี ชนชัยวิบูลวัฒน์)

ผู้อำนวยการสำนักนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

อนุกรรมการและเลขานุการ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

รายงานการประชุม
คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.)
ครั้งที่ 2/2552

วันที่ 23 กันยายน 2552 เวลา 09.30 น.

ณ ห้องประชุม 352 อาคาร 3 ชั้น 5 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

.....

ผู้มาประชุม

1. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	รองนายกรัฐมนตรี	ประธาน
2. นายสมพร ใช้บางยาง	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสาธารณภัยและพัฒนาเมือง แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	รองประธาน
3. ดร.วิจิต พันธุ์อ่ำไพ	ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ.	
4. นายชาติชาย ไทยกกล้า	ที่ปรึกษา กปอ.	
5. นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์	ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี แทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
6. พล.ต. เค่นดวง ทิมวัฒนา	หัวหน้าศูนย์ประสานงานพัฒนาเพื่อความมั่นคง แทนปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
7. นายนิรันดร์ เกตุแก้ว	ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ ศูนย์ปลอดภัยคมนาคม แทนปลัดกระทรวงคมนาคม	กรรมการ
8. น.อ. สมศักดิ์ ขาวสุวรรณ์	ผู้อำนวยการศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ แทนปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	กรรมการ
9. น.ส.ณัชชาพร ชัยศิริถาวรกุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ แทนปลัดกระทรวงแรงงาน	กรรมการ
10. นายเสริมศักดิ์ จันทร์เต็ม	ผู้อำนวยการส่วนสำนักบริหารกลาง แทนปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
11. นายจักร วัฒนะมงคล	ผู้อำนวยการสำนักกิจการพิเศษ แทนปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
12. น.พ. ประจักษ์ เล็บนาค	รองเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ แทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ

/13. นายสุวัฒน์ ...

13. นายสุวัฒน์ วาณิชบุศร	ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน
แทนเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
14. นางสาวชัชวีนี กล่อมสังข์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
แทนเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	กรรมการ
15. นายพยุหศักดิ์ ครุเจริญ	นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการพิเศษ
แทนผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
16. พล.ต.ต. วัฒนา กฤติยะโชติ	ผู้บังคับการกองแผนงานกิจการพิเศษ
แทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
17. นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	กรรมการ
18. นายนิรันดร์ กัลยาณมิตร	รองอธิบดีกรมการปกครอง
แทนอธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
19. นายสุนันต์ อรุณนพรัตน์	รองอธิบดีกรมป่าไม้
แทน อธิบดีกรมป่าไม้	กรรมการ
20. นายสุรัชย์ พรภัทรกุล	วิศวกรใหญ่
แทนอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง	กรรมการ
21. นายประสงค์ นรจิตร	ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีความปลอดภัย
แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ
22. นายวินชัย อูยางกูร	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและส่งเสริมการ
บริหารงานท้องถิ่น
แทนอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
23. นายสุกิจ รักพานิชแสง	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช	กรรมการ
24. นายวิเชียร มหาธารงชัย	วิศวกรโยธาชำนานุกรการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมทางหลวง	กรรมการ
25. นายศักดิ์ชัย บัวโสพิส	รท. ผู้อำนวยการสวัสดิภาพการขนส่งทางบก
แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางบก	กรรมการ
26. นายวิสร รัตนโชติ	ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการความปลอดภัย
แทนอธิบดีกรมทางหลวงชนบท	กรรมการ

27. นายอนันต์ศักดิ์ บุญเครือพันธุ์	ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและแผน ประชาสัมพันธ์ด้านความมั่นคง แทนอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์	กรรมการ
28. นายสมชาย ไบม่วง	รทท.ผู้อำนวยการสำนักพยากรณ์อากาศ แทนอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา	กรรมการ
29. นายพิพัฒน์ นพทีปกังวล	นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ แทนอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	กรรมการ
30. พ.ต.อ. พิชัย เกรียงวัฒนศิริ	รองผู้อำนวยการสำนักป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย แทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
31. นายวิสูตร อาชีวะปาริสุทธิ	นักวิชาการขนส่งชำนาญการพิเศษ แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศ	กรรมการ
32. นายพิทักษ์ วัฒนพงศ์พิศาล	เจ้าพนักงานตรวจท่าชำนาญการ แทนอธิบดีกรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี	
33. พ.ต.ท.ม.ล. กิตติบดี ประวิตร	นายกสมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย แห่งประเทศไทยในพระอุปถัมภ์	กรรมการ
34. นายประวิทย์ หาญณรงค์	รองประธานกรรมการบริหาร แทนประธานกรรมการบริหารมูลนิธิ ราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์	กรรมการ
35. นายอนุชา โมกขะเวส	อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการ และเลขานุการ กปอ.
36. นายฉัตรชัย พรหมเลิศ	รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ กปอ.
37. นายชยันต์ ศิริมาศ	ผู้อำนวยการสำนักบูรณาการสาธารณภัย อุบัติเหตุ และความปลอดภัยทางถนน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ กปอ.

ผู้ไม่มาประชุม

1. นายเอนก สิทธิประศาสน์	ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ.	ติดภารกิจ
2. ดร.สุวิทย์ ยอดมณี	ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ.	ติดภารกิจ
3. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ	ติดราชการ

/ผู้ร่วมประชุม ...

ผู้ร่วมประชุม

1. นายจิตติชัย แสงทอง
2. นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ
3. พ.อ. สาทิต มุขเงิน
4. นายฉัตรป้อง ฉัตรภูติ
5. นายศรีสมบัติ พรประสิทธิ์
6. นายจำเริญ ยุติธรรมสกุล
7. พลตรี นพดล พิทักษ์กุล
8. รศ.นพ.อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์
9. พ.อ. จิรัฏฐ์ สุตาสุข
10. จ.ส.อ. ปุ่น จันทร์สง่า
11. นางสาวเยวพา คิชฐ์รัมย์
12. นายประยูรยงค์ หนูไชยา
13. นางวนนุชปี อรรถวิทย์
14. นายอรรถวุฒิ พึ่งเนียม
15. นางวาทีณี สุวรรณพงศ์
16. นางสาวลาวัณรัตน์ นาคกุล
17. นางสาวชนัญธิดา เมืองนา
18. นางงามดา รอดสนใจ
19. นายณรงค์ กล่อมใจ
20. นางสาวศิริลักษณ์ ดวงแก้ว
21. นายอดิศักดิ์ เทพอาสน์
22. นายบัณฑิต เทวิฑารักษ์
23. นายมนตรี ชนะชัยวิบูลวัฒน์

ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ฝ่ายการเมือง
ผู้ช่วยรองเลขาธิการรองนายกรัฐมนตรี
รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
หัวหน้าผู้ตรวจราชการกรมป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย ปก.
รองประธานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์
ป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ
กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสร้างความ
เข้มแข็งของชุมชนด้านป้องกันอุบัติภัยและสาธารณภัย
ฝ่ายแผนการประจำกรมกิจการพลเรือนทหารบก
เสมียนกรมกิจการพลเรือนทหารบก
ปลัด อบต. ตลาดเกรียบ จ. พระนครศรีอยุธยา
นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
นักวิชาการขนส่งชำนาญการ กรมการขนส่งทางบก
ประธานชุมชนซอยสวนเงิน กรุงเทพฯ
นักวิชาการศึกษา อ.ตลาดเกรียบ จ. พระนครศรีอยุธยา
โรงพยาบาลรามารักษ์
ผู้ตรวจราชการกรม ปก.
ผู้ตรวจราชการกรม ปก.
ผอ.สำนักส่งเสริมการป้องกันสาธารณภัย ปก.
ผอ.ศูนย์อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ปก.
ผอ. สำนักนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ปก.

24. นายสุรพล เล็กขาว
 25. นางยุพียง จิตะประ
 26. นายเชิรชัย ชุกิตติวิบูลย์
 27. นายภูสิต สมจิตต์
 28. ว่าที่ ร.ต. อรรณัฐ สัมพันธ์รัตน์
 29. นางปนัดดา ภูเจริญศิลป์
 30. นายสหัสชัย เรืองรุ่งโรจน์
 31. นางสาวลักขณา มนินากร
 32. นายปิยะ วงศ์ลือชา
 33. นายจุมพล วรรณฉัตรสิริ
 34. นางอารียา โสณะปาลวงษ์
 35. นายภาณุเดช อาวชันนกร
 36. นายฉันทน์ สมนประเสริฐ
 37. นายชุมพล พิษณุชัย
 38. นายวิรัช พรหมสาขา ณ สกลนคร
 39. นายสิทธิพร เพชรดี
 40. นางกัลยาณี บุญธรรม
 41. นายจิรศักดิ์ กรันเมธากุล
 42. น.ส.ภัทริยา สุวรรณบุรณ์
 43. น.ส.พรยุพา คัมภีร์ญาณนนท์
 44. นางปณิสรา ศรีพูนสุข
 45. นายปวีร์ สากลาค
 46. น.ส.ณัฐนิชา รุ่งศิลา
 47. นางสาวลลิตรา เลี้ยงรักษา
 48. น.ส.กัญญาณี พวงในเมือง
 49. เจ้าหน้าที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน 25 คน
- ผอ.สำนักมาตรการป้องกันสาธารณภัย ปก
ผอ.กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ ปก.
แทนผอ.สำนักช่วยเหลือผู้ประสบภัย ปก.
รทท. เลขานุการกรม ปก.
รทท. กองการเจ้าหน้าที่ ปก.
แทนผอ.สำนักวิจัยและความร่วมมือระหว่างประเทศ ปก.
แทนผอ.ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ปก.
แทนผู้อำนวยการวิทยาลัยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ปก.
แทนผอ.กองคลัง ปก.
หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาระบบบริหาร ปก
หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน ปก.
ผู้อำนวยการส่วนนโยบายกัยมนุษย์ ปก.
ผู้อำนวยการส่วนสนับสนุนการมีส่วนร่วม ปก.
ผู้อำนวยการส่วนกิจการอาสาสมัคร ปก.
หัวหน้ากลุ่มงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ปก.
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ ปก.
นิติกรชำนาญการพิเศษ ปก.
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ ปก.
เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณภัยฯ ปก.
เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณภัยฯ ปก.
เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณภัยฯ ปก.
เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณภัยฯ ปก.
เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณภัยฯ ปก.
เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณภัยฯ ปก.
เจ้าหน้าที่สำนักบูรณาการสาธารณภัยฯ ปก.

เริ่มประชุม เวลา 09.30 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2552 ที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติรับผิดชอบดำเนินการด้านการป้องกันอุบัติภัยที่สำคัญใน 2 เรื่อง คือ

1.1 จัดทำร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติของ กปอ. พ.ศ.... ซึ่งบัดนี้ คณะอนุกรรมการฯ ชุดดังกล่าวได้จัดทำร่างแผนหลักของ กปอ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว

1.2 การพิจารณาทบทวนและเพิ่มเติมสาระสำคัญในร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า การเผาในที่โล่ง และมลพิษหมอกควัน ซึ่งได้มีการนำร่าง ยุทธศาสตร์ฯ ไปพิจารณาทบทวนร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามมติที่ประชุม กปอ. ครั้งที่ 1/2552 แล้ว

ในการประชุมครั้งนี้ขอให้คณะกรรมการฯ ทุกท่านได้ร่วมกันพิจารณาร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ.2553-2557 และร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า การเผาในที่โล่ง และมลพิษหมอกควันดังกล่าว เพื่อเตรียมนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ครั้งที่ 1/2552 (เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2552)

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะ กรรมการและเลขานุการ กปอ. กล่าวว่า ตามที่ได้มีการจัดประชุม กปอ. ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2552 นั้น ฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดทำรายงานการประชุมและแจ้งเวียนให้กรรมการ กปอ. ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เข้าร่วมประชุมได้พิจารณาตรวจแก้ไขและรับรองรายงานการประชุมดังกล่าวแล้ว ในการนี้ มีผู้ขอแก้ไขรายงานการประชุมดังนี้

นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ ขอแก้ไขรายงานการประชุมในวาระที่ 4 เรื่องเพื่อพิจารณา หน้า 14 บรรทัดที่ 8 จาก.. ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็น.. นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ.. และบรรทัดที่ 20 จาก.. ซึ่งแผนฯ นี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปปฏิบัติแล้ว เป็น.. ซึ่งแผนฯ นี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามแผนฯ ไปแล้วบางส่วน ...

/ นายประสิทธิ์ ...

นายประสิทธิ์ รักษายศ ขอแก้ไขรายงานการประชุมในวาระที่ 4 เรื่องเพื่อพิจารณา หน้า 15 บรรทัดที่ 11 จาก.. นายวิสูตร สมนึก รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ... เป็น.. นายประสิทธิ์ รักษายศ ผู้อำนวยการสำนักแผนความปลอดภัย มีความคิดเห็นว่า แนวทางและมาตรการในการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าในประเด็น ข้อ 1.4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหไฟป่า โดยกำหนดให้มีการเร่งรัดถ่ายโอนภารกิจควบคุมไฟป่าในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความละเอียดอ่อนทั้งในเรื่อง พื้นที่รับผิดชอบ โครงสร้างองค์กร บุคลากร วิชาการ และงบประมาณ ...

นายอนันตศักดิ์ บุญเครือพันธุ์ ขอเพิ่มเติมเนื้อหาในส่วนข้อคิดเห็นของผู้แทน กรมประชาสัมพันธ์ในวาระที่ 4 ข้อ 4.3 ... หน้า 18

ดร.วิจิต พันธุ์อำไพ ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. ขอเพิ่มเติมเนื้อหาในวาระที่ 5..ปัญหาและอุปสรรคในการดับเพลิงและกู้ภัย คือ – เจ้าหน้าที่ดับเพลิงไปถึงที่เกิดเหตุช้า (เพราะความล่าช้าในการสื่อสารระหว่างหน่วยงาน)

และมีหน่วยงาน ขอแก้ไข ชื่อ – สกุล ยศ ตำแหน่ง และคำที่สะกดผิด คำซ้ำ

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้แก้ไขรายงานการประชุม กปอ. ครั้งที่ 1/2552 ตามที่กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เข้าร่วมประชุม ขอให้แก้ไขเรียบร้อยแล้ว

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อพิจารณา

3.1 ร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 -2557

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรรมการ และเลขานุการ กปอ. กล่าวว่า ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2552 เห็นชอบให้คณะกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ดำเนินการจัดทำร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อให้ประเทศไทยมีแผนหลักในการป้องกันอุบัติภัย เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีทิศทางในการทำงานร่วมกัน และเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและแนวโน้มด้านอุบัติเหตุดูแลและอุบัติภัย รวมถึงนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาล กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจึงได้จัดทำร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 -2557 โดยอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในฐานะประธานอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติได้จัดให้มีการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นและรับฟังข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อร่างแผนหลักฯ ดังกล่าว เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 ณ โรงแรมรอยัล ริเวอร์ กรุงเทพมหานคร และฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ

/ มาปรับปรุง ...

มาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาของแผนฯ และได้นำเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2552 ณ ห้องประชุม 352 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งได้มีมติเห็นชอบต่อร่างแผนหลักฯ ดังกล่าวแล้ว

นายมนตรี ชนะชัยวิบูลวัฒน์ ผอ.สำนักงานนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันฯ กล่าวว่า ร่างแผนหลัก กปอ. พ.ศ.2553-2557 มุ่งเน้นในการป้องกันอุบัติภัยอันเกิดจากการกระทำของมนุษย์ ได้แก่ ภัยจากการจราจรทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ อุบัติเหตุที่เกิดจากการทำงาน อุบัติเหตุที่เกิดในบ้านหรือในที่สาธารณะ โดยมีหลักการสำคัญคือ การมุ่งสร้างความตระหนักและวัฒนธรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในสังคมไทย และจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงระดับท้องถิ่น ซึ่งองค์กรระดับท้องถิ่นจะมีส่วนช่วยอย่างสำคัญในการผลักดันแผนฯ ฉบับนี้ โดยมีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นแกนหลักในการประสานงานการขับเคลื่อนแผนหลัก กปอ.

แนวคิดหลักในการจัดทำแผนหลัก กปอ. ประกอบด้วย พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) นโยบายและแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2550-2554 นโยบายการเตรียมพร้อมแห่งชาติ นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ อนุสัญญาและกติการะหว่างประเทศต่าง ๆ ผลการดำเนินการป้องกันอุบัติภัยที่ผ่านมา ฯลฯ จุดเน้นในการยกร่างแผนหลัก กปอ. ประกอบด้วย การเสริมสร้างการเรียนรู้ สร้างความตระหนักและพฤติกรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชน ที่จะร่วมกันสร้าง “วัฒนธรรมความปลอดภัย” ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย การป้องกันอุบัติภัยที่เกิดจากการกระทำของคน การสร้างมาตรฐาน/ระบบความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในเคหสถาน สาธารณสถาน โรงงาน สถานประกอบการ และสถานที่ทำงาน

ร่างแผนหลัก กปอ. พ.ศ.2553-2557 ประกอบด้วยเนื้อหาหลัก 4 บท ได้แก่

บทที่ 1 มีเนื้อหาประกอบด้วย สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติภัย 4 ประเภท (อุบัติภัยจากการจราจร อุบัติภัยจากการทำงาน อุบัติภัยในเคหสถานและสาธารณสถาน อุบัติภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย) ผลการดำเนินงานในการป้องกันอุบัติภัยที่ผ่านมา (พ.ศ.2540-2550) ปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในการป้องกันอุบัติภัยในอนาคต การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

บทที่ 2 มีเนื้อหาประกอบด้วยวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และหน่วยงานรับผิดชอบ ตลอดจนการนิยามศัพท์

บทที่ 3 มีเนื้อหาประกอบด้วยยุทธศาสตร์หลัก 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ การส่งเสริมการป้องกันอุบัติภัย การพัฒนาเทคโนโลยีการจัดทำมาตรฐานและการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการเฝ้าระวัง

/ และเตือนภัย ...

และเตือนภัย การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีต่าง ๆ การบังคับใช้และปรับปรุงระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย การบริหารจัดการ และแนวทางการดำเนินงานในการป้องกันอุบัติภัยภายใต้ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ

บทที่ 4 มีเนื้อหาประกอบด้วย การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ กลไกและบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ การติดตามและประเมินผล

นอกจากนี้ ร่างแผนหลัก กปอ. ฉบับนี้จะไปช่วยเสริมในช่องว่างที่อาจจะเกิดขึ้นในร่างแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.2553-2557 ซึ่งกำลังจะนำเข้าสู่การพิจารณาในที่ประชุม กปภ.ช. ประมาณเดือนตุลาคมนี้

นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์ ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในร่างแผนหลัก กปอ. นี้ค่อนข้างมีความสมบูรณ์อยู่แล้วเพราะมีทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง ฯลฯ ตลอดจนการชี้ให้เห็นถึงประเด็นปัญหาโดยตรงไปตรงมา แต่ขอให้มีการปรับปรุงเกี่ยวกับข้อความ โดยเฉพาะในหน้าที่ 14-15 หัวข้อ 1.4 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนฯ ข้อ 1.4.1 (5) ที่ระบุว่า ความไม่ชัดเจนในการตีความการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ควรให้เปลี่ยนไปใช้ข้อความใหม่ เพราะไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่ปรากฏ เพื่อให้ไม่ให้เป็นการสื่อความหมายที่ผิดกับผู้ที่มาอ่านในภายหลัง อีกประเด็นหนึ่งที่ควรมีการเพิ่มเติมเนื้อหา ก็คือ ในหัวข้อที่ 3 ว่าด้วยยุทธศาสตร์ฯ และหัวข้อยุทธศาสตร์ที่ระบุไว้ทั้งยุทธศาสตร์ที่ 3.1-3.6 นั้นมีเนื้อหาครอบคลุมคืออยู่แล้ว แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดจะพบว่าในยุทธศาสตร์ที่ 3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีฯ หัวข้อที่ 3.2.5 ได้กำหนดการกำกับตรวจสอบไว้แต่ในยุทธศาสตร์ที่ 3.3 ยุทธศาสตร์การเฝ้าระวังและเตือนภัย และในยุทธศาสตร์ที่ 3.5 ยุทธศาสตร์การบังคับใช้ และปรับปรุง กฎหมายฯ ไม่มีการกำหนดหัวข้อการกำกับตรวจสอบไว้ ทั้งที่น่าจะมีการกำหนดไว้ด้วย เพราะการกำกับตรวจสอบถือเป็นหัวใจสำคัญสูงสุดของการป้องกันอุบัติภัยที่จะเกิดขึ้น ประเด็นต่อมาที่ขอตีงข้อสังเกต คือ ในบทที่ 1 สถานการณ์และแนวโน้ม ในข้อ 1.1 สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติภัยได้แบ่งประเภทภัยออกเป็น 4 ประการ คือ ภัยจากการจราจร (ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และการขนส่งทางระบบราง) ภัยจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการอื่น ๆ ภัยในเคหสถานและสาธารณสถาน ภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย จะมีกลวิธีใดที่จะทำการยึดโยงขั้นตอนการปฏิบัติระหว่างภัยจากการจราจร ภัยจากสารเคมี และวัตถุอันตราย เพราะในการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มใน 2 เรื่องนี้ออกเป็น 2 หัวข้อ ในความเป็นจริงที่ปรากฏอยู่ก็คือในระบบการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตรายหลายประเภท เช่น ก๊าซเหลวหรือวัตถุอันตรายประเภทอื่น ๆ จะเกี่ยวพันกับการจราจรและขนส่งอยู่มาก ซึ่งระบบการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตรายทั้งทางปกติหรือในด้านความมั่นคงนั้นควรจะให้มีความสำคัญสูงสุดและควรกำหนดมาตรการป้องกันไว้ให้ชัดเจน

ดร.วิจิต พันธุ์อำไพ ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. กล่าวว่า ควรปรับถ้อยคำในหน้า 1 ข้อ 1.1.1 จาก "อุบัติเหตุจากการจราจร" เป็น "อุบัติเหตุจากการคมนาคมและขนส่ง" ในหน้า 3 ข้อ 1.1.3 (3) จาก "อุบัติเหตุจากสารเคมีและวัตถุอันตราย" ควรเป็น "อุบัติเหตุจากสารเคมี ชีวภาพ และวัตถุอันตราย" ในหน้า 4 ข้อ 1.1.4 จาก "อุบัติเหตุจากสารเคมี วัตถุอันตราย และสารกัมมันตรังสี" เป็น "อุบัติเหตุจากสารเคมี ชีวภาพ วัตถุอันตราย และสารกัมมันตรังสี" ในหน้า 18 ข้อ 2.3.1 ควรใช้คำว่า "ลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุ..."

นายมนตรี ชนะชัยวิบูลวัฒน์ ผอ.สำนักนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันฯ กล่าวว่า เหตุผลที่ใช้คำว่า อุบัติเหตุจากการจราจร เป็นการเฉพาะ เนื่องจากในร่างแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.2553-2557 มีแผนปฏิบัติการด้านการคมนาคมและขนส่ง อยู่แล้ว ดังนั้น ในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำร่างแผนหลัก กปอ.นี้ เกรงว่าจะเป็นการกำหนดแผนซ้ำซ้อนจึงมุ่งเน้นที่การจราจรอย่างเดียว

ดร.วิจิต พันธุ์อำไพ ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. กล่าวว่า การให้นิยามความหมายเกี่ยวกับสารเคมี ควรกำหนดให้ครอบคลุมถึงสารชีวภาพด้วย และควรให้มีมาตรการในการป้องกันด้วย เช่น การทำสลากติดเพื่อบ่งบอกให้ชัดเจนว่าเป็นสารชีวภาพ ซึ่งกำลังแพร่หลายอยู่ในชุมชนต่าง ๆ

นายอนันตศักดิ์ บุญเครือพันธุ์ ผู้แทนอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ กล่าวว่า ขอฝากประเด็นเกี่ยวกับวิกฤตความปลอดภัยทางถนน และประเด็นเกี่ยวกับมาตรฐานการใช้ความเร็วในการขับรถในประเทศไทย ซึ่งจากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์หมายเหตุประชาชน จะพบว่า ปัจจุบันประเทศไทยต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลและทรัพย์สินต่าง ๆ คิดเป็นมูลค่าถึงปีละ 200,000 กว่าล้านบาท โดยเฉลี่ยมีผู้เสียชีวิตปีละ 12,000 คน หรือวันละ 33 คน และประเด็นเกี่ยวกับมาตรฐานการใช้ความเร็วในการขับรถในประเทศไทยนั้น ได้คะแนนเฉลี่ย 2 คะแนนจากคะแนนเต็ม 10 เพราะฉะนั้น ในประเด็นเหล่านี้ควรมีการหยิบยกมานำเสนอให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าใจมากขึ้นทั้งเรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย การให้ความเคารพเมื่อขับช้าและการใช้ความเร็ว เพราะความปลอดภัยทางถนนส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับมารยาทในการขับขี่ มาตรฐานการใช้ความเร็ว ความเข้มแข็งจริงจังในการบังคับใช้กฎหมาย นอกจากนี้ สภาพถนนก็มีส่วนอย่างสำคัญยิ่ง ถนนมีสภาพดีความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนนก็มีมากขึ้น

ประธาน กล่าวว่า ให้ฝ่ายเลขานุการฯ ปรับแก้ ตามข้อสังเกต และให้หมายเหตุไว้ด้วยว่าในแผนปฏิบัติการฯ ภายใต้อนุสัญญาฯ พ.ศ.2553-2557 นี้ควรกำหนดให้ครอบคลุมประเด็นข้อสังเกตต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากนี้ ในแผนปฏิบัติการฯ ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมความปลอดภัยขอให้เน้นไปที่มารยาทหรือวัฒนธรรมในการใช้รถใช้ถนนในกลุ่มเยาวชนนอกระบบโรงเรียน ตามหมู่บ้านหรือชุมชนต่าง ๆ ประชาชนทั่วไป กลุ่มผู้ใช้แรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ / กลุ่มเจ้าหน้าที่ ...

กลุ่มเจ้าหน้าที่ทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นพิเศษ โดยอาจจะกำหนดเป็นหลักสูตรการเรียนการสอน การจัดฝึกอบรม หรือประชุมสัมมนา ฯลฯ เพื่อสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นอย่างที่ตั้งใจอย่างแท้จริง และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องตามแผนหลัก กปอ.นี้ ควรจะกำหนดไว้ในแผนฯ ด้วยว่ารัฐบาลเป็นผู้จัดสรรงบประมาณสนับสนุน

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างแผนหลัก กปอ. พ.ศ.2553-2557 และให้ฝ่ายเลขานุการ กปอ. แก้ไขเพิ่มเติมร่างแผนหลัก กปอ.ฯ ตามข้อสังเกตของที่ประชุม และเตรียมนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป ทั้งนี้มอบหมายให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นผู้ประสานงานการจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับร่างแผนหลัก กปอ. พ.ศ.2553-2557

3.2 ร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า การเผาในที่โล่งและมลพิษหมอกควัน

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรรมการและเลขานุการ กปอ. กล่าวว่า สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2552 ได้มีการพิจารณาร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า และหมอกควันจากไฟป่าซึ่งแพร่กระจายมาจากต่างประเทศ ซึ่งที่ประชุมมีมติรับทราบ และให้ส่วนราชการที่มีภารกิจเกี่ยวข้องนำร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าฯ ไปศึกษาทบทวนพร้อมทั้งมอบหมายให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในฐานะฝ่ายเลขานุการ กปอ. เป็นเจ้าภาพรับความเห็นของคณะกรรมการและเป็นผู้ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมประชุมเพื่อให้ข้อคิดเห็นและนำเสนอมติดังกล่าวต่อที่ประชุม กปอ.

ทั้งนี้ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในฐานะฝ่ายเลขานุการ กปอ. ได้ดำเนินการตามมติที่ประชุม กปอ. ครั้งที่ 1/2552 ดังกล่าวแล้วโดยได้จัดให้มีการประชุมคณะทำงานศึกษากรณีไฟป่าและหมอกควันจากไฟป่าซึ่งแพร่กระจายมาจากต่างประเทศ พร้อมเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเมื่อวันศุกร์ที่ 3 เมษายน 2552 เวลา 9.30-14.30 น. เพื่อทบทวนร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าฯ ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ปรับแก้ไขชื่อและรายละเอียดของร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าฯ ตามข้อเสนอเรียบร้อยแล้ว

นายมนตรี ชนะชัยวิบูลวัฒน์ ผอ.สำนักนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันฯ กล่าวเพิ่มเติมว่า ในการประชุมคณะทำงานศึกษากรณีไฟป่าฯ เมื่อวันศุกร์ที่ 3 เมษายน 2552 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติฯ กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันพิจารณาทบทวนร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าฯ ในส่วนที่เพิ่มเติมและปรับปรุง / เพื่อใช้ประกอบ ...

เพื่อใช้ประกอบแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านอัคคีภัยแห่งชาติ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแผนแม่บทฯ นี้แล้วเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2549 ซึ่งในครั้งนั้น มติคณะรัฐมนตรีให้มีการพัฒนาปรับปรุงแผนแม่บทฯ ให้ครอบคลุมกรณีไฟฟ้า และหมอกควันจากไฟฟ้าซึ่งแพร่กระจายมาจากต่างประเทศ ฝ่ายเลขานุการฯ จึงได้ดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟฟ้าฯ ฉบับนี้ขึ้นมา

แผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านอัคคีภัยแห่งชาติ ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์สำคัญ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์การเพิ่มการป้องกันอัคคีภัย
2. ยุทธศาสตร์การลดความสูญเสีย
3. ยุทธศาสตร์เพิ่มการฟื้นฟูและบรรเทาหลังจากเกิดอัคคีภัย
4. ยุทธศาสตร์การมุ่งเน้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอัคคีภัย
5. ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟฟ้า การเผาในที่โล่ง และมลพิษ

หมอกควัน

ซึ่งที่ประชุมจะได้ร่วมกันพิจารณาในการประชุม กปอ. ครั้งที่ 2/2552 นี้

ร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟฟ้า การเผาในที่โล่ง และมลพิษหมอกควัน มีเนื้อหาสาระประกอบด้วย บทนำ การนิยามศัพท์ เป้าหมาย กรอบนโยบายที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ แนวทางและมาตรการ

การบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟฟ้า การเผาในที่โล่ง และมลพิษหมอกควัน แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านไฟฟ้า การเผาในที่โล่ง และด้านมลพิษหมอกควัน

ด้านไฟฟ้า การเผาในที่โล่ง มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ด้านไฟฟ้า กำหนดแนวทางการดำเนินการไว้ 3 ขั้นตอน คือ
 - 1.1 ก่อนเกิดภัย (ขั้นเตรียมการ) มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้
 - การตรวจติดตามและแจ้งเตือนภัยไฟฟ้า
 - การประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ประชาชน
 - การจัดการเชื้อเพลิงและเพิ่มความชุ่มชื้นให้พื้นที่
 - การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาไฟฟ้าฯ
 - 1.2 ขณะเกิดภัย (ขั้นการปฏิบัติ) มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้
 - การปฏิบัติงานดับไฟฟ้าตามแผนฯ
 - การออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการไฟฟ้า เพื่อให้ทุกฝ่ายที่

เกี่ยวข้องในทุกระดับได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

/- การกำหนด ...

- การกำหนดสายการบังคับบัญชา
- การประสานงานสนธิกำลัง สับเปลี่ยนกำลัง และส่งกำลังบำรุง
- การปฐมพยาบาล

1.3 หลังเกิดภัย (ขั้นการฟื้นฟูบูรณะ) มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- การฟื้นฟูสภาพอนามัยของผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ
- การฟื้นฟูสภาพป่าไม้และสิ่งแวดล้อม
- การให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากไฟฟ้าและ

หมอกควัน

2) ด้านการเผาในชุมชน มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- การปรับปรุงระบบกำจัดขยะมูลฝอยให้มีการบริหารจัดการแบบถูก

สุขลักษณะ

- การสนับสนุนให้มีเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการจัดการขยะมูล

ฝอยรวมทั้งการลดและใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย

- การปรับปรุง แก้ว และเพิ่มเติมกฎหมายและระเบียบ ฯลฯ

3) ด้านการเผาเศษวัสดุเหลือใช้จากภาคการเกษตร มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- การส่งเสริมสนับสนุนเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อลดการเผาในที่โล่ง
- การนำเศษวัสดุเหลือใช้จากภาคการเกษตรไปใช้ประโยชน์อื่น
- การสนับสนุนการวิจัยในการใช้ประโยชน์จากเศษวัสดุเหลือใช้ทาง

การเกษตร ฯลฯ

4) ด้านการส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียน มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- การสนับสนุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน
- การใช้พลังงานหมุนเวียน ฯลฯ

5) ด้านการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- การสร้างกลไกการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ทุกภาคส่วนเห็นความสำคัญของการควบคุมการเผาในที่โล่ง และมีส่วนร่วมในการลดมลพิษ

- การสร้างกลไกการประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนเห็นความสำคัญของการกระจายของหมอกควันจากการดำเนินการของมนุษย์ ฯลฯ

- ด้านการใช้มาตรการทางกฎหมาย มีแนวทางการดำเนินการ โดยการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ และวิธีปฏิบัติงานของราชการ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการควบคุมการเผาในที่โล่ง

/ ด้านมลพิษ ...

ด้านมลพิษหมอกควัน มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- (1) การรองรับข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน
- (2) การสร้างกลไกการติดตามตรวจสอบ
- (3) การป้องกันการเกิดไฟในที่โล่งและไฟป่าทั้งหมด
- (4) การเตรียมความพร้อมในการดำเนินการร่วมกับประเทศภาคีอื่น
- (5) การจัดทำแผนปฏิบัติการฉุกเฉินแห่งชาติ
- (6) การให้ความช่วยเหลือความร่วมมือด้านเทคนิคและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์

นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กล่าวว่า เมื่อพิจารณาจากตารางกิจกรรมตามมาตรการระยะเร่งด่วน มาตรการระยะปานกลาง และมาตรการระยะยาวที่กำหนด บทบาทให้หน่วยงานภาคีเครือข่ายจะต้องรับผิดชอบด้านใดบ้าง แต่เกรงว่าข้อมูลต่าง ๆ ที่ปรากฏนั้น อาจจะคลาดเคลื่อนไม่ถูกต้องตามบทบาทภารกิจที่เป็นจริง และขณะนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้เสนอให้ท่านนายกรัฐมนตรีลงนามในการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันแห่งชาติ โดยมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธาน อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นกรรมการและเลขานุการร่วมกัน ซึ่งกรรมการฯ ชุดนี้จะได้ช่วยขับเคลื่อนร่างแผนยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าฯ รวมถึงแผนปฏิบัติการฯ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้

นายสังกร วัฒนะมงคล ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า ขอให้เปลี่ยนข้อความในข้อ 4 (4.4) เป็น เพิ่มทักษะการเรียนรู้การสอนของเยาวชนเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องไฟป่า เพื่อสร้างพฤติกรรมที่ดีในการป้องกันการเกิดไฟป่า เนื่องจากหากเป็นการเพิ่มหลักสูตรจะกระทบต่อหลักสูตรแกนกลางซึ่งได้ปรับปรุงเมื่อปี 2551 แต่การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันปัญหาไฟป่า ดังกล่าวนั้นสามารถให้ครู อาจารย์ จัดการเรียนการสอนสอดแทรกในวิชาที่เกี่ยวข้องได้

ประธาน กล่าวว่า กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยน่าจะจะได้เป็นเจ้าภาพเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเหล่านี้มาซักซ้อมทำความเข้าใจร่วมกัน และควรให้หน่วยงานภาคีเครือข่ายได้ทบทวนบทบาทของตนเองตามตารางกิจกรรมเพิ่มเติมด้วย เพราะเมื่อทำแผนปฏิบัติการฯ หน่วยงานเหล่านี้จะได้มีบทบาทที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน เพราะจะมีผลถึงการจัดสรรงบประมาณ

นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์ ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในร่างแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้ยังไม่ได้มีการกำหนดเกี่ยวกับระบบการติดตามประเมินผลประจำปี เพราะหากไม่มีระบบการติดตามประเมินผลจะทำให้ขาดฐานข้อมูลที่ต้องการและจำเป็นต่อการกำหนดแผนงานและกิจกรรมในปีต่อ ๆ ไป

ดร.วิจิต พันธ์อำไพ ผู้ทรงคุณวุฒิ กปอ. กล่าวว่า จากกรอบระยะเวลาที่กำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรการระยะเร่งด่วน ระยะปานกลาง และระยะยาวนั้น ไม่ควรกำหนดแยกช่วงเวลาดำเนินการไว้ เพราะการดำเนินการตามมาตรการทั้ง 3 ระยะนั้น ควรเริ่มดำเนินการไปพร้อมกันตั้งแต่ปีแรกของการดำเนินการตามแผนฯ นี้

นายชาติชาย ไทยกล้า ที่ปรึกษา กปอ. กล่าวว่า ปัญหาไฟป่านั้นเกิดจากธรรมชาติร้อยละ 10 แต่อีกร้อยละ 90 มาจากพฤติกรรมของคนทั้งแบบตั้งใจและไม่ตั้งใจ ดังนั้น ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคือต้องใช้กระบวนการปลูกฝังพฤติกรรมการรับรู้ (Awareness) ส่วนปัญหาไฟป่าในมิติที่เกิดจากธรรมชาตินั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องมีการซ้อมแผนป้องกันเป็นประจำทุกปีอยู่แล้ว แต่ที่สำคัญต้องมีระบบการแจ้งเตือน ศูนย์รับแจ้งเหตุ และชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้

พ.ต.อ. พิชัย เกรียงวัฒนศิริ รอง ผอ.สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร กล่าวเพิ่มเติมว่า ขอเสนอให้มีการพิจารณาเพิ่มเติมข้อมูลไว้ในร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหไฟป่าฯ เกี่ยวกับปัญหาไฟไหม้หญ้า เพราะในรายละเอียดของนิยามความหมายทั้งการเผาในที่โล่ง ในที่ชุมชนปรากฏว่าไม่มีข้อความเกี่ยวกับไฟไหม้หญ้าเลย จึงขอเสนอให้มีการกำหนดคำจำกัดความเพิ่มเติมพร้อมวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ไว้ด้วย ซึ่งในพื้นที่ของกรุงเทพฯ จะประสบกับปัญหาไฟไหม้หญ้ามามากโดยเฉพาะในฤดูแล้ง

นายชาติชาย ไทยกล้า ที่ปรึกษา กปอ. กล่าวเสริมว่า ปัญหาเกี่ยวกับไฟไหม้หญ้าในเขตชุมชนนี้ น่าจะกำหนดเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการปรับสภาพพื้นที่ว่างเปล่าไว้ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยตรงและป้องกันเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ คือต้องให้อำนาจเจ้าหน้าที่ที่สามารถป้อนรั้วปิ่นกำแพงข้ามหรือเข้าไปตัดหญ้าในพื้นที่ของบุคคลอื่นได้โดยไม่ผิดกฎหมาย โดยเฉพาะในช่วงเดือนกันยายนถึงตุลาคมหญ้าจะเริ่มแห้ง ต้องใช้วิธีการที่เรียกว่า Control Burn ตลอดแนวที่ติดกับชุมชน หรือกำหนดให้เจ้าของพื้นที่ว่างเปล่านั้นรับผิดชอบทุกกรณีหากเกิดไฟไหม้ หรือหากเจ้าหน้าที่เข้าไปตัดหญ้าในพื้นที่ของผู้ใด ผู้นั้นต้องจ่ายค่าบริการ ฯลฯ

มติที่ประชุม เห็นชอบในร่างยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหไฟป่า การเผาในที่โล่งและมลพิษหมอกควัน และให้ฝ่ายเลขานุการแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อสังเกตของที่ประชุม และเตรียมเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อรับทราบต่อไป

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อทราบ

4.1 รายงานผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการใน กปอ.

1) คณะอนุกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ

นายบัณฑิต เทวิฑูวรักษ์ ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะอนุกรรมการและเลขานุการคณะอนุกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ รายงานผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการฯ ว่า คณะอนุกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ ซึ่งมี พลอากาศเอก อนุพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา เป็นประธานอนุกรรมการได้เริ่มดำเนินการภายใต้ภารกิจมาตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม 2552 โดยจัดให้มีการจัดประชุมคณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2552 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุม 352 อาคาร 3 ชั้น 5 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อชี้แจงบทบาทหน้าที่ของคณะอนุกรรมการฯ และร่วมกันกำหนดแนวทางมาตรการป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ ที่ประชุมมีมติให้แต่งตั้งคณะทำงานขกร่างยุทธศาสตร์ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางน้ำ โดยให้แต่งตั้งผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมเป็นคณะทำงานฯ ดังนั้น พลอากาศเอก อนุพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการฯ จึงมีคำสั่งคณะอนุกรรมการฯ ที่ 001/2552 แต่งตั้งคณะทำงานขกร่างยุทธศาสตร์ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางน้ำ เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2552 โดยมี นายปกรณ์ ประเสริฐวงษ์ ผอ.สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ กรมเจ้าท่า เป็นประธานคณะทำงานฯ ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ ศูนย์อำนวยการบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นเลขานุการคณะทำงาน พร้อมผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นคณะทำงานรวม 17 ท่าน มีอำนาจหน้าที่หลักในการศึกษาปัจจัยและสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุทางน้ำ และเสนอแนะแนวทาง รวมทั้งวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ

มติที่ประชุม รับทราบ

2) คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ

พลตรี นพดล พักอังกูร รองประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (อปส.) กล่าวว่า เนื่องจาก พลตรีสุรศักดิ์ กาญจนรัตน์ เจ้ากรมกิจการพลเรือนทหารบก ประธานอนุกรรมการ ดิการกิจ จึงไม่ได้เข้าร่วมการประชุม กปอ. ครั้งนี้ และได้รายงานผลการดำเนินงานของ อปส. ดังนี้

ในปีงบประมาณ 2552 (มีนาคม 2552-กันยายน 2553) คณะอนุกรรมการฯ ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการ อปส. ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2552 ณ หอประชุมกองทัพบก ถนนราชสีมา กรุงเทพฯ โดยฝ่ายเลขานุการฯ ได้รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ให้ที่ประชุมได้รับทราบเกี่ยวกับผลการดำเนินกิจกรรมในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ได้ดำเนินการเป็นประจำทุกปี เช่น กิจกรรมค่ายเยาวชนรักความปลอดภัย การอบรมผู้นำชมรมเยาวชนรักความปลอดภัย การส่งเสริมการสร้างเครือข่ายให้มีการจัดตั้งชมรมเยาวชนรักความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยมีโรงเรียนกิจการพลเรือนฯ เป็นศูนย์ประสานงาน ปัจจุบันมีเครือข่ายกว่า 200 ชมรม นอกจากนี้ ที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณาแนวทางการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกด้านความปลอดภัยให้กับประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนที่ได้ดำเนินการในช่วงเทศกาลสงกรานต์และปีใหม่ในแต่ละปี แม้ว่าจะได้ผลทั้งในเชิงสถิติอุบัติเหตุที่ลดลงและจิตสำนึกด้านความปลอดภัยของประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนจะมากขึ้น แต่ควรจะพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมและต่อเนื่อง โดยเฉพาะการรณรงค์ในเรื่องของวินัยการจราจร ฯลฯ

2. ผลการประชุมคณะกรรมการ อปส. ครั้งที่ 2/2552 เมื่อวันอังคารที่ 22 กันยายน 2552 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุม 352 อาคาร 3 ชั้น 5 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งที่ประชุมได้มีการหารือใน 3 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ การจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์ของ อปส. เนื่องในวันเทศกาลต่าง ๆ การจัดกิจกรรมเนื่องในวันป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติซึ่งจะจัดในวันที่ 26 ธันวาคมของทุกปี และแผนการจัดงานวันชมรมเยาวชนรักความปลอดภัย ครั้งที่ 11 ในวันที่ 12 สิงหาคม 2553 นอกจากนี้ ได้มีการเสนอหลักสูตรการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาเพิ่มเข้าไปในหลักสูตรสำหรับเยาวชนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

3. ผลการดำเนินงานโครงการ “วันชมรมเยาวชนรักความปลอดภัย ครั้งที่ 10” เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2552 ณ สวนสัตว์ดุสิต กรุงเทพฯ การจัดงานครั้งนี้มี นายอภิรักษ์ เดชะอุบล ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธานเปิดงานฯ พร้อมด้วย พลตรี สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์ เจ้ากรมกิจการพลเรือนทหารบก นายฉัตรป้อง ฉัตรภูติ รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประธานกรรมการอำนวยการจัดงานวันชมรมเยาวชนรักความปลอดภัย ครั้งที่ 10 /2552 ผู้อำนวยการสวนสัตว์ดุสิต และผู้บริหารจากหน่วยงานภาคีเครือข่าย มีวัตถุประสงค์หลักในการจัดงานเพื่อสร้างจิตสำนึก วินัย วัฒนธรรม และวิถีชีวิตด้านความปลอดภัย ในการจัดงานฯ ครั้งนี้มีกิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การเดินขบวนเทิดพระเกียรติ และรณรงค์ความปลอดภัยของนักเรียนจากโรงเรียนสมาชิกชมรมเยาวชนรักความปลอดภัย 26 สถาบัน จากกองทัพภาคที่ 1 ไปยังสวนสัตว์ดุสิต ททท. การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับความปลอดภัยของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน 23 แห่ง และของสถาบันการศึกษา 28 แห่ง นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การแสดงดีเกิร์สคู่ของเยาวชน / จากโรงเรียน ...

จากโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ การแสดงของศิลปินจากบริษัทจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) การสาธิตเกี่ยวกับการขับขีปล็อคภัย การสาธิตการดับเพลิงเบื้องต้น ฯลฯ โดยมีประชาชนเข้าร่วมงานประมาณ 40,000 คน และเนื่องจากในปีนี้เป็นช่วงเปลี่ยนประธาน อปส. จึงทำให้บางกิจกรรมหายไป คือ กิจกรรมการมอบรางวัลการณรงค์ประชาสัมพันธ์ความปลอดภัยดีเด่น ซึ่งจะมีการมอบให้กับหน่วยงานภาครัฐเอกชน โรงเรียน สถาบันการศึกษา และสถานประกอบการต่าง ๆ ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นประจำทุกปี

4. แผนการดำเนินงานประจำปี 2552-2553

คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์การป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติได้กำหนดแผนการดำเนินงานตามภารกิจในปีงบประมาณ 2553 ไว้โดยเน้น

4.1 การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับกลุ่มเป้าหมายหลักในช่วงเทศกาลอย่างต่อเนื่องเช่นทุกปี

4.2 การจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนรักความปลอดภัย รุ่นที่ 14 ณ กองร้อยลาดตระเวนระยะไกล และอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

4.3 อบรมผู้นำเยาวชนรักความปลอดภัย ณ โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ฯ

4.4 การจัดกิจกรรมวันชมรมเยาวชนรักความปลอดภัยครั้งที่ 11 ณ สวนสัตว์ดุสิต กรุงเทพฯ

มติที่ประชุม รับทราบ

3) คณะอนุกรรมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านป้องกันอุบัติภัยและสาธารณภัย

นพ.อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ รองคณบดีคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ได้รายงานผลการดำเนินการของคณะอนุกรรมการฯ ว่า คณะอนุกรรมการฯ ชุดนี้ มี รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสาธารณภัยและพัฒนาเมือง) เป็นประธานอนุกรรมการ ได้ดำเนินการมาตั้งแต่วันที่ 14 มีนาคม 2550 และการดำเนินการของคณะอนุกรรมการฯ ชุดนี้สอดคล้องกับแผนหลัก กปอ. มีจุดเน้นที่สำคัญคือ การเสริมสร้างการเรียนรู้สร้างความตระหนัก และพฤติกรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน ตลอดจนถึงการสร้างความมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ภายใต้แนวคิดการจัดการภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน โดยกำหนดพื้นที่เป็นตัวตั้ง (Area Based) ให้เรียนรู้เรื่องความปลอดภัย ขยายผลจากชุมชนนำร่องปัจจุบันมีชุมชนที่เข้าร่วมในเครือข่ายชุมชนปลอดภัยรวม 164 ชุมชน หลักการในการขยายผลคือการผลักดันให้เป็นนโยบายของทุกกระทรวงภายใต้ภารกิจของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ

/ งานด้านความปลอดภัย ...

งานด้านความปลอดภัย ใช้ชุมชนเป็นฐาน พัฒนาชุมชนนาร่อง สร้างเวทีการเรียนรู้ การสร้างเครือข่ายภาคประชาชน รวมถึงการตั้งหน่วยงานระดับนานาชาติที่ดำเนินการเรื่องชุมชนปลอดภัยให้เข้ามาช่วยผลักดัน และการขยายผลด้านเวทีการเรียนรู้ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ก็คือ การสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และศูนย์การเรียนรู้ชุมชนแห่งแรก คือ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนปลอดภัยของ อบต.ตลาดเกรียบ อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

น.ส.เยาวพา ดิษฐแย้ม ปลัด อบต.ตลาดเกรียบ กล่าวรายงานว่า ศูนย์เรียนรู้ชุมชนปลอดภัยของ อบต.ตลาดเกรียบ ตั้งอยู่ที่ ต.ตลาดเกรียบ อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา ได้ดำเนินการรณรงค์ความปลอดภัยในหลายด้าน เช่น การพัฒนาศูนย์เด็กเล็กปลอดภัย การรณรงค์ให้เด็กและผู้ปกครองสวมใส่หมวกนิรภัยขณะเดินทางมาโรงเรียน การพัฒนาระบบความปลอดภัยในอาคารสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน กำหนดมาตรการห้ามใช้ความรุนแรงกับเด็กในศูนย์ฯ ทุกกรณี กำหนดแผนการซ้อมหนีไฟ รณรงค์ความปลอดภัยทางน้ำ กำหนดความปลอดภัยในสนามเด็กเล่น รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประจำถิ่น รณรงค์ความปลอดภัยด้านการจราจร เน้นความปลอดภัยด้านการแพทย์ฉุกเฉิน รณรงค์ความปลอดภัยจากการทำงาน รณรงค์ความปลอดภัยด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม รณรงค์ความปลอดภัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ รณรงค์ความปลอดภัยจากโรคระบาด รณรงค์ความปลอดภัยของผู้สูงอายุ ฯลฯ

นพ.อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ รองคณบดีคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี กล่าวเพิ่มเติมว่า นายสมพร ใช้บางยาง รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสาธารณภัยและพัฒนาเมือง) มีดำริให้จัดตั้งศูนย์เรียนรู้ชุมชนปลอดภัยทั้ง 4 ภูมิภาค เพื่อใช้เป็นศูนย์เรียนรู้ของชุมชนต่าง ๆ ในภูมิภาคนั้น นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการฯ ยังมีกำหนดการที่จะจัดประชุมสัมมนาในระดับชาติ เรื่อง ชุมชนปลอดภัย ครั้งที่ 2 ในเดือนกุมภาพันธ์ 2553 เพื่อพัฒนาเครือข่ายชุมชนปลอดภัย และส่งเสริมบทบาทของเครือข่ายชุมชนปลอดภัยภาคประชาชนทั้ง 4 ภูมิภาค และจัดสัมมนาเครือข่ายชุมชนปลอดภัยเพื่อรับมือไข้หวัดใหญ่รอบสองในหัวข้อ “รับมือสังคมกลียุคจากไข้หวัดใหญ่รอบสอง” ซึ่งคาดว่าจะมีการระบาคประมาณต้นปีหน้า (2553) และจะทำให้เกิดภาวะความตกใจกลัวหมู่ (mass panic) และหากมีการตายเกิดขึ้นจะทำให้เกิดความรู้สึกว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในหมู่ประชาชนบางส่วนได้ อันจะนำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม ฯลฯ เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาดังกล่าว จึงต้องมีการระดมสมองชุมชนในโครงการชุมชนปลอดภัย เพื่อแลกเปลี่ยนความเห็น หากเกิดสถานการณ์การระบาดของโรคที่รุนแรง และมีการล้มตายของคนในชุมชน ชุมชนจะมีแนวทางการดำเนินชีวิตในสถานการณ์นั้นอย่างไรจึงเป็นที่มาของการจัดสัมมนาในเรื่องนี้

นางสุดา ลาวัลย์รัตนากุล ประธานชุมชนซอยสวนเงิน เขตราชเทวี กล่าวเสริมว่า ในชุมชนซอยสวนเงินได้มีการรณรงค์เรื่องการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ 2009

/ อย่างต่อเนื่อง ...

อย่างต่อเนื่อง และพร้อมที่จะรับมือกับไข้หวัดใหญ่รอบสองด้วยการพยายามให้ทุกคนในชุมชน มีข้อมูลความรู้และรักษาสุขภาพของตนเอง ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ และหากพบว่ามีผู้ป่วยในชุมชน ก็จะแนะนำให้รักษาให้หายก่อนค่อยเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น เพื่อป้องกันการติดต่อ นอกจากนี้ทางชุมชนได้มีการผลิตหน้ากากอนามัยและเจลล้างมือด้วยสมาชิกภายในชุมชน ไม่ได้ซื้อจากที่อื่น

มติที่ประชุม รับทราบ และควรให้มีการขยายผลรูปแบบการบริหารจัดการภายในชุมชนลักษณะนี้ให้แพร่หลายยิ่ง ๆ ขึ้น

4.2 ข้อเสนอของคณะกรรมการการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัย สภาผู้แทนราษฎร

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรรมการและเลขานุการ กปอ. กล่าวต่อที่ประชุมว่า นายสรพงศ์ เทียนทอง ประธานคณะกรรมการการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัย สภาผู้แทนราษฎร ได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับมติและข้อเสนอของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว กรณีการเกิดไฟไหม้สถานบันเทิง “ซานติก้าผับ” ในพื้นที่เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันและบรรเทาผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นดังเช่นกรณี “ซานติก้าผับ” ในสถานที่อื่นไม่ว่าจะเป็นอาคารที่อยู่อาศัย สถานที่ราชการ สถานบันเทิง จึงมีมติและข้อเสนอ ดังนี้

1.1 ในปัจจุบันมีอาคารและสถานที่ต่างๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ที่ก่อสร้างโดยผิดแบบแปลนและมีการใช้ไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดภัยพิบัติในลักษณะต่างๆ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรเร่งดำเนินการตรวจสอบอาคาร สถานที่ เหล่านี้ และดำเนินการตามกฎหมายระเบียบอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของประชาชนเป็นสำคัญ

1.2 การป้องกันและบรรเทาผลกระทบที่เกิดจากอัคคีภัยนั้น หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนควรมีการเตรียมการและกำหนดแผนการฝึกซ้อมเวลาเกิดภัยให้แก่บุคลากรในองค์กรเป็นระยะอย่างต่อเนื่องด้วย

1.3 สาเหตุการเกิดสาธารณภัย เป็นเพราะกฎระเบียบที่ใช้บังคับในปัจจุบันไม่สามารถใช้บังคับในบางเรื่อง รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐปล่อยปละละเลย ไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ เช่น การตรวจตราหรือตรวจสอบสถานที่ต่างๆ โดยเฉพาะสถานบันเทิงหรือสถานที่ที่มีประชาชนอยู่เป็นจำนวนมาก ควรมีกฎระเบียบกำหนดให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง รวมทั้งในการขออนุญาตก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง ประเภทสถานบริการหรือสถานบันเทิง ควรมีการกำหนดเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ที่รัดกุม เช่น มีทางหนีไฟที่ไม่ได้มาตรฐาน เป็นต้น อีกทั้ง

/ ควรมีมาตรการ ...

ควรมีมาตรการกำหนดให้มีการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ร่วมกับเจ้าของกิจการ โดยเฉพาะกิจการประเภทสถานบริการหรือสถานบันเทิงต่างๆ ในประเด็นของจำนวนพื้นที่ที่จะรองรับ ผู้มาใช้บริการให้สอดคล้องและเหมาะสมกับจำนวนผู้มาใช้บริการด้วย มิใช่มีจำนวนพื้นที่ของสถานบริการน้อย แต่เปิดโอกาสให้ผู้มาใช้บริการเข้าไปแออัด เบียดเสียดโดยมุ่งหวังแต่ผลทางการค้าอย่างเดียว

นอกจากนี้การเข้าไปตรวจสถานบันเทิงในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยกำหนดให้นายตำรวจตั้งแต่ชั้นสารวัตรขึ้นไป สามารถเข้าไปตรวจสอบความเรียบร้อยได้หรือในส่วนภูมิภาค ได้กำหนดให้นายอำเภอ เป็นผู้เข้าไปตรวจสอบนั้น คณะกรรมการเห็นว่า การเข้าไปตรวจสอบความเรียบร้อยของสถานบันเทิง ไม่ควรกำหนดให้อำนาจเฉพาะผู้ที่มีตำแหน่งสูงเท่านั้น เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่มีตำแหน่งต่ำกว่าก็ควรมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบได้ด้วย เพื่อเป็นการเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ที่คอยสอดส่องดูแลความเรียบร้อยในสถานบันเทิงหรือสถานบริการต่าง ๆ ด้วย

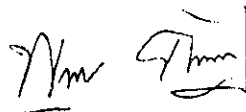
มติที่ประชุม รับทราบ และให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำข้อสังเกตไปพิจารณาว่าแต่ละด้านนั้นเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการชุดใดบ้าง และมอบหมายให้นำไปดำเนินการตามสมควรต่อไป

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่น ๆ

นายอนุชา โมกขะเวส อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรรมการและเลขานุการ กปอ. แจ้งว่า เรื่องการแก้ไขปัญหาลาดดินแดงซึ่งเป็นเรื่องต่อเนื่องจากการประชุม กปอ. ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2552 ฝ่ายเลขานุการฯ จะนำเข้าไปพิจารณาในการประชุม กปอ. ครั้งต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบ

เลิกประชุม เวลา 11.40 น.

(นางสาวพรุพา คัมภีรญาณนท์)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

(นายชยันต์ ศิริมาศ)

ผู้อำนวยการสำนักบูรณาการสาธารณภัย อุบัติภัย

และความปลอดภัยทางถนน

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(ร่าง)

แผนหลักการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ

พ.ศ. 2553 — 2557

โดย

คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ

คำนำ

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม ตลอดจนลักษณะและรูปแบบการใช้ชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก จากการที่จะต้องก้าวให้ทันการพัฒนาดัง ๆ ที่ขยายขอบเขตไปอย่างรวดเร็ว อาจนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินได้ตลอดเวลา โดยที่ผ่านมาสังคมไทยยังไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องความปลอดภัยอย่างจริงจังเท่าที่ควร ใช้ชีวิตอยู่บนความประมาท ขาดความรู้ และเสี่ยงภัยจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดความตระหนักในเรื่องของความปลอดภัย จึงเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายต้องคำนึงถึงการสร้างระบบความปลอดภัยให้แก่ประชาชน และร่วมมือกันประพฤติปฏิบัติจนเป็นวัฒนธรรมหนึ่งในวิถีชีวิต

แผนหลักการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติฉบับนี้ จัดทำขึ้นภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ พ.ศ.2538 และสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ โดยเป็นแผนที่กำหนดหลักการป้องกันและลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุที่อยู่ใกล้ตัว และในสังคม เพื่อให้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการที่จะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยให้กับประชาชน โดยให้ความรู้ ปลุกจิตสำนึก ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เกิดความปลอดภัย ตั้งแต่บุคคล ครอบครัว หมู่บ้าน ชุมชน และสังคม เพื่อป้องกัน หลีกเลี่ยง และลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุต่าง ๆ ให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับประชาชนโดยส่วนรวมของประเทศอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

ประธานกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557

1. ความเป็นมา

ในปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้เจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก มีการพัฒนาด้านวัตถุและโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาคมนาคมขนส่ง การใช้ระบบเทคโนโลยีและเครื่องทุ่นแรงที่ทันสมัย ซึ่งทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายลงไปอย่างมากมาย และส่งผลกระทบทำให้เกิดอุบัติภัยและภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทั้งในรูปแบบของความเจ็บป่วย พิการ เสียชีวิต และเสียโอกาสอย่างคาดไม่ถึง นับเป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจและบุคลากรของประเทศอย่างหามูลค่าไม่ได้ โดยที่ผ่านมาสังคมไทยยังไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องความปลอดภัยอย่างจริงจังเท่าที่ควร ประชาชนยังขาดความรู้และเสี่ยงภัยจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และขาดความตระหนักในเรื่องของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่ายังไม่มีแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยที่เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายมาตรการและวิธีการในการป้องกันอุบัติภัยที่ชัดเจนและเป็นระบบ

คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ซึ่งเป็นองค์กรที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายและแผนหลักเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ.2538 จึงได้มีมติที่ประชุม ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2552 เห็นชอบให้คณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ซึ่งมีอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นประธานอนุกรรมการ ฯ ดำเนินการร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อให้ประเทศไทยมีแผนหลักในการป้องกันอุบัติภัย และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการป้องกันอุบัติภัยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา แนวโน้มด้านอุบัติภัยรวมถึงนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ซึ่งคณะอนุกรรมการได้ดำเนินการร่างแผน ฯ เสร็จเรียบร้อยแล้วและได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2552 เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2552 แล้ว ซึ่งจักได้นำเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

2. กระบวนการจัดทำแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557

การจัดทำแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ.2553 – 2557 ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ มีคำสั่งที่ 001/2550 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2550 แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ โดยมี อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นประธานอนุกรรมการ รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นรองประธานอนุกรรมการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอนุกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ รวมทั้งสิ้น 46 ท่าน มีอำนาจหน้าที่ จัดทำนโยบายและแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ และปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) มอบหมาย

2.2 มติคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2552 เห็นชอบและมอบหมายให้คณะกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เตรียมกร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

2.3 การดำเนินการจัดทำร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 – 2557 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้จัดทำร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 – 2557 และจัดประชุมสัมมนาระดมความคิดเห็นต่อร่างแผนหลัก ฯ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งได้เปิดรับฟังความคิดเห็นจากสาธารณชนทาง Website กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ นำมาปรับปรุงร่างแผนหลัก ฯ ให้สมบูรณ์ครบถ้วนยิ่งขึ้น เพื่อนำเสนอคณะกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

2.4 ที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2552 มีมติเห็นชอบร่างแผนหลัก ฯ

2.5 ที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ครั้งที่ 2/2552 เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2552 มีมติเห็นชอบร่างแผนหลัก ฯ และให้ฝ่ายเลขานุการ กปอ. แก้ไขเพิ่มเติมตามข้อสังเกตของที่ประชุม และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

3. กรอบการจัดทำร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557

กรอบการจัดทำร่างแผนหลัก ฯ ได้มี การนำหลักการและแนวทางมาจาก พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) นโยบายและแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2550 – 2554 นโยบายเตรียมพร้อมแห่งชาติ นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ อนุสัญญาและกติการะหว่างประเทศต่าง ๆ สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติภัยและผลการดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยที่ผ่านมาเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำร่างแผน ฯ ดังกล่าว

4. จุดเน้นของร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 – 2557

ร่างแผนหลัก ฯ ฉบับนี้มีจุดเน้นที่สำคัญ ดังนี้

4.1 การเสริมสร้างการเรียนรู้ สร้างความตระหนักและพฤติกรรมความปลอดภัย ให้เกิดขึ้นในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน

4.2 การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ที่ร่วมกันสร้าง “วัฒนธรรมความปลอดภัย” ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

4.3 การป้องกันอุบัติภัยที่เกิดจากการกระทำของคน

4.4 การสร้างมาตรฐานและระบบความปลอดภัย

4.5 เป็นกรอบแนวทางหลักให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การปฏิบัติในรูปของ “แผนปฏิบัติการ”

4.6 ให้มีการฝึกซ้อมแผนอย่างสม่ำเสมอ

5. สารสำคัญขอร่างแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557

สารสำคัญของร่างแผนหลัก แบ่งเป็น 4 บท ประกอบด้วย

บทที่ 1 สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติภัย

ในปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้เจริญก้าวหน้ามากขึ้น ซึ่งทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านวัตถุ และโครงสร้างพื้นฐาน การใช้เทคโนโลยีและเครื่องทุ่นแรงที่ทันสมัย การพัฒนาคมนาคมขนส่ง ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย และคุณภาพชีวิตของประชาชนลดลง ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวล้วนเป็นปัจจัยทำให้เกิดอุบัติภัยและภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในอนาคตที่นับวันจะเพิ่มสูงขึ้น โดยจำแนกอุบัติภัยเป็น 4 ประเภท ได้แก่ อุบัติภัยทางจราจร (ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และทางระบบราง) อุบัติภัยจากการทำงาน อุบัติภัยในเคหสถานและอุบัติภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายและสารกัมมันตภาพรังสี

บทที่ 2 วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และหน่วยงานรับผิดชอบ

นิยามของคำว่า “อุบัติภัย” ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2538 หมายความว่า ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุเนื่องจากการจราจรทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ อุบัติเหตุเนื่องจากการทำงาน หรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบ้านหรือในที่สาธารณะ ซึ่งนำมาวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติภัย รวมถึงการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคสามารถกำหนดเป็นวิสัยทัศน์การป้องกันอุบัติภัย ดังนี้ “บุคคลและสังคม มีวัฒนธรรมความปลอดภัยในวิถีชีวิต ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี และระบบการป้องกันอุบัติภัยที่เป็นองค์รวม ด้วยความร่วมมือของภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคีเครือข่ายทุกระดับ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ”

วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ สร้างความตระหนักในวัฒนธรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในวิถีชีวิตของประชาชน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคีเครือข่าย
- (2) เพื่อปกป้องคุ้มครองและลดความสูญเสียที่มีต่อร่างกาย จิตใจ ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งระบบเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม
- (3) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทุกภาคส่วนในสังคมให้มีความเข้มแข็งมีส่วนร่วม มีบทบาทและความรับผิดชอบในการป้องกันอุบัติภัยได้อย่างมีคุณภาพ
- (4) เพื่อพัฒนาระบบกลไกการบริหารจัดการป้องกันอุบัติภัยที่เป็นองค์รวมในทุก ๆ ด้าน ให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยมีเครือข่ายการดำเนินงานครอบคลุมทั่วประเทศ และมีเครือข่ายเชื่อมโยงกับต่างประเทศ
- (5) เพื่อพัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัย แผนความปลอดภัย กฎหมายความปลอดภัย และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันอุบัติภัยอย่างจริงจัง

เป้าหมาย

- (1) อัตราการเกิดอุบัติภัยที่มีความสูญเสียจำนวนมาก
- (2) ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะเด็ก เยาวชน และผู้นำชุมชนรวมทั้งองค์กรต่าง ๆ มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความปลอดภัยและมีวัฒนธรรมความปลอดภัยในวิถีชีวิต
- (3) มีระบบบริการและมาตรฐานความปลอดภัยในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

เพื่อความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 – 2557 แบบบูรณาการ จึงมอบหมายให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อนแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ โดยการประสานและบูรณาการหน่วยงานองค์กรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตามแผน จัดทำ “แผนปฏิบัติการ” ภายใต้อำนาจหลัก ๆ โดยประกอบด้วยแผนงาน/โครงการ กิจกรรม งบประมาณและหน่วยงานรับผิดชอบหลัก หน่วยงานสนับสนุนในแต่ละแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ต่าง ๆ อย่างชัดเจน

บทที่ 3 ยุทธศาสตร์และแนวทางการป้องกันอุบัติภัย

กำหนดยุทธศาสตร์การป้องกันอุบัติภัยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

3.1 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการป้องกันอุบัติภัย

เพื่อส่งเสริมการป้องกันอุบัติภัย โดเน้นหนักในด้านการป้องกันภัยเชิงรุก กระตุ้นและปลูกจิตสำนึกของสังคมและประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายให้มีความตระหนักถึงอันตรายและความสูญเสียจากอุบัติภัยต่าง ๆ มีความพร้อมรับการพัฒนา สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันกับกระแสความเปลี่ยนแปลง ตลอดจนเข้ามามีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการป้องกันอุบัติภัย

3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยี การจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย การปรับปรุงสภาพแวดล้อม การวิจัยและพัฒนาและกำกับตรวจสอบ

เพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากอุบัติภัยต่าง ๆ ไม่ให้เกิดความเสียหายที่รุนแรงต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนผู้ประสบภัย

3.3 ยุทธศาสตร์การเฝ้าระวังและเตือนภัย

เพื่อติดตามรวบรวมข้อมูลข่าวสาร การวิเคราะห์สถานการณ์ความปลอดภัย และประเมินความเสี่ยงภัยต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่

3.4 ยุทธศาสตร์การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีต่าง ๆ

เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรเอกชนหรือสมาคมวิชาชีพ สื่อสารมวลชน และองค์การสาธารณกุศล เข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยให้มากขึ้น

3.5 ยุทธศาสตร์การบังคับและปรับปรุงกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับ

เพื่อเอื้ออำนวยให้การป้องกันอุบัติภัยเป็นไปอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ เป็นระบบที่รวดเร็ว เต็มขนาดและชัดเจน

3.6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ

เพื่อให้มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มินโยบายแผนงาน และขั้นตอนที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับสถานการณ์และแนวโน้มความรุนแรงของอุบัติเหตุ มีการบูรณาการปฏิบัติงานร่วมกันหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วน เพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 4 การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

เป็นการกำหนดแนวทางเพื่อให้แผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557 บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนอย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน โดยการบูรณาการร่วมกันจากทุกภาคส่วนในการร่วมมือปฏิบัติงานอย่างเป็นเครือข่ายทั้งในระดับประเทศระดับภูมิภาค ระดับท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งมีการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและมีการกำหนดตัวชี้วัดที่เป็นเครื่องมือบ่งบอกถึงความสำเร็จของงาน เพื่อประโยชน์ต่อการติดตามประเมินผลและปรับปรุงแผนให้บรรลุเป้าหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ภาคผนวก ประกอบด้วย

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2538 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2548 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2550
 2. ตารางแสดงสถิติการเกิดอุบัติภัยประเภทต่างๆ
 3. รายชื่อหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
-

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 สถานการณ์และแนวโน้ม	1
1.1 สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติเหตุ	
1.1.1 อุบัติภัยจากการจราจร	1
(1) อุบัติภัยจากการจราจรทางบก	1
(2) อุบัติภัยจากการจราจรทางน้ำ	2
(3) อุบัติภัยจากการจราจรทางอากาศ	2
(4) อุบัติภัยจากการขนส่งทางระบบราง	2
1.1.2 อุบัติภัยจากการทำงาน	2
1.1.3 อุบัติภัยในเคหสถานและสาธารณสถาน	3
1.1.4 อุบัติภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายและสารกัมมันตรังสี	4
1.2 ผลการดำเนินงานป้องกันอุบัติเหตุที่ผ่านมา (พ.ศ. 2540 - 2550)	5
1.2.1 การสร้างจิตสำนึกและลดพฤติกรรมเสี่ยง	6
1.2.2 การจัดทำมาตรฐานและมาตรการความปลอดภัยในเรื่องต่างๆ	6
1.2.3 การออกแบบและพัฒนาเทคโนโลยีและปรับปรุงสภาพแวดล้อม	7
1.2.4 การพัฒนาบุคลากรและการศึกษาวิจัย	7
1.2.5 การติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์และประเมินความเสี่ยง	8
1.2.6 การปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายต่างๆ	8
1.2.7 การเสนอประเด็นเชิงนโยบาย	9
1.2.8 การศึกษาข้อเท็จจริง ปัญหา สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุร้ายแรง	9
1.2.9 การบริหารจัดการ	9
1.3 ปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานป้องกันอุบัติเหตุในอนาคต	11
1.3.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	11
1.3.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10	11
1.3.3 นโยบายและแผนหลักการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ	11
1.3.4 นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2550 - 2554	12
1.3.5 นโยบายการเตรียมพร้อมแห่งชาติ	12
1.3.6 นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ	12
1.3.7 อนุสัญญาและกติการะหว่างประเทศต่างๆ	13
1.3.8 โครงสร้างประชากร	13
1.3.9 สังคมและชุมชน	13
1.3.10 ระบบการคมนาคมขนส่ง	14
1.3.11 การนำเข้าสารเคมี เคมีภัณฑ์และวัตถุอันตราย	14
1.3.12 พื้นฐานจิตสำนึกค่านิยมในสังคมไทย	14

	หน้า
1.4 การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค	14
1.4.1 จุดแข็ง	14
1.4.2 จุดอ่อน	15
1.4.3 โอกาส	15
1.4.4 อุปสรรค	16
บทที่ 2 วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายและหน่วยงานรับผิดชอบ	17
บทที่ 3 ยุทธศาสตร์และแนวทางการป้องกันอุบัติภัย	19
3.1 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการป้องกันอุบัติภัย	19
3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยี การจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย การปรับปรุงสภาพแวดล้อม การวิจัยและพัฒนา และการกำกับตรวจสอบ	21
3.3 ยุทธศาสตร์การเฝ้าระวังและเตือนภัย	23
3.4 ยุทธศาสตร์การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีต่างๆ	23
3.5 ยุทธศาสตร์การบังคับใช้และปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย	24
3.6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ	25
บทที่ 4 การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล	27
4.1 การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ	27
4.2 กลไกและบทบาทของภาคส่วนต่างๆ	27
4.3 การติดตามและประเมินผล	31
เอกสารอ้างอิง	34

ภาคผนวก

หน้า

ภาคผนวก ก

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2538 37
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2543 43
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2546 45
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2548 47
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2550 50

ภาคผนวก ข

- สถิติการเกิดอุบัติภัยจากการจราจรทางบก ทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2542 - 2552 (ม.ค.- มี.ค. 52) 53
- สถิติการเกิดเหตุอันตรายจากการคมนาคมทางรถไฟ ปี พ.ศ. 2542 - 2551 53
- สถิติการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากการจราจรทางน้ำ ปี พ.ศ. 2542 - 2552 54
- สถิติการเกิดอุบัติเหตุอากาศยาน ปี พ.ศ. 2544 - 2552 (ม.ค. - เม.ย. 52) 55
- สถิติการประสบอันตรายจากการทำงาน ทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2546-2551 56
- สถิติการเกิดอัคคีภัยและความเสียหาย ทั่วประเทศ ปี พ.ศ.2542 - 2552 (ม.ค.-เม.ย. 52) 56
- สถิติการบาดเจ็บ จากอุบัติเหตุอื่นๆ ของประเทศ ปี พ.ศ. 2545 - 2550 58
- สถิติการตาย จากอุบัติเหตุอื่นๆ ของประเทศ ปี พ.ศ. 2545 -2550 58
- สถิติการจมน้ำในเด็ก (อัตรา เทียบกับประชากรในประเทศไทย 100,000 คน) 59
- สถิติผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติภัยสารเคมีและวัตถุอันตราย ปี พ.ศ. 2545 – 2552 (ม.ค.-เม.ย. 52) 60
- สถิติการเกิดอุบัติภัยจำแนกตามประเภทวัตถุเคมี (พ.ศ. 2521 - 2552) 60
- สถิติปริมาณสารเคมีที่อยู่ในกลุ่มสารก่อมะเร็ง สารก่อการกลายพันธุ์ สารพิษ ต่อระบบสืบพันธุ์ 61

ภาคผนวก ค

- หน่วยงานและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 63
- ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 1-18 และจังหวัดในความรับผิดชอบของศูนย์ฯ 69

บทที่ 1

สถานการณ์และแนวโน้ม

การพัฒนาประเทศ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ฉบับแรก เป็นต้นมาจนถึงฉบับปัจจุบัน ประเทศไทยอยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบท ทำการเกษตร สู่อุตสาหกรรม ประกอบกิจการอุตสาหกรรม ที่เน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุน มีการพัฒนาด้านวัตถุและโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง ไปทั่วทุกภูมิภาค เกิดโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นมากมาย ซึ่งล้วนใช้เทคโนโลยี เครื่องทุนแรงที่ทันสมัย ใช้ปัจจัยการผลิต วัตถุดิบ สารเคมี และวัตถุดิบทราย ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย คุณภาพชีวิต และความสุขของประชาชนลดลง

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาดังกล่าว คือ ภัยพิบัติและภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ทั้งในรูปแบบของความเจ็บป่วย พิกัด เสียชีวิต และเสียโอกาสอย่างคาดไม่ถึง ถือเป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจและบุคลากร ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างหามูลค่ามิได้ ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการเร่งพัฒนา แต่ขาดการป้องกัน ถึงกับมีคำกล่าวว่า “มีความทันสมัยแต่ไม่พัฒนา” เพราะอัตราการเกิดอุบัติเหตุ สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า “อุบัติเหตุเป็นผลที่มาจากการพัฒนา”

1.1 สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติเหตุ

1.1.1 อุบัติเหตุจากการจราจร

การเดินทาง คมนาคม และขนส่ง เป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของคนทุกประเทศ ซึ่งได้มีการพัฒนารูปแบบ วิธีการเพื่อตอบสนองความต้องการ เช่น การพัฒนายานพาหนะความเร็วสูง ในขณะที่การพัฒนา มาตรการ กระบวนการเพื่อความปลอดภัยไม่สามารถปรับตามได้ทัน ทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการจราจรอันเนื่องมาจากการคมนาคมและขนส่งทั้งทางน้ำบก ทางน้ำ ทางอากาศ และทางระบบราง เป็นอุบัติเหตุที่ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก

(1) อุบัติเหตุจากการจราจรทางบก

การคมนาคม ขนส่งทางบก เป็นการคมนาคมขั้นพื้นฐานของสังคมที่สำคัญ และเป็นกลไกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ประชาชนให้ความสำคัญเพราะมีความรวดเร็ว เข้าถึงง่าย และมีปริมาณผู้ใช้มากขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่การเกิดอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกก็สูงขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้นด้วย ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตทรัพย์สินของประชาชนและของรัฐเป็นจำนวนมาก โดยมีสาเหตุหลักมาจากคน ยานพาหนะ และ เส้นทางคมนาคม

(2) ภัยจากการจราจรทางน้ำ

การคมนาคมขนส่งทางน้ำเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถบรรเทาความแออัดของการจราจรทางบกได้ ช่วยลดมลพิษ ลดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ เชื่อมโยงโครงข่ายบ้าน ชุมชน สังคม และมีราคาถูกที่สุด มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ สามารถใช้เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งภายในประเทศ เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ การเดินทาง การพักผ่อนหย่อนใจ และการท่องเที่ยว ซึ่งการคมนาคมขนส่งทางน้ำมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ แม้ว่าจะไม่เกิดขึ้นบ่อยนัก เมื่อเปรียบเทียบกับอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก แต่หากเกิดขึ้นก็ยากต่อการช่วยเหลือผู้ประสบภัย มีผู้เสียชีวิตและสูญหาย ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณในการดำเนินการเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาประสิทธิภาพและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับความต้องการที่มีแนวโน้มสูงขึ้นในอนาคต

(3) ภัยจากการจราจรทางอากาศ

การเดินทางและการขนส่งทางอากาศมีความสำคัญในการขนส่งผู้โดยสาร และสินค้าอย่างมาก เพราะมีความสะดวก รวดเร็ว ประหยัดเวลา และมีความปลอดภัยสูงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับการเดินทางและขนส่งระบบอื่นๆ แต่อย่างไรก็ตามถ้ามีอุบัติเหตุจากการจราจรทางอากาศเกิดขึ้นแต่ละครั้ง จะทำให้เกิดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นอย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับอุบัติเหตุจากการจราจรในระบบอื่นๆ

(4) ภัยจากการขนส่งทางระบบราง

การขนส่งทางระบบรางเป็นการคมนาคมขั้นพื้นฐานของสังคมไทยมานานช่วยลดมลพิษ การสูญเสียทางเศรษฐกิจ สามารถขนส่งสินค้าได้จำนวนมากๆ เชื่อมโยงโครงข่ายบ้าน ชุมชน สังคม และมีราคาถูกที่สุด มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศสามารถใช้เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งภายในประเทศ เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ การเดินทาง การพักผ่อนหย่อนใจและการท่องเที่ยว ปัจจุบันการขนส่งทางระบบรางได้พัฒนาจากรถไฟ เพิ่มเป็นรถไฟฟ้ายกระดับ รถไฟฟ้าใต้ดิน ในอนาคตอันใกล้จะมีระบบรถไฟฟ้าวางเดี่ยว และรถไฟฟาระบบแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความเร็วมากยิ่งขึ้น ซึ่งการคมนาคมขนส่งทางรางมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุขึ้นได้เช่นกัน แม้ว่าจะไม่เกิดขึ้นบ่อยนัก

1.1.2 ภัยจากการทำงาน

โรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการต่างๆ ที่มากขึ้น การเพิ่มจำนวนของภาคการผลิต ทำให้มีลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น มีการใช้ สารเคมี ชีวภาพ ในกระบวนการผลิต และ อาศัยการขนส่งปัจจัยการผลิต เช่น น้ำมัน ก๊าซ ผ่านการขนส่งทางท่อเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในขณะเดียวกันโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานก็มีมากขึ้นตามไปด้วย นับตั้งแต่บาดเจ็บเล็กน้อย เช่น การทำให้เกิดบาดแผล กล้ามเนื้อ

อักเสบและฟกช้ำ ไปจนถึงสูญเสียอวัยวะ ทูพพลภาพ โรคเรื้อรังและเสียชีวิต สภาพการทำงานที่มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ไม่เหมาะสมและปลอดภัย วิธีการทำงานที่เสี่ยง ตลอดจนการจัดการที่ไม่มีประสิทธิภาพมักก่อให้เกิดการบาดเจ็บ พิการ ทูพพลภาพ หรือเสียชีวิต ต้องมีการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล เงินทดแทน เกิดความเสียหายจากเครื่องจักร ส่งผลกระทบในเรื่องของเวลาในการทำงาน การสูญเสียขวัญกำลังใจของผู้ได้รับอุบัติเหตุและเพื่อนร่วมงาน รวมถึงกระบวนการการผลิตต้องหยุดชะงักลงอีกด้วย

นอกจากนี้ กลุ่มแรงงานนอกระบบ ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการเกษตร ซึ่งยังคงต้องประสบอันตรายจากการทำงานอยู่อีกเป็นจำนวนมาก และการดำเนินมาตรการให้ความคุ้มครองการให้ความช่วยเหลือยังไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร รวมทั้งไม่มีการเก็บข้อมูลสถิติการได้รับอันตรายจากการประกอบอาชีพที่เป็นระบบ เช่น การเจ็บป่วยจากการใช้สารเคมีปราบศัตรูพืช การบาดเจ็บ การถูกสัตว์มีพิษกัดต่อย

ดังนั้นการที่จะป้องกันอุบัติเหตุ ต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายในการกำหนดมาตรการ การให้ความรู้ ความเข้าใจ วิธีการป้องกัน สามารถประยุกต์ความรู้ในการบริหารความปลอดภัยมาใช้ในสถานที่ทำงานให้ได้ และให้ถือว่าความปลอดภัยในการทำงานเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ต้องรับผิดชอบ

1.1.3 อุบัติภัยในเคหสถานและสาธารณสถาน

เป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน โดยมีสาเหตุหลักจากสภาพแวดล้อม และพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น อาคาร สิ่งก่อสร้าง วัสดุ เครื่องใช้ การก่อสร้างที่ไม่มั่นคงแข็งแรงถาวร อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้องตามสุขลักษณะ หลักสุขาภิบาล ผู้อยู่อาศัย ผู้ใช้ ขาดการดูแลรักษาซ่อมแซมให้คงสภาพที่ปลอดภัยอยู่เสมอ ขาดการตรวจสอบ ขาดทักษะ ไม่เข้าใจ หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ รวมทั้งผู้ผลิตสินค้าที่ให้ความสำคัญแต่เรื่องกำไรมากกว่าคุณภาพของสินค้า บ่อยครั้งอุบัติเหตุเกิดขึ้นเพราะความไม่รู้และประมาทเลินเล่อ ขาดความรู้ และทักษะ ทำผิดขั้นตอน เร่งรีบ เป็นเหตุให้เกิดอันตราย ทำให้สูญเสียทางร่างกาย ทางจิตใจ สังคม และทางเศรษฐกิจ ซึ่งอุบัติเหตุในเคหสถานและสาธารณสถาน แบ่งได้เป็นประเภท 6 ประเภท คือ

(1) อุบัติภัยจากไฟฟ้า สามารถทำให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินได้ทั้งทางตรงและทั้งอ้อม โดยการไหลของกระแสไฟฟ้าเข้าสู่ร่างกาย หรือเกิดการลัดวงจรเป็นสาเหตุให้เกิดการลุกไหม้จนเกิดอัคคีภัยขึ้น

(2) อุบัติภัยจากอัคคีภัย เป็นอุบัติเหตุที่ทำให้เกิดอันตรายและความเสียหายจำนวนมากต่อชีวิตและทรัพย์สิน มีสาเหตุการเกิดหลายประการ เช่น การขาดความระมัดระวังในการเก็บรักษาสารไวไฟ การขาดการบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้าจนเกิดการลัดวงจร

(3) อุบัติภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย และ สารชีวภาพ ลักษณะการเกิด มีได้ทั้งการตั้งใจให้เกิด เช่น การตั้งใจกินยาเพื่อฆ่าตัวตาย จากความประมาท และความเข้าใจผิด เช่น การใช้ผิดประเภท การใช้เกินขนาด การใช้ผลิตภัณฑ์ปลอม ไม่ได้มาตรฐาน เสื่อมคุณภาพ และหมดอายุ เป็นต้น

(4) อุบัติภัยที่เกิดจากพฤติกรรมของมนุษย์ เกิดจากอุปนิสัยของมนุษย์ที่มีความประมาท คะนอง ขาดความรอบคอบ เนื่องจากมีความเคยชินกับสภาพแวดล้อมนั้นๆ จึงไม่ตระหนักในอันตราย เช่น การพลัดตก หกล้ม การจมน้ำเสียชีวิต การถูกของมีคมบาด การถูกวัสดุก่อสร้าง ก้อนหินหรือของแข็งหล่นใส่ เป็นต้น

(5) อุบัติภัยที่เกิดจากลักษณะทางกายภาพของอาคาร สภาพของอาคาร สิ่งก่อสร้างเป็นมูลเหตุหลักในการเกิดอันตราย ซึ่งอาจมีข้อบกพร่องมาตั้งแต่ต้นและเกิดขึ้นภายหลัง เช่น บันไดมีความสูงชัน มีการต่อเติมผิดแบบ ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ไม่ได้มาตรฐานหรือเสื่อมสภาพ

(6) อุบัติภัยจากสภาพแวดล้อมของเคหสถานและสาธารณสถาน มีสาเหตุหลักจากการขาดความระมัดระวังและเอาใจใส่ มีผลทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะต่อการอยู่อาศัย และการใช้งาน เช่น ปล่องให้มีสภาพที่รกรุงรัง มีสัตว์มีพิษเข้ามาอยู่อาศัยและทำอันตราย หรือปล่องให้ทางเท้าเป็นหลุมเป็นบ่อเกิดการพลัดตก หกล้ม บาดเจ็บ

1.1.4 อุบัติภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย และสารกัมมันตรังสี

ประเทศไทยได้มีการนำเข้าสารเคมี เคมีภัณฑ์ วัตถุอันตราย และสารกัมมันตรังสี เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การสาธารณสุข หรือด้านอื่นๆ และมีแนวโน้มเพิ่มปริมาณการนำเข้าของสารเคมีและวัตถุอันตราย เช่น กลุ่มวัตถุไวไฟ กลุ่มวัตถุมีพิษ กลุ่มวัตถุกัดกร่อน และสารกัมมันตรังสี ซึ่งอาจก่อให้เกิด ความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุร้ายแรง นับตั้งแต่กระบวนการผลิต ขนส่ง จัดเก็บและนำไปใช้ในงานต่างๆ ซึ่งมีผลกระทบทั้งต่อประชาชนโดยตรง และต่อสภาพแวดล้อม อย่างไรก็ดี แม้ว่าอุบัติเหตุจาก สารเคมีและวัตถุอันตรายจะเกิดขึ้นไม่บ่อยนัก แต่การเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้งได้สร้างความ ตื่นตระหนกให้กับสาธารณชนเป็นอย่างมาก ตัวอย่างเช่น โรงงานอบลำไยระเบิดที่จังหวัด เชียงใหม่เมื่อปี 2542 เพลิงไหม้คลังน้ำมันไทยออยล์เมื่อปลายปี 2542 คนงานในร้านรับซื้อของเก่า ที่จังหวัดสมุทรปราการเสียชีวิตจากสารกัมมันตรังสีโคบอลต์ - 60 เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2543 การระเบิดของโรงงานผสมสี จี เอฟ จังหวัดชลบุรี เมื่อปี 2544 โรงงานผลิตพลูระเบิด เนื่องจาก ไฟช็อตเกิดประกายไฟไปติดดินปะสิว อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี เมื่อเดือนพฤษภาคม 2549 ถังน้ำมันขนาด 20,000 ลิตร ระเบิดและเกิดไฟลุกไหม้จากการใช้แก๊สเชื่อมถึง มีผู้ได้รับบาดเจ็บ สาหัส 1 ราย และมีผู้เสียชีวิต 2 ศพ ภายในอยู่จงเจริญการช่าง อ.พานทอง จ.ชลบุรี เมื่อเดือน มกราคม 2552 คนงานสูดดมสารเคมีทำให้หมดสติ และพลัดตกลงไปในถังฟอกหนังสัตว์ที่ลึกประมาณ 4 เมตร เสียชีวิต 2 ศพ ในโรงงานฟอกหนังสัตว์ บริษัท ทวีไซ แฟคตอรี อ.เมือง จ.สมุทรปราการ

เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 และนอกจากนั้นแล้ว จากการศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์ <http://www.chemtrack.org> พบว่าสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมีมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งอาจมีสาเหตุจากการเร่งการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว แต่ไม่มีระบบมาตรฐานความปลอดภัยที่ดี

การดำเนินงานที่ผ่านมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงานต่างก็มีการดำเนินการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ เช่น กระทรวงคมนาคม มีการพัฒนาระบบการติดตามและกำหนดมาตรการการขนส่งวัตถุอันตราย ศูนย์อุบัติเหตุกรุงเทพมหานครมีแผนป้องกันบรรเทาอุบัติเหตุภัยสารเคมี และกระทรวงสาธารณสุขมีสถาบันการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข และสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และยังมีแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2550-2554) และแผนปฏิบัติการและงบประมาณ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2550 - 2554) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2550 เพื่อให้ทุกกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อก่อให้เกิดการจัดการสารเคมีของประเทศที่เป็นระบบและมีทิศทางเดียวกัน

จะเห็นได้ว่าอุบัติเหตุทุกประเภทเกิดขึ้นจากพฤติกรรมของมนุษย์ ที่ขาดความใส่ใจ ความตระหนัก และละเลยในการปลูกฝังเรื่องวัฒนธรรมความปลอดภัย ถึงแม้หน่วยงานของรัฐได้มีการบัญญัติกฎหมายบังคับใช้เพื่อการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ แต่หากขาดความร่วมมืออย่างจริงจังจากภาคีเครือข่ายต่างๆ ในการเข้ามามีส่วนร่วมกันในการป้องกันอุบัติเหตุ คนไทยยังจะต้องเผชิญกับความสูญเสียที่รออยู่ข้างหน้า ต่อไป

1.2 ผลการดำเนินงานป้องกันอุบัติเหตุที่ผ่านมา (พ.ศ. 2540 - 2550)

การดำเนินงานป้องกันและบรรเทาอุบัติเหตุเป็นภารกิจหนึ่งที่รัฐบาลได้ตระหนักและให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุร้ายแรงที่ก่อให้เกิดความตื่นตระหนก การบาดเจ็บ และความสูญเสียทั้งต่อร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน เช่น กรณีรถบรรทุกแก๊สระเบิดที่ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ เมื่อปี 2533 พลุและดอกไม้ไฟระเบิด ขณะกำลัง ขนถ่ายออกจากรถบรรทุกเข้าเก็บในโกดัง เขตเทศบาลเมืองสะเดา อ.สะเดา จ.สงขลา เมื่อปี 2549 และไฟไหม้รถบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง บริเวณภายในปั้มน้ำมัน อ.เมือง จ.นครราชสีมา มีผู้บาดเจ็บ 1 ราย รถบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงกว่า 30,000 ลิตร ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายสินค้า และร้านปะยางรถยนต์ ถูกไฟไหม้ได้รับความเสียหายทั้งหมด รวมมูลค่าความเสียหายหลายล้านบาท เมื่อปี 2552 เป็นต้น

ดังนั้น การจัดการเรื่องอุบัติเหตุ ควรมีระบบครบวงจร ทั้งด้านการป้องกัน การเตรียมการ การจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และการฟื้นฟูเมื่อเกิดภัย รวมทั้งช่วยเหลือผู้ประสบภัย ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับในส่วนของการดำเนินงานป้องกันอุบัติเหตุที่ผ่านมา สามารถสรุปได้ดังนี้

1.2.1 การสร้างจิตสำนึกและลดพฤติกรรมเสี่ยง เพื่อให้ประชาชนและกลุ่มเป้าหมายต่างๆ มีความรู้ความเข้าใจ เกิดความตระหนักและมีวินัยในเรื่องความปลอดภัย รวมทั้งสามารถป้องกันหรือหลีกเลี่ยงอุบัติเหตุต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง กิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โครงการเมาไม่ขับ การรัดเข็มขัดนิรภัย การสวมหมวกนิรภัย การจัดสัปดาห์ความปลอดภัย การจัดค่ายเยาวชนรักความปลอดภัย การฝึกอบรมสัมมนาเรื่องความปลอดภัย การจัดโครงการอบรมผู้นำชุมชนด้านการป้องกันอุบัติเหตุ 75 จังหวัด การกำหนดให้วันที่ 26 ธันวาคม ของทุกปีเป็น “วันป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ” การจัดโครงการขับขี่ยานพาหนะปลอดภัยใส่หมวกนิรภัยเพื่อร่วมเฉลิมฉลอง 80 พรรษา การดำเนินโครงการชุมชนปลอดภัย (Safe Community) ที่มุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยในชุมชนด้านต่าง ๆ เช่น ถนนปลอดภัย ศูนย์เด็กเล็กปลอดภัย โรงเรียนปลอดภัย อาหารปลอดภัย ฯลฯ ภายใต้หลักการที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ให้ชุมชนเป็นผู้วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงภายในชุมชนของตนเอง พร้อมกำหนดแนวทางเพื่อการแก้ไขปัญหาความเสี่ยงเหล่านั้น เป็นต้น

กิจกรรมดังกล่าวทำได้ในขอบเขตที่จำกัด ยังกระจุกกระจาย และไม่ครอบคลุมเพียงพอ โดยส่วนใหญ่เป็นการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน เฉพาะเรื่อง เฉพาะกลุ่มเป้าหมาย ทำให้ประชาชนในส่วนอื่นยังขาดความรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก ความระมัดระวัง การหลีกเลี่ยง และความสามารถในการป้องกันอุบัติเหตุต่าง ๆ ได้อย่างจริงจัง ในขณะที่อุบัติเหตุมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ซึ่งแนวคิดในการริเริ่มจัดทำหลักสูตรเรื่องความปลอดภัยไว้ในสถานศึกษาทุกระดับ น่าจะเป็นวิธีการเพื่อปลูกจิตสำนึกในเรื่อง ความปลอดภัยแก่เด็กและเยาวชนที่ดี

1.2.2 การจัดทำมาตรฐานและมาตรการความปลอดภัยในเรื่องต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงต่ออันตรายและอุบัติเหตุของบุคลากรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง ได้มีการกำหนดมาตรฐานและมาตรการความปลอดภัยที่สำคัญ เช่น มาตรฐานการก่อสร้างอาคาร มาตรฐานการขนส่ง ผลิตภัณฑ์ จัดเก็บและใช้สารเคมีและวัตถุอันตราย มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มาตรการป้องกันอัคคีภัยในสถานที่ราชการ และหน่วยงานของรัฐบาล โดยกำหนดให้จัดทำแผนหรือมาตรการป้องกันและระงับอัคคีภัย อุบัติเหตุของหน่วยงาน มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตามหลักสูตรการดับเพลิงเบื้องต้น รวมถึงติดตั้งเครื่องมืออุปกรณ์และระบบเตือนภัยต่างๆ ภายในหน่วยงาน การกำหนดมาตรการป้องกัน บรรเทา การช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุทางน้ำได้แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำในคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (คำสั่ง กปอ. ที่ 002/2552 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2552) เพื่อกำหนดให้มีเจ้าภาพรับผิดชอบดูแลอุบัติเหตุทางน้ำโดยตรง การจัดให้มีกฎการปฏิบัติ (Rule of Engagement) ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสนับสนุนแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และมีแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านอัคคีภัยแห่งชาติ แผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทพัฒนา

ความปลอดภัยด้านอัคคีภัยแห่งชาติ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2549 และ 22 มกราคม 2551 ตามลำดับ เป็นต้น

ปัญหาหนึ่งที่พบคือ ผู้บริหารองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ บางส่วน ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัยมากเท่าที่ควร จึงไม่ค่อยมีการดำเนินการตามมาตรฐาน ประกอบกับหน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบมีขีดความสามารถจำกัด ทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณ จึงไม่สามารถขยายการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยได้อย่างทั่วถึง

1.2.3 การออกแบบและพัฒนาเทคโนโลยีและปรับปรุงสภาพแวดล้อม เพื่อป้องกัน หลีกเลี่ยงและบรรเทาอันตรายหรือความรุนแรงจากอุบัติเหตุต่าง ๆ ผลงานที่สำคัญ เช่น การติดตั้งอุปกรณ์ความปลอดภัยในยานพาหนะ และการออกแบบหมวกนิรภัยสำหรับรถจักรยานยนต์ เพื่อบรรเทาอันตรายจากอุบัติเหตุ การปรับปรุงถนนหนทางและโครงข่ายคมนาคม การพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ไฟฟ้าในการป้องกันการเกิดไฟฟ้าลัดวงจรและป้องกันอัคคีภัย รวมทั้งการปรับปรุงผังเมืองรวมและผังชุมชนที่เหมาะสม เพื่อการป้องกันอัคคีภัย อุทกภัย อุบัติภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายต่าง ๆ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ คือ เครื่องมืออุปกรณ์ด้านความปลอดภัยมีราคาสูง อุปกรณ์บางอย่าง เช่น หมวกนิรภัย ยังไม่เป็นที่นิยมของประชาชน สำหรับการปรับปรุงผังชุมชนทำได้ค่อนข้างลำบากเนื่องจากมีชุมชนจำนวนมากก่อตั้งมานานโดยปราศจากการจัดระบบผังเมืองที่ดี หรือถูกละเลยในการออกแบบและก่อสร้างอย่างถูกต้อง รวมทั้งยังมีการอนุญาตให้ประกอบกิจการที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงภัยต่อชุมชนโดยรวม

1.2.4 การพัฒนาบุคลากรและการศึกษาการวิจัย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพ ของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งการสร้างองค์ความรู้ในการดำเนินงานป้องกันอุบัติเหตุ มีกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ ภายใต้ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ การเริ่มสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการศึกษาวิจัยกับสถาบันการศึกษาต่างๆ ในแต่ละเรื่อง เช่น งานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการประสานงานการสร้างความปลอดภัยด้านสารเคมีและวัตถุอันตราย การจัดทำต้นฉบับฐานข้อมูลบัญชีวัตถุอันตราย โครงการฝึกอบรมเพิ่มศักยภาพในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนถนน ณ จุดเกิดเหตุโดยระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) และการเป็นองค์กรหลักและตัวแทนประเทศไทยในการจัดประชุมนานาชาติภูมิภาคเอเชีย เรื่อง ชุมชนปลอดภัยครั้งที่ 4 โดยศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี เป็นหน่วยงานดำเนินการและประสานงานกับหน่วยงานเครือข่ายอื่น อาทิเช่น องค์การอนามัยโลก มีผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาจากต่างประเทศ 24 ประเทศ จำนวน 200 คน ในประเทศ 400 คน ผู้แทนเยาวชนจากทุกภาคของประเทศไทย 200 คน รวมผู้เข้าร่วมสัมมนา 800 คน เป็นต้น

การดำเนินการดังกล่าวแม้ได้มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง แต่บุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยยังมีอยู่จำกัดและกระจายอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนและสถาบันต่าง ๆ ระบบการประสานจัดการให้เกิดเป็นเครือข่ายความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการป้องกันอุบัติเหตุต่าง ๆ ยังไม่เกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน สำหรับการศึกษาวิจัยจะมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณ เพื่อสนับสนุนสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่ยังไม่เพียงพอ จึงไม่เกิดแรงจูงใจในการดำเนินงานในเรื่องนี้อย่างกว้างขวางและจริงจัง

1.2.5 การติดตาม ตรวจสอบ และเฝ้าระวัง เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์และประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับอุบัติเหตุ เหตุเจ็บป่วยฉุกเฉิน และภัยต่างๆ มีกิจกรรมที่สำคัญ เช่น การตรวจสอบสภาพความปลอดภัยของถนน ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด ซึ่งมีสภาพลาดชันสูง ไม่ปลอดภัย การตรวจรายงานการดำเนินงานจากสถานประกอบการต่างๆ การสุ่มตรวจในพื้นที่ การตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุ การเข้าตรวจสอบเมื่อได้รับแจ้ง และการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติได้สำรวจติดตามสภาพอาคารโครงการเคหะชุมชนดินแดง และพิจารณาดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายต่างๆ ซึ่งอาจเกิดแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยในอาคาร ตามที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ ซึ่งคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในเคหสถาน อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่ และสาธารณสถานดำเนินการร่วมกับสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (Asian Institute of Technology) เป็นต้น

อย่างไรก็ตามปัญหาที่สำคัญของการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวัง คือ ความไม่ต่อเนื่องในการติดตาม ตรวจสอบและเฝ้าระวัง รวมทั้งการละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ โดยเฉพาะเมื่อตรวจพบสถานที่ หรือสถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูง และไม่มี การดำเนินการตามมาตรการและมาตรฐานความปลอดภัยที่กำหนดไว้อย่างจริงจัง

1.2.6 การปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายต่าง ๆ เพื่อป้องกันและระงับอุบัติเหตุไม่ให้เกิดความเสียหายที่รุนแรง ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุมากกว่า 38 ฉบับ ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งในส่วนของกฎหมายที่ได้มีการปรับปรุงไปบางส่วนแล้ว เช่น พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติผังเมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 และข้อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายทั้งทางบกและทางน้ำ เป็นต้น โดยมีกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การออกกฎหมายห้ามผู้ขับขี่ใช้โทรศัพท์มือถือขณะขับรถ การบังคับใช้หมวกนิรภัย การกำหนดเครื่องหมายจราจรที่ถูกต้องในเส้นทางคมนาคม ฯลฯ

1.2.7 การเสนอประเด็นในเชิงนโยบาย เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการป้องกันอุบัติภัยระดับชาติให้เป็นระบบสากลมากขึ้น เช่น การกำหนดให้มีเจ้าภาพรับผิดชอบดูแลอุบัติภัยทางน้ำโดยตรง โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยทางน้ำในคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) เป็นเจ้าภาพรับผิดชอบดูแลอุบัติภัยทางน้ำโดยตรง เป็นต้น

1.2.8 การศึกษาข้อเท็จจริง ปัญหา สาเหตุของการเกิดอุบัติภัยร้ายแรง เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางและมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ขึ้นอีก การศึกษาดังกล่าวดำเนินงานโดยผู้รับผิดชอบในพื้นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือรับผิดชอบโดยตรง และองค์กรที่มีบทบาทหน้าที่ในการป้องกันอุบัติภัย ได้แก่ คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ งานที่สำคัญประการหนึ่งคือ การศึกษาข้อเท็จจริง ปัญหา และสาเหตุของเหตุการณ์ อาคารโรงแรมรอยัลจอมเทียน พัทยา จังหวัดชลบุรี เมื่อปี 2540 กรณีการเกิดเพลิงไหม้ที่สถานบันเทิงซานติกาฬในกรุงเทพมหานคร ช่วงเทศกาลปีใหม่ ปี 2552 โดยคณะกรรมการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านอุบัติภัย ซึ่งมีศาสตราจารย์วรศักดิ์ กนกนุกุลชัย ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิศวกรรมโครงสร้างเป็นประธานอนุกรรมการ และ นายพิชณะ จันทรวุฒินันท์ ผู้เชี่ยวชาญด้านงานระบบความปลอดภัยในอาคารเป็นรองประธานอนุกรรมการ ได้ศึกษาวิจัยเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริง วิเคราะห์ และบันทึกเป็นกรณีศึกษา เพื่อใช้เป็นบทเรียนสำหรับการศึกษาข้อบกพร่องที่ทำให้เกิดความสูญเสีย รวมทั้งได้นำเสนอมาตรการเร่งด่วน 5 มาตรการ คือ (1) มาตรการในการพัฒนาการดับเพลิงทั้งบุคลากรและเครื่องมืออุปกรณ์ดับเพลิง (2) มาตรการทางกฎหมาย เพื่อให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง (3) มาตรการด้านข้อมูลข่าวสาร และการสื่อสารกรณีฉุกเฉิน เพื่อให้มีการแจ้งเหตุอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (4) มาตรการด้านการขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการสถานบริการในการแก้ไขปรับปรุงอาคารและการดูแลอาคารให้ปลอดภัย และ(5) มาตรการในการจัดตั้งคณะกรรมการติดตามความคืบหน้าการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับสถานบริการจากกรณีเหตุการณ์เพลิงไหม้ซานติกาฬ

1.2.9 การบริหารจัดการ เพื่อประสานและอำนวยความสะดวกป้องกันอุบัติภัยอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยผลการดำเนินงานที่ผ่านมามีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

(1) องค์กรรับผิดชอบ ปัจจุบันมีองค์กรรับผิดชอบในการป้องกันอุบัติภัยหลายองค์กรกระจายอยู่ในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ โดยมีองค์กรหลัก คือ คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) ทำหน้าที่เสนอแนะนโยบายและแผนหลักเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย เสนอแนะแนวปฏิบัติและประสานงานระหว่างหน่วยงานรัฐ และให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรือปัญหาขัดข้องต่าง ๆ รวมทั้งติดตามและประเมินผลตามนโยบายและแผนหลัก

(2) นโยบาย แผนและระบบงบประมาณ แม้ว่าจะมีการจัดทำนโยบาย และแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ แต่ก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับและนำไปใช้เป็นกรอบในการ จัดทำแผนปฏิบัติการหรือดำเนินงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานต่าง ๆ ส่วนใหญ่ ได้จัดทำแผนเฉพาะเรื่องตามบทบาทภารกิจที่กำหนดไว้ และมีรูปแบบเนื้อหาสาระที่แตกต่างกัน อย่างมากในส่วนของระบบงบประมาณ ระบบประมาณจะกระจายอยู่ในงานต่าง ๆ ของแต่ละ หน่วยงาน โดยไม่มีการจัดหมวดหมู่เป็นแผนงานและกิจกรรมรองรับที่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถ ติดตามและตรวจสอบว่างบประมาณในการป้องกันอุบัติภัยมีมากน้อยแค่ไหน เพิ่มขึ้นหรือลดลง อย่างไรในแต่ละปี

(3) การติดตามกำกับตรวจสอบ และประเมินผล หน่วยงานต่าง ๆ จะมี บทบาทโดยตรงในการติดตาม กำกับ ตรวจสอบเพื่อการป้องกันอุบัติภัยที่อาจจะเกิดขึ้น อย่างไรก็ดี ผลการดำเนินงานที่ผ่านมายังทำได้ในขอบเขตจำกัด เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรและงบประมาณ

(4) การจัดทำระบบฐานข้อมูล หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการ ป้องกันอุบัติภัยจะเป็นผู้ดำเนินงานจัดเก็บและพัฒนาฐานข้อมูลในเรื่องที่รับผิดชอบ โดยมี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เป็นผู้ประสานรวบรวมเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูล ของแต่ละหน่วยงาน และเผยแพร่แก่ผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชนทั่วไป ปัญหาอุปสรรค ได้แก่ ระบบเครือข่ายข้อมูลที่มีอยู่ยังไม่ครอบคลุม ถูกต้อง และรวดเร็วเพียงพอ จึงไม่สามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในการวางแผน การกำหนดนโยบาย แนวทาง และมาตรการเพื่อการป้องกันอุบัติภัย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(5) การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ องค์ประกอบของ คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ส่วนใหญ่จะมาจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและ ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยยังขาดตัวแทนจากภาคเอกชน องค์กรเอกชน สมาคมวิชาชีพ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ชุมชนและสื่อมวลชน จึงทำให้ขอบเขตการดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยไม่ครอบคลุม เป็นที่แพร่หลายและยอมรับจากประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะบทบาท และความรับผิดชอบในการ ดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยของภาคเอกชน องค์กรเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในทุกระดับ

1.3 ปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยในอนาคต

จากผลการดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยที่ผ่านมา แม้ว่าจะมีความก้าวหน้าในการดำเนินงานหลายด้านแต่ความรุนแรงของปัญหายังคงปรากฏอยู่ ประกอบกับสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศยังคงมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงค่อนข้างชัดเจนและรวดเร็ว ดังนั้น เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางการป้องกันอุบัติภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อการดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยในอนาคต ดังนี้

1.3.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ให้บุคคลมีหน้าที่ช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติสาธารณะ การให้ความสำคัญกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ดังความตามมาตรา

ม.73 บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร ช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติสาธารณะ เสียภาษีอากร ช่วยเหลือราชการ รับการศึกษาอบรม พักผ่อน และสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดการปฏิรูปสังคมในหลายด้าน รวมถึงสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกกลุ่มพึงได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศที่ครอบคลุมทั้งการป้องกันภัย การเตือนภัย และการกู้ภัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเกิดจากการกระทำของมนุษย์และที่เกิดจากภัยธรรมชาติ

1.3.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ยึดพื้นฐานแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างความสมดุลการพัฒนาทุกมิติ บนพื้นฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาทุกขั้นตอน รวมทั้งการจัดการองค์การ การกำหนดนโยบาย กระบวนการวางแผนที่มีประสิทธิภาพและการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพโดยมีฐานข้อมูลที่ทันสมัย และมีเครือข่ายเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

1.3.3 นโยบายและแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ มติคณะรัฐมนตรีวันที่ 3 พฤษภาคม 2531 เห็นชอบในหลักการของมาตรการตามแผนการป้องกันอุบัติภัย 5 แผนงาน คือ (1) ให้มีการศึกษาฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการป้องกันอุบัติภัยประเภทต่างๆ และการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง (2) ปรับปรุงกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ บทลงโทษให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาปัจจุบัน (3) การศึกษาวิจัย และจัดระบบสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุบัติภัยและกำหนดมาตรฐานของสิ่งต่างๆ ที่อาจทำให้เกิดอุบัติภัยต่อประชาชน (4) ส่งเสริมให้มีมาตรการควบคุมให้ปฏิบัติตามมาตรฐานเหล่านั้น อยู่เสมอ และ (5) การเร่งรัดให้มีการประสานแผนและประสานการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันและระหว่างรัฐกับเอกชนเพื่อให้มีระบบการป้องกันอุบัติภัยของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.4 นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2550 -2554 เป็นนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ระยะ 5 ปี ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เป็นสาเหตุรากเหง้าของภัยคุกคาม และสร้างสภาวะแวดล้อมที่เกื้อหนุนให้การพัฒนาประเทศดำเนินไปได้อย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน โดยกำหนดนโยบาย ดังนี้

ข้อ 7.2 เสริมสร้าง บุรณาการ และพัฒนาประสิทธิภาพของระบบการบริหารจัดการข้อมูล “ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน องค์กรเอกชนและภาคประชาชนมีส่วนร่วมในระบบการแจ้งเตือนภัย”

ข้อ 7.3 เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทักษะของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานภาคประชาชน และองค์กรเครือข่ายต่างๆ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงของภัย โดยให้มีการฝึกซ้อมแผนเป็นระยะตามเหมาะสม

ข้อ 7.5 “ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อพร้อมเผชิญกับประเภทของภัย โดยให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้งเตือนภัย การป้องกันภัยและแนวทางการปฏิบัติ”

ข้อ 7.6 ส่งเสริม และประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของประเทศในการบริหารจัดการภัยรวมทั้งสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างปฏิบัติภารกิจช่วยเหลือแก่ประเทศต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติอันจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประชาคมโลก

1.3.5 นโยบายการเตรียมพร้อมแห่งชาติ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบนโยบายการเตรียมพร้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2548 โดยให้ยกเลิกแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ ซึ่งการเตรียมพร้อมแห่งชาติ หมายถึง การเตรียมการด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน องค์กรเอกชน และภาคประชาชน ตั้งแต่ในภาวะปกติเพื่อให้พร้อมที่จะป้องกัน บรรเทาและระงับสาธารณภัย ภัยด้านความมั่นคง ในสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติ โดยการเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากร การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และการจัดทำแผนงานโดยให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนเพื่อรองรับการดำเนินการตามนโยบายการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ตั้งแต่ภาวะปกติ ให้ประสานสอดคล้องและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ รวมทั้งบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และทันทั่วทั้ง

1.3.6 นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ มติที่ประชุม คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (กปภ.ช.) วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552 เห็นชอบกรอบนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ 5 ด้าน ดังนี้

(1) พัฒนาและส่งเสริมระบบการป้องกันสาธารณภัยและลดผลกระทบให้มีประสิทธิภาพ โดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มุ่งเน้นทางสายกลาง ใช้ความมีเหตุผล

ความพอประมาณ และการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เป็นบรรทัดฐานในการป้องกันและแก้ไขปัญหา สาธารณภัยอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับภูมิสังคม

(2) พัฒนาและส่งเสริมระบบการเตรียมความพร้อม ให้ทุกภาคส่วนในสังคม สามารถรับมือกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้นตามฤดูกาลและนอกฤดูกาลได้อย่างบูรณาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเพิ่มบทบาทของประชาชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง

(3) พัฒนาศักยภาพการจัดการภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน ให้สามารถช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ และมีเอกภาพในการปฏิบัติงาน

(4) พัฒนาระบบการฟื้นฟู บูรณะให้สามารถสนองตอบต่อความต้องการของ ผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง

(5) พัฒนาระบบเชื่อมโยงหน่วยงานเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.3.7 อนุสัญญาและกติการะหว่างประเทศต่าง ๆ ล้วนมีข้อกำหนดมาตรฐานความปลอดภัย มาตรฐานคุณภาพของสินค้าและบริการรวมทั้งสิ่งแวดล้อม เช่น ระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน กระบวนการผลิตสินค้าและบริการ การปนเปื้อนของสารเคมี การขนส่งและการจัดการของเสียจากเคมีวัตถุ รวมทั้งการวางระบบผังเมืองที่ได้มาตรฐาน เป็นต้น ดังนั้น จึงเป็นโอกาสและ ข้อผูกพันที่จะกระตุ้นให้การดำเนินงานด้านอุบัติภัยของประเทศมีประสิทธิภาพเป็นมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น

1.3.8 โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่สัดส่วนประชากรวัยเด็ก มีแนวโน้มลดลง ขณะที่ประชากรวัยแรงงานซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศมีการเปลี่ยนแปลงบ้าง แต่ประชากรวัยผู้สูงอายุมีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้น จึงเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายแนวทางและมาตรการต่าง ๆ ในการป้องกันอุบัติภัยให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพปัญหาของกลุ่มเป้าหมายที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว โดยเฉพาะการป้องกันอุบัติภัยจากการทำงานและการป้องกันอุบัติภัยในเคสสถานและสาธารณสถาน

1.3.9 สังคมและชุมชน มีการปรับเปลี่ยนจากสังคมชนบทสู่สังคมเมืองอย่างกว้างขวาง มีชุมชนเมืองเกิดขึ้นในหลายพื้นที่ มีรูปแบบการครองเรือนที่เป็นครอบครัวเดี่ยวและอาศัยอยู่ในสถานที่คับแคบ เช่น ในอาคารสูงหรือชุมชนแออัดต่าง ๆ การจัดระบบผังเมืองที่ถูกต้องไม่สามารถกระทำได้ทันต่อการขยายตัวของชุมชนเมือง ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่ออุบัติภัยร้ายแรงโดยเฉพาะอัคคีภัย ลักษณะดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน เพื่อให้มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตอย่างปลอดภัย รวมทั้งพัฒนาระบบป้องกันอุบัติภัยประเภทต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

* การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย 2543 - 2573 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1.3.10 ระบบการคมนาคมขนส่ง การเจริญเติบโตและการขยายตัวทางเศรษฐกิจส่งผลให้เกิดความต้องการในการเดินทางและการขนส่งสินค้าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเดินทางทางบกมีจำนวนรถยนต์และรถจักรยานยนต์เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการนำระบบขนส่งมวลชนในรูปแบบต่างๆ เพื่อรองรับความต้องการในการเดินทางและขนส่งสินค้าในเมืองและระหว่างเมือง หากไม่ดำเนินการพัฒนาเทคโนโลยีด้านความปลอดภัย การสร้างจิตสำนึกวัฒนธรรมความปลอดภัยและความมีวินัยของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับกับระบบขนส่งที่มีความซับซ้อนและทันสมัย ก็อาจนำไปสู่ความสูญเสียอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุมากขึ้น

1.3.11 การนำเข้าสารเคมี เคมีภัณฑ์วัตถุอันตราย และสารกัมมันตรังสี ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการนำเข้าสารเคมีมาใช้ในการพัฒนาประเทศทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และด้านอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยมีอัตราเพิ่มกลุ่มของเหลวไวไฟมีปริมาณนำเข้ามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กลุ่มวัตถุมีพิษ และกลุ่มวัตถุกัดกร่อน การเพิ่มปริมาณของสารเคมี เคมีภัณฑ์และวัตถุอันตรายดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุร้ายแรงมากขึ้น นับตั้งแต่กระบวนการนำเข้า การขนส่ง การจัดเก็บ การผลิต และการนำไปใช้ในงานต่างๆ และยังไม่มีการจัดระบบ และการพัฒนาฐานข้อมูลกลางสารเคมี

1.3.12 พื้นฐานจิตสำนึกค่านิยมในสังคมไทยที่กำลังอยู่ระหว่างรอยต่อของ สังคมเกษตรกรรมมาเป็นสังคมอุตสาหกรรม และส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเกษตร ทำให้การปรับตัวของสังคมไทยซึ่งมีวัฒนธรรมแบบสังคมเกษตรกรรม จึงมักไม่ใส่ใจกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในสังคมอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงและความรุนแรงมากขึ้น

1.4 การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

1.4.1 จุดแข็ง

(1) รัฐบาลมีนโยบายมุ่งเสริมสร้างชุมชน องค์กรประชาชน และสังคมที่เข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยจัดให้มีระบบการป้องกันอุบัติภัยอย่างมีประสิทธิภาพ ทัวถึง และทันทั่วถึง รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการป้องกันอุบัติภัยในชุมชนและท้องถิ่นของตน

(2) มีกฎหมาย ระเบียบ เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 เป็นกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จากภัยทุกประเภทและทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นภัยที่เกิดจากธรรมชาติ หรือเกิดจากการกระทำของมนุษย์ ซึ่งการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยดังกล่าว ครอบคลุมตั้งแต่การเตรียมการก่อนเกิดภัย การบริหารจัดการในระหว่างเกิดภัย รวมถึงการฟื้นฟูบูรณะเมื่อภัยสิ้นสุด โดยมีองค์กรรับผิดชอบจำนวนมาก ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นระบบตั้งแต่ส่วนกลางไปถึงระดับพื้นที่และมีเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร รับผิดชอบโดยตรง

(3) หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญและได้มีการนำเสนอรัฐบาล เรื่องวัฒนธรรมความปลอดภัยให้เป็นวาระแห่งชาติ มีการกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม รวมทั้งมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนด้านการลดความเสี่ยงภัย

(4) มีการจัดทำแผนป้องกันอุบัติเหตุภัยประเภทต่าง ๆ เช่น แผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านอัคคีภัยแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2550 - 2554) แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน และแผนแม่บทความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2550 - 2554) เป็นต้น

(5) มีกลไกระดับภูมิภาคที่มีความเข้มแข็ง มีเอกภาพสามารถบูรณาการการดำเนินงานของคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4.2 จุดอ่อน

(1) การดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติไม่สามารถจัดการประชุมได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงประธานในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้นำรัฐบาล

(2) การติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง และการบังคับใช้กฎหมายไม่มีความต่อเนื่อง และจริงจัง เนื่องจากขาดบุคลากรทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(3) ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายด้านอุบัติเหตุมีอยู่เป็นจำนวนมากกว่า 38 ฉบับ มีเนื้อหาสาระซ้ำซ้อนและไม่ทันสมัย ทำให้ไม่มีความชัดเจนในทางปฏิบัตินำไปสู่ข้อขัดแย้งในบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ ในการดำเนินงานขององค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(4) ในการสอบสวนกรณีเกิดอุบัติเหตุใหญ่ ๆ ที่ผ่านมา มักจะมุ่งเน้นการสอบสวนหาคนผิดมากกว่าการสอบสวนหาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุที่แท้จริง อีกทั้งยังขาดการวิเคราะห์หาจุดอ่อนในเชิงการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงระบบให้ได้มาตรฐาน

1.4.3 โอกาส

(1) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ได้กำหนดแนวทางให้ประเทศสามารถพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกัน และสร้างความสมดุลการพัฒนาให้เกิดขึ้นทุกมิติ มีการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงการจัดองค์กร การกำหนดนโยบายและกระบวนการวางแผน รวมทั้งการพัฒนาโดยยึดหลักธรรมาภิบาล การพึ่งตนเอง เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาอุบัติเหตุที่มีประสิทธิภาพของทุกภาคส่วน และอาศัยองค์ความรู้และการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับ

(2) สังคมและสื่อมวลชนเริ่มตระหนักถึงความรุนแรง ความสูญเสียและความไม่ปลอดภัยจากอุบัติเหตุร้ายแรงที่เกิดขึ้น โดยเรียกร้องรัฐให้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วนและจริงจัง เพื่อปกป้องและคุ้มครองประชาชนให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

(3) กลุ่มประเทศตะวันตก เช่น สวีเดน เยอรมันนี สหรัฐอเมริกา และองค์การสหประชาชาติได้ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมความปลอดภัยมานานแล้ว รวมทั้งได้มีการรณรงค์เพื่อให้มีการเตรียมพร้อมเพื่อลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้น โดยมีการพิจารณาถึงสาเหตุของการเกิดภัยพิบัติจากธรรมชาติ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงในทางสิ่งแวดล้อม อาทิ ภาวะโลกร้อน และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาการป้องกันภัยพิบัติธรรมชาติซึ่งเป็นโอกาสที่ประเทศไทยสามารถแสวงหาความร่วมมือทางวิชาการเรื่องการป้องกันภัยพิบัติจากกลุ่มประเทศเหล่านั้นได้

1.4.4 อุปสรรค

(1) สังคมไทยละเลยในเรื่องความปลอดภัย ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องวัฒนธรรมความปลอดภัย ขาดความรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก และจิตสำนึกในเรื่องการป้องกันภัยพิบัติต่างๆ ที่ได้รับเอาวิธีชีวิตสมัยใหม่จากต่างชาติมากมาย แต่วิธีคิดยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงให้เท่าทันกับความเป็นสมัยใหม่อย่างแท้จริง โดยเฉพาะในเรื่องความปลอดภัย ส่วนใหญ่ยังประมาทเลินเล่อ ไม่ระมัดระวัง และไม่ชอบทำตามกฎระเบียบหรือกฎหมาย มีการช่วยเหลือกันในเรื่องผิดๆ เช่น การซื้อใบขับขี่ หรือการให้สินบนเพื่อที่ตนเองจะได้ไม่ต้องรับโทษ และคิดว่าการป้องกันภัยพิบัติเป็นภาระของหน่วยงานภาครัฐแต่เพียงผู้เดียว การดำเนินงานที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จึงเป็นบทบาทของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องเร่งระดมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีการพัฒนา มาดำเนินการในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายุ่งยากมากขึ้น

(2) การศึกษาวิจัยและการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายุ่งยากยังอยู่ในขอบเขตที่จำกัด เนื่องจากขาดบุคลากรและงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ

(3) การจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติยังไม่มีครอบคลุม ถูกต้อง รวดเร็ว ทันสมัย และสามารถเชื่อมโยงร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการติดตาม วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร ประเมินสถานการณ์และผลการดำเนินงานเพื่อการวางแผน กำหนดแนวทางและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาย่อยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) องค์การประสานและดำเนินงานด้านภัยพิบัติในทุกๆ ระดับยังไม่มีเอกภาพ การดำเนินงานบางหน่วยงานขาดความต่อเนื่อง ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ เนื่องจากขาดสถาบันการศึกษาหรือศูนย์ฝึกอบรมงานด้านภัยพิบัติที่มีศักยภาพ รวมถึงความไม่ก้าวหน้าในวิชาชีพและผลตอบแทนที่ไม่เหมาะสม

บทที่ 2

วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และหน่วยงานรับผิดชอบ

2.1 วิสัยทัศน์

จากการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มของอุบัติเหตุ ปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านอุบัติเหตุในอนาคต โดยคำนึงถึงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ ปี 2538 ที่ได้ให้คำนิยามของคำว่า “ อุบัติภัย ” หมายความว่า ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุเนื่องจากการจราจรทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ อุบัติเหตุเนื่องจากการทำงานหรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบ้านหรือที่สาธารณะ รวมทั้งการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ การป้องกันอุบัติเหตุได้ ดังนี้

“บุคคล และสังคม มีวัฒนธรรมความปลอดภัยในวิถีชีวิต ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี และระบบการป้องกันอุบัติเหตุที่เป็นองค์รวม ด้วยความร่วมมือของภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคีเครือข่ายทุกระดับ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ”

2.2 วัตถุประสงค์

เพื่อให้มีแผนหลักการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ เป็นกรอบแนวทาง ให้หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการพัฒนาตามภารกิจหน้าที่หลักของหน่วยงานต่าง ๆ และเป็นแนวทาง เครื่องมือของคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติในการติดตามประเมินผล เห็นควร กำหนดวัตถุประสงค์ดังนี้

2.2.1 เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ สร้างความตระหนักในวัฒนธรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้น ในวิถีชีวิตของประชาชน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคีเครือข่าย

2.2.2 เพื่อปกป้องคุ้มครองและลดความสูญเสียที่มีต่อร่างกาย จิตใจ ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งระบบเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม

2.2.3 เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทุกภาคส่วนในสังคมให้มีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมมีบทบาท และความรับผิดชอบในด้านการป้องกันอุบัติเหตุได้อย่างมีคุณภาพ

2.2.4 เพื่อพัฒนาระบบกลไกการบริหารจัดการป้องกันอุบัติภัยที่เป็นองค์รวมในทุกๆด้าน ให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยมีเครือข่ายการดำเนินงานครอบคลุมทั่วประเทศ และมีเครือข่ายเชื่อมโยงกับต่างประเทศ

2.2.5 เพื่อพัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัย แผนความปลอดภัย กฎหมายความปลอดภัย และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันอุบัติภัยอย่างจริงจัง

2.3 เป้าหมาย

2.3.1 อัตราการเกิดอุบัติภัยที่มีความสูญเสียจำนวนมาก ลดลง

2.3.2 ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะเด็ก เยาวชน ครู อาจารย์ ผู้สอน และผู้นำชุมชนรวมทั้งองค์กรต่างๆ มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความปลอดภัยและมีวัฒนธรรมความปลอดภัยในวิถีชีวิต

2.3.3 มีระบบบริการและมาตรฐานความปลอดภัยในเรื่องต่างๆ ที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล

2.4 หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

เพื่อความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ.2553-2557 แบบบูรณาการ จึงให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อนแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ โดยการประสาน บูรณาการ หน่วยงาน องค์กร ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตามแผน จัดทำ “แผนปฏิบัติการ” ภายใต้แผนหลัก การป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 – 2557 โดยประกอบด้วย แผนงาน/โครงการ กิจกรรม งบประมาณ และหน่วยงานรับผิดชอบหลัก หน่วยงานสนับสนุนในแต่ละแนวทางการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ต่างๆ อย่างชัดเจน

บทที่ 3

ยุทธศาสตร์และแนวทางการป้องกันอุบัติเหตุ

เพื่อให้สามารถดำเนินการบรรลุได้ตามวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการป้องกันอุบัติเหตุในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 - 2557 โดยให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ปัญหาด้านความปลอดภัยอย่างเชื่อมโยงเป็นระบบความสัมพันธ์ ทั้งในด้านสาเหตุ ปัจจัย การกำหนดมาตรการแก้ปัญหาทั้งระบบ มีการยอมรับในข้อผิดพลาดและคำนึงเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมา รวมทั้งสร้างจิตสำนึก วัฒนธรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในวิถีชีวิตโดยมีความตื่นตัวระแวดระวังอยู่เสมอ ซึ่งวัฒนธรรมเหล่านี้สามารถสร้างขึ้นได้โดยเริ่มต้นจากบุคคลในครอบครัว ไปจนถึงชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด สถาบันการศึกษา สถาบันทางสังคม สื่อสารมวลชน และภาครัฐ จึงกำหนดยุทธศาสตร์การป้องกันอุบัติเหตุไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

3.1 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการป้องกันอุบัติเหตุ

เพื่อส่งเสริมการป้องกันอุบัติเหตุ เน้นหนักในเรื่องการป้องกันเชิงรุก โดยการกระตุ้นและปลูกจิตสำนึกของสังคมและประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย ให้มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงอันตรายและความสูญเสียจากอุบัติเหตุต่างๆ มีความพร้อมรับการพัฒนา สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนเข้ามามีส่วนร่วมและรับผิดชอบงานป้องกันอุบัติเหตุ โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ประกอบด้วย

3.1.1 การสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัย (Safety Culture) การปลูกฝังจิตสำนึกและความตระหนักด้านความปลอดภัย (Safety Mind)

(1) จัดทำและพัฒนาหลักสูตรการศึกษา อบรม โดยสอดแทรกความรู้ในบทเรียน เอกสาร การฝึกอบรม เพื่อเชื่อมโยงไปสู่ครอบครัวและชุมชน ตลอดจนเยาวชนนอกระบบโรงเรียน

(2) ส่งเสริมจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมในเรื่องความปลอดภัย โดยเน้นภาคปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมทั้งการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

* รายงานฉบับสมบูรณ์ แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ.2552-2555 คณะที่ปรึกษาสถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการร่วมกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกระทรวงมหาดไทย

(3) เสริมสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ กำหนดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน เช่น การขับขี การโดยสารยานพาหนะ การใช้ถนนทางเท้า ทางข้าม และการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ไฟฟ้า ในเคสสถานและสถานประกอบการ เป็นต้น

3.1.2 การรณรงค์และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับรู้ถึงสถานการณ์และความสูญเสียจากอุบัติเหตุต่าง ๆ รวมทั้งกระตุ้นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน

(1) สนับสนุนให้สื่อมวลชนทุกแขนงมีบทบาทในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในการป้องกันอุบัติเหตุอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ อินเทอร์เน็ต การละเล่น ศิลปวัฒนธรรม และเพลงที่มีความหมายเกี่ยวกับการสร้างจิตสำนึกความปลอดภัย เป็นต้น

(2) พัฒนารูปแบบและเนื้อหาการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้กะทัดรัดชัดเจน เข้าใจง่ายเหมาะสมเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มและเป็นที่น่าสนใจของประชาชน เช่น ข้อควรระวังในการใช้ยาปราบศัตรูพืช การส่งเสริมการปลูกพืชไร้สารพิษ การใช้ปุ๋ยชีวภาพ ข้อควรปฏิบัติในการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น

(3) บรรจุและสอดแทรกเนื้อหาสาระเกี่ยวกับมาตรการแนวทางและวิธีการปฏิบัติเพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในการฝึกอบรมข้าราชการ พนักงานของรัฐและเอกชน ทั้งในระดับบริหาร ระดับอำนวยการ ระดับวิชาการ และระดับปฏิบัติ

ทั้งนี้ ให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้หน่วยงานและองค์กรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการในการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ในการป้องกันอุบัติเหตุอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

3.1.3 การส่งเสริมและจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างกระแสและกระตุ้นความสนใจ ให้กับส่วนราชการ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป

(1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรเครือข่ายในการป้องกันอุบัติเหตุทุกระดับ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอาสาสมัครต่าง ๆ มีส่วนร่วมจัดกิจกรรมรณรงค์อย่างต่อเนื่อง

(2) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและสื่อมวลชนทุกแขนงในการเผยแพร่ข้อมูลและเสนอข่าวที่ถูกต้องเป็นประโยชน์ และทันต่อการแก้ไขปัญหาในแต่ละสถานการณ์ โดยใช้นโยบายการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเช่น การจัดสัปดาห์ความปลอดภัยในเรื่องต่างๆ จัดทำโครงการทางหลวงปลอดภัยในพื้นที่ซึ่งมีสถิติการเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงและบ่อยครั้ง การจัดงานวันป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ เป็นต้น

(3) ส่งเสริมให้ผู้ผลิตและผู้ประกอบการ มีบทบาทในการจัดกิจกรรมและการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุอย่างสม่ำเสมอ

(4) พิจารณา บทความทางสื่อทุกประเภท ภาพยนตร์ ภาพยนตร์โฆษณา เพลง ละคร และบุคคล เช่น ศิลปิน นักกีฬา พิธีกร ที่ส่งเสริมความปลอดภัยให้ได้รับการประกาศเกียรติคุณจากคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ

3.1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการป้องกันอุบัติเหตุโดยหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน

3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยี การจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย การปรับปรุงสภาพแวดล้อม การวิจัยและพัฒนา และการกำกับตรวจสอบ

เพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากอุบัติเหตุต่างๆ ไม่ให้เกิดความเสียหายที่รุนแรงต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ประสบภัย โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ประกอบด้วย

3.2.1 การพัฒนาเทคโนโลยีและการจัดการ

(1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นหน่วยงานหลัก ที่ทำการศึกษา พัฒนา เกี่ยวกับเทคโนโลยีและมาตรการต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพสูง เช่น เทคโนโลยีเกี่ยวกับภัยทางทะเล และนำมาประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ ต่อไป

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประดิษฐ์คิดค้นและออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้สำหรับการป้องกันหรือช่วยลดความรุนแรงจากอุบัติเหตุ เช่น ถูกลมนิรภัย หมวกนิรภัย เสื้อผ้าวัสดุทนไฟและเครื่องกรองอากาศ เป็นต้น

(3) พิจารณาร่วมทุนหรือให้การอุดหนุนภาคเอกชนและองค์กรวิชาชีพ เพื่อดำเนินการด้านการวิจัย พัฒนาและผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้สำหรับการป้องกันอุบัติเหตุในเชิงการค้าเพื่อลดต้นทุน ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนสามารถซื้อได้ในราคาถูก

3.2.2 การจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย

(1) นำผลการวิจัย เหตุการณ์ บทเรียน ข้อผิดพลาดในอดีต หลักเกณฑ์ และมาตรการความปลอดภัยในเรื่องต่างๆตามหลักเกณฑ์สากลมาพัฒนา เป็นองค์ความรู้ แม่แบบ ในการดำเนินงานจัดทำมาตรฐานด้านความปลอดภัยให้เหมาะสม และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนไทย โดยเฉพาะการส่งเสริมให้มีเกณฑ์มาตรฐานของความปลอดภัยของภัยแต่ละประเภท เช่น ถนนปลอดภัย สนามเด็กเล่นปลอดภัย และชุมชนปลอดภัย เป็นต้น

(2) ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันให้มีการนำมาตรฐานความปลอดภัยมาใช้ อย่างต่อเนื่องและจริงจัง

(3) จัดตั้งองค์กรหรือสถาบันเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนด้านความปลอดภัย โดยเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินงานของหน่วยงานดังกล่าวให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณ

(4) จัดทำมาตรฐานด้านบุคลากรและเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

3.2.3 การปรับปรุงสภาพแวดล้อม

(1) จัดทำหรือปรับปรุงสิ่งแวดล้อม ผังเมืองรวม ผังชุมชนให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม และมีมาตรฐานเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ลดผลกระทบ และแก้ปัญหาอุบัติเหตุต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เช่น การปลูกป่า การปลูกป่าชายเลน การก่อสร้างโครงสร้างเชิงป้องกัน การปรับปรุงแบบแปลนอาคาร สถานที่ อุปกรณ์ รวมทั้งการจัดการ การเก็บรักษาและการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตราย เป็นต้น

(2) จัดให้มีสาธารณูปโภคที่เพียงพอและเหมาะสมกับความเสี่ยงภัยในแต่ละพื้นที่ โดยพิจารณาสภาพภูมิประเทศเดิมของท้องถิ่น

3.2.4 การวิจัยและพัฒนา

(1) ส่งเสริมให้มีการศึกษาวิเคราะห์ วิจัยอย่างเชื่อมโยงเป็นระบบความสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับ สาเหตุ ปัจจัย และแนวโน้มของอุบัติเหตุ พื้นที่เสี่ยงภัย ศึกษาการจัดลำดับความเสี่ยงภัยต่างๆ แนวทางการจัดการ และแนวทางการป้องกันอุบัติเหตุที่มีประสิทธิภาพ โดยยอมรับในข้อผิดพลาดและคำนึงถึงเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมา และนำมาเชื่อมโยงปรับใช้กับทุกยุทธศาสตร์

(2) สร้างเครือข่ายการศึกษาวิจัยโดยส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่างๆ และองค์กรเอกชนที่มีความสนใจและมีขีดความสามารถในการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและองค์กร ประสานงานด้านอุบัติเหตุแห่งชาติ

(3) จัดให้มีการบริหารจัดการเพื่อสร้างเครือข่ายการวิจัยให้เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบระหว่างหน่วยงานภาครัฐ องค์กรประสานงานด้านอุบัติเหตุแห่งชาติ และสถาบันการศึกษา

3.2.5 การกำกับตรวจสอบ

(1) ให้สถานประกอบการและ/หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายงานผลการดำเนินงาน ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัย ปัญหาอุปสรรคและสถานการณ์ความเสี่ยงต่อหน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ โดยมีข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นไปตามที่รายงานหรือไม่

(2) กวดขันและควบคุมให้มีการตรวจตราการเสื่อมสภาพของอุปกรณ์และสถานที่ด้วยการส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปสุ่มตรวจในสถานประกอบการหรือพื้นที่โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า

(3) จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและเพียงพอ เพื่อวัดและตรวจสอบข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

(4) ส่งเสริมให้มีการตรวจสอบมาตรฐานความปลอดภัยทั้งมาตรฐานทางเทคนิค การจัดการ และเฝ้าระวังอุบัติเหตุต่างๆ โดยองค์กรอิสระ เช่น ประชาสังคม สถาบันหรือองค์กรวิชาชีพ เป็นต้น

3.3 ยุทธศาสตร์การเฝ้าระวังและเตือนภัย

เพื่อติดตามรวบรวมข้อมูลข่าวสาร วิเคราะห์สถานการณ์ความปลอดภัย และ ประเมินความเสี่ยงภัยต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ โดยมีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

(1) ให้มีศูนย์ข้อมูลที่เป็นเอกภาพในการติดตามจัดเก็บข้อมูลข่าวสาร ด้านอุบัติเหตุทุกประเภทอย่างเป็นระบบ รวมทั้งสาเหตุที่เกิดแก่ผู้ประสบอุบัติเหตุอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ ประเมินความเสี่ยงภัย และมีการกลั่นกรองข้อมูลข่าวสาร การเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและทั่วถึงทุกพื้นที่

(2) พัฒนาระบบการรับแจ้งเหตุและเตือนภัยโดยจัดให้มีศูนย์ สื่อสารการรับแจ้งเหตุและเตือนภัย โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถติดต่อหรือแจ้ง เหตุการณ์และมีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายในการแจ้งเหตุการณ์ สถานการณ์หรือปัจจัยเสี่ยง ที่จะนำไปสู่อุบัติเหตุได้อย่างรวดเร็ว โดยให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นศูนย์กลางในการควบคุมสั่งการ และสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญ

(3) ให้มีกระบวนการรับแจ้งเหตุและเตือนภัยที่เชื่อมโยงเป็น เครือข่ายอย่างเป็นระบบ มีการซักซ้อมอย่างสม่ำเสมอ และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการเตรียมการและจัดการกับอุบัติเหตุเมื่อเกิดเหตุ รวมทั้งการสร้าง ความเข้าใจกับ ประชาชนในพื้นที่ เช่น การแจ้งประชาชนให้อพยพออกจากพื้นที่

(4) ให้มีกระบวนการกำกับตรวจสอบการเฝ้าระวังและเตือนภัย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 ยุทธศาสตร์การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีต่าง ๆ

เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กร เอกชนหรือสมาคมวิชาชีพ สื่อสารมวลชน และองค์การสาธารณกุศล เข้ามามีส่วนร่วมและมี บทบาทในการดำเนินงานป้องกันอุบัติเหตุให้มากขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ประกอบด้วย

3.4.1 การเพิ่มศักยภาพ บทบาทตามหน้าที่ของภาคเอกชน องค์การสาธารณกุศล และสมาคมวิชาชีพต่างๆ

(1) ส่งเสริมให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์การสาธารณกุศล เกิดการรวมกลุ่มในการดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยขึ้นในหน่วยงานแบบพึ่งพาตนเองและในที่สาธารณะ รวมทั้งให้มีอาสาสมัครในการตรวจตราและเฝ้าระวังอุบัติภัยอย่างสม่ำเสมอ

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนสมาคมวิชาชีพเพื่อการป้องกันอุบัติภัยในด้านต่างๆ เช่น สมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย สถาบันป้องกันอุบัติภัยจากการจลาจล และสถาบันเพื่อการป้องกันอุบัติภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย สภาวิศวกร วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ ฯลฯ เป็นต้น ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันของกลุ่มและสถาบันต่างๆ ของชุมชน

(3) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของหน่วยงาน ภาครัฐ เอกชน องค์การสาธารณกุศล และสมาคมวิชาชีพต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาอุบัติภัยที่เกี่ยวข้องร่วมกัน

3.4.2 การเพิ่มบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการป้องกันอุบัติภัย และผลักดันให้มีการจัดทำแผนงบประมาณและบุคลากรรองรับอย่างจริงจัง

(2) สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นแกนหลักในการประสานและอำนวยความสะดวกในการป้องกันอุบัติภัยในพื้นที่รับผิดชอบ

(3) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรและจัดระบบแบ่งปัน (Share) ทรัพยากรเพื่อป้องกันและลดอุบัติภัยในชุมชน พัฒนาชุมชนปลอดภัยนาร่อง สร้างเวทีการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายภาคประชาชน ตลอดจนการอบรมผู้นำท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และกลุ่มต่างๆ ให้เข้าใจและสามารถป้องกันและลดอุบัติภัยได้ เช่น การสอดแทรกจิตสำนึกความปลอดภัยในศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น การจัดทำโครงการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนปลอดภัย การจัดให้มีอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น

3.5 ยุทธศาสตร์การบังคับใช้ และปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ

เพื่อเอื้ออำนวยให้การป้องกันอุบัติภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพ เป็นระบบที่รวดเร็ว เด็ดขาดและชัดเจนโดยมีแนวทางการดำเนินงาน ประกอบด้วย

3.5.1 การบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ

(1) บังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่มีอยู่อย่างเข้มงวด สม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

(2) กำหนดมาตรการหรือเงื่อนไขเชิงบวกสำหรับผู้ปฏิบัติตาม และกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายและระเบียบ

(3) ให้มีการกำกับตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการต่างๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.5.2 การปรับปรุง แก้ไข และพิจารณาเพิ่มเติมในเรื่องกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ

(1) ทบทวนเนื้อหาสาระของกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ที่มีอยู่ให้สอดคล้องเป็นมาตรฐานเดียวกัน ครอบคลุมทั้งภาครัฐและเอกชน

(2) ให้มีการพัฒนากฎหมาย และระเบียบสำหรับใช้บังคับเพื่อความปลอดภัย เช่น การกำหนดให้มีอุปกรณ์ป้องกันและบรรเทาความเสียหายเมื่อเกิดอุบัติเหตุ อุปกรณ์การเตือนภัยในอาคาร

(3) ส่งเสริมให้มีการศึกษา/และหรือการจัดตั้งกองทุนประกันความเสี่ยงภัยในเรื่องต่างๆ โดยใช้ระบบการจ่ายเงินสมทบระหว่างภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนที่อยู่ในพื้นที่

(4) พิจารณาชดเชยความเสียหายของเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทางราชการยืมจากภาคเอกชน เพื่อใช้ในกรณีรับเหตุฉุกเฉิน เมื่อเกิดความเสียหาย หรือเสื่อมราคาระหว่างการปฏิบัติงาน

3.6. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ

3.6.1 การกำหนดนโยบายแบบบูรณาการ

(1) ศึกษาและทบทวนนโยบายให้สอดคล้องกับสถานการณ์และแนวโน้มความรุนแรงของปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ผลักดันให้เกิดการยอมรับและกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยที่ชัดเจนภายใต้ภารกิจของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

(2) พิจารณาปรับปรุงโครงสร้างองค์กรของหน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยจัดโครงสร้างรองรับในลักษณะองค์กรเครือข่ายเพื่อการปฏิบัติที่เชื่อมโยงและเป็นระบบ เน้นการระดมสรรพกำลังและกระจายความรับผิดชอบที่ชัดเจน

(3) การพัฒนาให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านระดับต่าง ๆ ในแต่ละประเภทของอุบัติเหตุ เช่น ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษาแก่ผู้บัญชาการเหตุการณ์ ผู้เชี่ยวชาญในการกู้ภัย และผู้เชี่ยวชาญในการบริหารจัดการสาธารณภัย เป็นต้น

(4) กำหนดขั้นตอนและจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการป้องกันอุบัติเหตุ และจัดการสาธารณภัย เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการจัดระบบการปฏิบัติงาน การสร้างมาตรฐานด้านการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุ ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่สามารถ

ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมืออาชีพ และประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

(5) สนับสนุนให้ภาคเอกชน องค์กรเอกชน (NGO) สมาคมวิชาชีพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และสื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดำเนินงานทุกระดับ

3.6.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการและงบประมาณ

(1) ให้มีการระดมความคิดเห็นในการจัดทำแผนปฏิบัติการแบบบูรณาการ เพื่อการป้องกันอุบัติภัย โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีทุกฝ่ายในสังคม และคำนึงถึงความรุนแรงของปัญหาที่จะเกิดขึ้นในแต่ละระดับของแผนซึ่งนำไปสู่ผลประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

(2) หน่วยงานภาครัฐ ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการแผนงาน แผนเงิน และแผนคน ให้สอดคล้องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งปรับปรุงแผน ยุทธศาสตร์ ระบบงบประมาณรายจ่าย ภายใต้ยุทธศาสตร์การป้องกันอุบัติภัย ให้เอื้อต่อการดำเนินงานในลักษณะองค์รวมและบูรณาการร่วมกันเพื่อการแก้ปัญหาในพื้นที่เป็นหลัก

(3) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและรับผิดชอบต่อการป้องกันอุบัติภัย โดยให้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการป้องกันอุบัติภัยอย่างเหมาะสมกับงบประมาณประจำปีของหน่วยงานนั้นๆ

3.6.3 การประสานงานและพัฒนาบุคลากร

(1) ปรับปรุงงานอุบัติภัยในพื้นที่ให้เป็นระบบ โดยมีการประสานงานกับหน่วยงานและบุคลากรผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ต่อเนื่องและจริงจัง สร้างมาตรการจูงใจ ผลตอบแทนความดีความชอบและความก้าวหน้าในวิชาชีพแก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านอุบัติภัย

(2) จัดตั้งองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันอุบัติภัยอย่างทั่วถึงในทุกหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

3.6.4 การพัฒนาฐานข้อมูลอุบัติภัยระดับชาติ

ให้ทุกหน่วยงานมีการเตรียมความพร้อมด้านฐานข้อมูลสารสนเทศของแต่ละหน่วยงานภายใต้มาตรฐานเดียวกัน สามารถนำข้อมูลมาบูรณาการ หรือวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลร่วมกัน ในลักษณะฐานข้อมูลอุบัติภัยแห่งชาติ หรือคลังฐานข้อมูลอุบัติภัยแห่งชาติ ภายใต้ฐานข้อมูลสาธารณภัยแห่งชาติ และสามารถนำข้อมูลไปใช้ในประโยชน์เพื่อการบริหารหรือตัดสินใจ รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารหรือบริการข้อมูลอุบัติภัยให้แก่หน่วยงาน และประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นหน่วยงานกลางในการบูรณาการระบบฐานข้อมูลอุบัติภัยแห่งชาติ

บทที่ 4

การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

4.1 การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ

เพื่อให้แผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติและแผนปฏิบัติการภายใต้แผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน จึงให้หน่วยงานและองค์กรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับแนวทางการดำเนินการดังต่อไปนี้

4.1.1 สร้างความรู้ความเข้าใจในสาระสำคัญของแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ โดยมีกระบวนการสร้างความเข้าใจและรับแผนไปดำเนินการต่อหน่วยปฏิบัติของภาครัฐและเอกชน ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยการชี้แจงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบในหลากหลายรูปแบบ

4.1.2 การพิจารณายุทธศาสตร์การป้องกันอุบัติภัย เป็นภารกิจและกิจกรรมหลักด้านการป้องกันอุบัติภัยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เน้นการบูรณาการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติโดยยึดพื้นที่ตามภารกิจอย่างมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

4.1.3 พัฒนาระบบการประสานงานที่ทุกฝ่ายร่วมกันรับผิดชอบ และรับประโยชน์ร่วมกันระหว่างหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาระบบข้อมูลที่ใช้เชื่อมโยงหน่วยงานกลางที่ทำงานด้านแผนงาน แผนเงิน แผนคน และหน่วยงานตรวจสอบติดตามและประเมินผล

4.1.4 การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการโดยเฉพาะการวิจัย ทุกปัจจัย ทุกสาเหตุที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นองค์รวม รวมถึงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การจัดทำแผนปฏิบัติการ การฝึกซ้อมแผน การติดตามประเมินผลของหน่วยงานต่างๆ ทั้งหน่วยงานราชการในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนและประชาชน ให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

4.2 กลไกและบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ

การป้องกันอุบัติภัยเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทั้งปัจเจกบุคคล ครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรเอกชน นักวิชาการ สื่อสารมวลชน ซึ่งมีบทบาทแตกต่างกันไปตามภารกิจ การนำมาบูรณาการโดยยึดพื้นที่ (Area Base) และ/หรือยึดอำนาจหน้าที่ (Function Base) ในการร่วมมือกันอย่างเป็นเครือข่ายทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และระดับชุมชน จะเป็นกลไกสำคัญในการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ โดยแต่ละภาคส่วนควรมีบทบาทดังนี้

4.2.1 หน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง

(1) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกเขตกำหนดนโยบาย มาตรการ แนวทาง และแผนงานการป้องกันอุบัติภัยให้สอดคล้องและเป็นไปตามแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

(2) ประสานนโยบายและงานไปสู่การปฏิบัติ ทั้งฝ่ายภาครัฐและเอกชนโดยใช้ระบบการจัดการพื้นที่กับภารกิจของหน่วยงาน และการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นตัวกำหนด

(3) วางกรอบหรือเกณฑ์ และกำกับดูแลการประสานนโยบาย และแผนงานไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้แผนงาน แผนเงิน และแผนคนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันอุบัติภัยแต่ละประเภท เช่น อุบัติภัยจากการจราจร อุบัติภัยจากการทำงาน อุบัติภัยในเคหสถานและสถานประกอบการ ตามอำนาจหน้าที่และภารกิจของหน่วยงาน

(4) ส่งเสริมการ วิเคราะห์ วิจัย ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติภัย และแนวคิดระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัย โดยให้ความสำคัญกับความก้าวหน้า สวัสดิการของบุคลากรด้านการวิจัย

(5) บังคับใช้กฎหมายและเสนอแนะการปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัยหรือไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานด้านการป้องกันอุบัติภัย รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและระบบสากล ติดตามการพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยและมาตรฐานด้านความปลอดภัยของต่างประเทศ เพื่อนำมาปรับใช้กับประเทศไทยได้อย่างเหมาะสม

(6) ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในระบบกฎหมายการป้องกันอุบัติภัย เพื่อให้มีแนวความคิดพื้นฐานทางด้านกฎหมายอย่างถูกต้อง และสามารถนำกฎหมายดังกล่าวไปใช้เป็นกลไกในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยตามแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2.2 ส่วนภูมิภาค (จังหวัด อำเภอ)

4.2.2.1 ให้จังหวัด ดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยในส่วนภูมิภาค โดยจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยจังหวัด เพื่อบูรณาการการดำเนินงานกับทุกภาคีเครือข่ายในจังหวัด กลุ่มจังหวัด และอำเภอ รวมทั้งประสานเชื่อมโยงประสานการปฏิบัติกับคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

4.2.2.2 ให้จังหวัด จัดทำแผนปฏิบัติการการป้องกันอุบัติภัยในระดับจังหวัด โดยยึดกรอบ แนวทาง ตามแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

4.2.2.3 ให้อำเภอ ดำเนินงานป้องกันอุบัติภัยในส่วนภูมิภาค โดยจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยอำเภอ เพื่อบูรณาการการดำเนินงานกับทุกภาคีเครือข่ายในอำเภอ รวมทั้งประสานเชื่อมโยงประสานการปฏิบัติกับคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยจังหวัด

4.2.2.4 ให้อำเภอ จัดทำแผนปฏิบัติการการป้องกันอุบัติภัยในระดับอำเภอ โดยยึดกรอบ แนวทาง ตามแผนปฏิบัติการการป้องกันอุบัติภัยจังหวัด

4.2.2.5 จัดให้มีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ฝึกอบรม สัมมนา การศึกษา และ สร้างวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติภัย ตั้งแต่ ระดับจังหวัด อำเภอ จนถึงระดับชุมชน

4.2.2.6 เป็นศูนย์สถิติ ข้อมูลข่าวสาร และองค์ความรู้ ในการป้องกันอุบัติภัย

4.2.3 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง โดยมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- (1) จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันอุบัติภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้อง รองรับกับแผนปฏิบัติการระดับอำเภอ และจังหวัด รวมทั้งกรอบแนวทางแผนหลัก การป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ปฏิบัติการ การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ และการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ
- (2) วางกรอบหรือเกณฑ์การประสานแผนและการปฏิบัติการทั้งภายใน องค์การและภายนอกองค์การ เพื่อให้แผนงาน แผนเงิน และแผนคนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
- (3) จัดให้มีการปฏิบัติการฝึกซ้อมเตรียมพร้อมตามแผน โดยเฉพาะในพื้นที่ สำคัญที่เป็นแหล่งชุมชน อาคารสูง หรือที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติภัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องพร้อมทั้ง ติดตามประเมินผลเพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค และผลกระทบที่เกิดขึ้น อันจะเป็น การช่วยในการค้นหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขแผนปฏิบัติการให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากที่สุด
- (4) จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การเตรียมพร้อม ช่วยเหลือ ระวัง และกู้ภัย ในพื้นที่ให้แก่บุคคลที่ เกี่ยวข้องทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชน
- (5) ปรับปรุงและจัดหาเครื่องมือ/อุปกรณ์ป้องกันอุบัติภัยให้พร้อม ทันสมัย และ มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ เพื่อเตรียมพร้อมในการเข้าช่วยเหลือ ระวัง และกู้ภัยได้ตลอดเวลา

4.2.4 ภาคประชาชน อาสาสมัคร องค์การสาธารณกุศล และสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ

- (1) มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับท้องถิ่น การฝึกซ้อมตาม แผน และสนับสนุนการปฏิบัติการของหน่วยงานในพื้นที่
- (2) มีส่วนร่วมในการพิจารณาและตัดสินใจในโครงการที่เป็นปัจจัยหรือ องค์ประกอบที่นำไปสู่การเกิดอุบัติภัย
- (3) ตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานตามแนวทางและมาตรการ องค์ประกอบที่นำไปสู่การเกิดอุบัติภัย
- (4) ดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมีระเบียบวินัย ไม่ประมาท หลีกเลี่ยง การปฏิบัติตนที่จะนำไปสู่การเกิดอุบัติภัย

4.2.5 ภาครัฐกิจเอกชน

- (1) มีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ และการติดตามประเมินผล
- (2) มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย
- (3) ให้การสนับสนุนในการพัฒนาองค์ความรู้และบุคลากรในการป้องกันอุบัติภัย รวมทั้งทรัพยากรที่จำเป็นในการป้องกันอุบัติภัย

4.2.6 นักวิชาการ

- (1) ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการโดยเฉพาะการวิจัยและพัฒนาการจัดทำเครื่องชี้วัดในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผน
- (2) เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยแก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป
- (3) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและสาระสำคัญของแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ
- (4) สร้างเครือข่ายประสานความรู้ และแลกเปลี่ยนทางวิชาการด้านการป้องกันอุบัติภัยกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ
- (5) มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาระดับท้องถิ่น โดยเข้าร่วมเป็นกรรมการของส่วนราชการต่างๆ ตามความเหมาะสม
- (6) มีบทบาทในการวิจัย พัฒนา และเผยแพร่ผลงานด้านการป้องกันอุบัติภัย

4.2.7 สื่อสารมวลชน

- (1) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลิตสื่อที่เป็นประโยชน์ และเอื้อต่อการพัฒนางานด้านการป้องกันอุบัติภัย
- (2) เป็นสื่อกลางในการสร้างความร่วมมือและสร้างเครือข่ายระหว่างภาคีการพัฒนางานด้านการป้องกันอุบัติภัย
- (3) เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย วัฒนธรรมความปลอดภัยไปสู่ประชาชน และสะท้อนปัญหาความต้องการของประชาชนสู่สาธารณะเพื่อให้มีการตอบสนองอย่างเหมาะสม

4.2.8 องค์กรระหว่างประเทศ

- (1) เผยแพร่และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ ระดับประเทศในภูมิภาคเดียวกันและนอกภูมิภาคเพื่อร่วมกันสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัย

(2) สนับสนุนความร่วมมือทางวิชาการเพื่อพัฒนาเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญ ป้องกันอุบัติเหตุ

(3) พัฒนาและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เครื่องมือเทคโนโลยี เพื่อการลดการเกิดอุบัติเหตุ

4.3 การติดตามและประเมินผล

เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบและประเมินผลทั้งกระบวนการวางแผน สภาพของแผนการนำแผนไปสู่การปฏิบัติและผลของการปฏิบัติงาน ที่นำไปสู่การปรับปรุงมาตรการในแผนและวิธีการทำงานอย่างเหมาะสมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ มีแนวทางดำเนินงานดังนี้

4.3.1 กำหนดระดับการตรวจติดตามและประเมินผล ควรจะตรวจติดตามและประเมินผล ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับท้องถิ่น ระดับชุมชนจนถึงระดับครัวเรือน

4.3.2 กำหนดหน่วยงานกลาง แต่งตั้งคณะทำงานหรือจ้างที่ปรึกษา เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจติดตามและประเมินผลในแต่ละระดับ และบทบาทหน้าที่ในการตรวจติดตามและประเมินผล โดยมีหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้กำกับดูแล เช่น

(1) การประสานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบระบบเครือข่ายฐานข้อมูลด้านการจัดการภัย และหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการวิเคราะห์แปลผลข้อมูลดังกล่าว เพื่อให้การจัดเก็บข้อมูลสอดคล้องกับการนำไปใช้ในการประเมินผล รวมถึงอาจนำเสนอหรือชี้แนะรูปแบบการจัดเก็บการวิเคราะห์ที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่ชัดเจน ตรงประเด็น เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการนำข้อมูลมาใช้กำหนดเกณฑ์การวัด กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจติดตามและประเมินผล

(2) กำหนด ร้องขอเอกสาร ข้อมูลหลักฐานที่ใช้ประกอบการตัดสินใจ เช่น บันทึกสถิติข้อมูลการเกิดภัย งบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณ รายละเอียดของโครงการที่ส่งเสริม สนับสนุนแผนฯ ข้อมูลการดำเนินงานปรับปรุงพัฒนาการป้องกันอุบัติเหตุจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(3) ทบทวนนโยบาย วัตถุประสงค์และเป้าหมาย และเอกสารอื่น ๆ ที่จำเป็น ก่อนการตรวจ ติดตามและการประเมินผล เพื่อให้สามารถประสานได้ล่วงหน้า

(4) สรุปผลการตรวจติดตามและผลการประเมินให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบ สรุปแนวทางในการดำเนินการให้หน่วยงานที่รับผิดชอบรับทราบ เพื่อการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานและพัฒนาให้เป็นไปตามทิศทางของแผนฯ

4.3.3 กำหนดรูปแบบ แนวทางการประเมิน และสิ่งที่จะประเมิน ตลอดจนระยะเวลา ความถี่ในการตรวจติดตาม เพื่อควบคุมให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางและบรรลุ วัตถุประสงค์ของแผนฯ

4.3.4 กำหนดเกณฑ์การวัดเพื่อเป็นเครื่องมือที่บ่งบอกถึงความสำเร็จ การบรรลุเป้าหมาย วัดดูประสงค์ที่วางไว้ตามแผนการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการติดตามงาน การประเมินผลงาน และการปรับปรุงแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4.3.5 การจัดทำระบบฐานข้อมูล

(1) จัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับอุบัติภัยด้านต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญกับสาเหตุ ปัจจัยการเกิดอุบัติภัย ความถี่ พื้นที่เสี่ยง ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับประเทศ พัฒนาระบบรูปแบบข้อมูลให้ได้มาตรฐาน ทันสมัย และมีความต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องและนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันได้

(2) สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันจัดวางระบบฐานข้อมูลอุบัติภัย ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูล บันทึกข้อมูล ประมวลผล รายงาน วิเคราะห์ข้อมูลและใช้ประโยชน์จากข้อมูล ให้เป็นเกณฑ์และมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปเข้าถึงข้อมูลหรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้

(3) สนับสนุนให้มีการนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลมาใช้ประโยชน์และปรับปรุงแผนงาน/โครงการประจำปีอย่างต่อเนื่อง โดยประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศด้านอุบัติภัย ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจตรงกัน เพื่อสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมในการป้องกันอุบัติภัย

4.3.6 การสร้างตัวชี้วัด

การสร้างตัวชี้วัดเพื่อเป็นเครื่องมือบ่งบอกถึงความสำเร็จและผลกระทบของการดำเนินงานตามแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการติดตามและประเมินผลและการปรับปรุงแผนให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งการสร้างตัวชี้วัดต้องครอบคลุมทั้งด้านปัจจัยที่เป็นปัญหา สาเหตุของปัญหา กระบวนการดำเนินงาน ผลสำเร็จและผลกระทบของการปฏิบัติตามแผน โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามแผนควรมีบทบาทสำคัญในการร่วมกันกำหนดตัวชี้วัดและให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ตลอดจนการใช้ข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้สามารถกำหนดกรอบตัวชี้วัดเบื้องต้นได้ 4 ระดับคือ

(1) การวัดผลกระทบขั้นสุดท้ายของการปฏิบัติตามแผนเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการติดตามประเมินผลความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นจริง ของการปฏิบัติตามแผนโดยมีส่วนร่วมในทุกๆด้าน ว่าสามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนได้มากน้อยเพียงใด

(2) การวัดประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามแผนในแต่ละยุทธศาสตร์ ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงความสำเร็จและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผนเพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและกำหนดแนวทางการพัฒนาแผนงานโครงการในแต่ละด้านให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(3) การวัดประสิทธิภาพขององค์กร เพื่อเป็นตัวชี้วัดความสามารถขององค์กรที่รับผิดชอบการดำเนินการตามแผนทุกระดับ ตามแนวทางการประสานแผน และความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงองค์กร ต่อไป

(4) การรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติหรือข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับอุบัติภัยด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างตัวชี้วัดความสำเร็จหรือประสิทธิผลของแผนงาน โครงการในการปฏิบัติ ตามแผนหลักการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติในระดับต่างๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

กลุ่มประชาสัมพันธ์ เอกสารสรุปผลการสัมมนาเรื่อง “วัฒนธรรมความปลอดภัย”

สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม.

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย. แผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัย

ด้านอัคคีภัยแห่งชาติ, กันยายน 2550

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา หนังสือสถิติอุบัติเหตุและสาธารณภัย พ.ศ. 2545. จัดทำเมื่อ พ.ศ. 2546,

สำนักวิจัยและความร่วมมือระหว่างประเทศ, กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา หนังสือสถิติอุบัติเหตุและสาธารณภัย พ.ศ. 2546. จัดทำเมื่อ พ.ศ. 2547,

สำนักวิจัยและความร่วมมือระหว่างประเทศ, กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา หนังสือสถิติอุบัติเหตุและสาธารณภัย พ.ศ. 2547. จัดทำเมื่อ พ.ศ. 2548,

สำนักวิจัยและความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา หนังสือสถิติอุบัติเหตุและสาธารณภัย พ.ศ. 2548. จัดทำเมื่อ พ.ศ. 2549,

สำนักวิจัยและความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา หนังสือสถิติอุบัติเหตุและสาธารณภัย พ.ศ. 2549. จัดทำเมื่อ พ.ศ. 2550,

สำนักวิจัยและความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา หนังสือสถิติอุบัติเหตุและสาธารณภัย พ.ศ. 2550. จัดทำเมื่อ พ.ศ. 2551,

สำนักวิจัยและความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.

คณะที่ปรึกษาสถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รายงานฉบับสมบูรณ์ แผนแม่บทความ

ปลอดภัยทางถนน พ.ศ. 2552-2555. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ร่วมกับ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, กระทรวงมหาดไทย.

สุชาดา เกิดมงคลการ . จำนวน ร้อยละ และอัตรา การเสียชีวิตจากการบาดเจ็บ.

สำนักโรคไม่ติดต่อ, กระทรวงสาธารณสุข .

แสงโสม เกิดคล้ายและคณะ. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง สถานการณ์การบาดเจ็บและ
เสียชีวิตจากอุบัติเหตุการขนส่ง พ.ศ. 2541 – 2550. สำนักกระบาดวิทยา,
กระทรวงสาธารณสุข.

เอกสารประกอบการประชุมเวทีนโยบายสาธารณะ เรื่อง เด็กจมน้ำ มหันตภัยเงียบ. วันพุธที่ 22
สิงหาคม 2550 ณ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ คอนเวนชั่น หลักสี่ กรุงเทพมหานคร

สรุปสาระสำคัญ The Kuala Lumpur Declaration ว่าด้วย การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติใน
ภูมิภาคเอเชีย ปี 2008

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๓๘

โดยที่ในปัจจุบันคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผนงานที่เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุไม่สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังนั้น เพื่อให้คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมควรปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“อุบัติเหตุ” หมายความว่า ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุเนื่องจากการจราจรทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ อุบัติเหตุเนื่องจากการทำงาน หรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบ้านหรือในที่สาธารณะ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการ ส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

“นโยบาย” หมายความว่า หลักการสำคัญที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทาง ในการป้องกันอุบัติเหตุ

“แผนหลัก” หมายความว่า แผนการป้องกันอุบัติเหตุเพื่อเป็นแนวทาง สำหรับหน่วยงานของรัฐปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในนโยบาย

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ แห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กปอ.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการbinพาณิชย์ อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมโยธาธิการ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน อธิบดี กรมอุตุนิยมวิทยา เลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกสมาคม อาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิราช ประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ

ให้ผู้บัญชาการสำนักงาน กปอ. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้ประธาน กปอ. แต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีประสบการณ์ด้านการป้องกันอุบัตินภัย หรือมีผลงานเป็นที่ยอมรับของ กปอ.

ข้อ ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อ ๕ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ข้อ ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ประสานงานและติดต่อขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในการป้องกันอุบัติภัย

(๖) สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการฝึกอบรม การประชุม หรือ สัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย

(๗) ประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกันอุบัติภัยและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๘) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนหลัก

(๙) ปฏิบัติการในเรื่องที่เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยหรือสาธารณภัยตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

อำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง กปอ. อาจมอบหมายให้สำนักงาน กปอ. เป็นผู้ปฏิบัติหรือดำเนินการแทนได้

ข้อ ๑๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน กปอ.” ทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการของ กปอ.

ให้สำนักงาน กปอ. มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหน่วยงานกลางด้านกำหนดนโยบายและวางแผนหลัก รวมทั้งการประสานงานและติดตามผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานปฏิบัติทั้งภาครัฐและเอกชน ประเมินผลการปฏิบัติงาน แล้วรายงานต่อ กปอ.

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมงานวิชาการ และเผยแพร่งานฝึกอบรมและพัฒนาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติภัย

(๓) เป็นศูนย์กลางข้อมูลและสถิติเกี่ยวกับอุบัติภัย

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๘ องค์ประชุมและระเบียบการประชุมของ กปอ. ให้เป็นไปตามที่ กปอ. กำหนด

ข้อ ๙ กปอ. จะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา ให้คำปรึกษาและปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ กปอ. มอบหมายก็ได้

ให้นำบทบัญญัติข้อ ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการด้วย โดยอนุโลม

ให้ที่ปรึกษาซึ่ง กปอ. แต่งตั้งได้รับค่าตอบแทนตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้ กปอ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนหลักเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) เสนอแนะแนวทางปฏิบัติและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐซึ่งรับนโยบายและแผนหลักที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้วไปดำเนินการ

(๓) จัดทำข้อเสนอนแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและปัญหาข้อขัดข้องต่างๆ เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยเสนอต่อนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี

(๔) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้มีกฎหมาย หรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอุบัติภัยของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๒ ให้ กปอ. กำหนดให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคตามที่เห็นสมควรเป็นศูนย์ประสานงานทางวิชาการด้านการป้องกันอุบัติภัยประจำภาค

ข้อ ๑๓ ให้จังหวัดเป็นศูนย์ประสานงานการปฏิบัติด้านการป้องกันอุบัติภัยในส่วนภูมิภาค โดยให้ความร่วมมือและสนับสนุนการปฏิบัติงานของ กปอ. และสำนักงาน กปอ.

ข้อ ๑๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๘

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

หน้า ๘

เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๑๓๑ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๓

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติเพื่อให้การดำเนินงานและการประสานงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กปอ.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน

หน้า ๕

เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๑๓๑ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๓

และสวัสดิการสังคม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการบินพาณิชย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมโยธาธิการ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน อธิบดีกรมอุดมศึกษา เลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ

ให้รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งกำกับดูแลงานสำนักงาน กปอ. เป็นกรรมการ และเลขานุการ ผู้อำนวยการสำนักงาน กปอ. และเจ้าหน้าที่สำนักงาน กปอ. คนหนึ่ง เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีประสบการณ์ด้านการป้องกัน อุบัติภัยหรือมีผลงานเป็นที่ยอมรับของ กปอ.”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หน้า ๑๔

เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๓๔ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๖

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และเพื่อให้การดำเนินงานและการประสานงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กปอ.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี

หน้า ๑๕

เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๓๔ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๖

ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน อธิบดีกรมอุดมศึกษา ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ด้านการป้องกัน อุบัติภัยหรือมีผลงานเป็นที่ยอมรับของ กปอ. จำนวนไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ข้าราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ เพื่อลดขั้นตอน ลดภาระ และระยะเวลาการปฏิบัติงานของส่วนราชการต่าง ๆ และคณะรัฐมนตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กปอ.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน อธิบดีกรมอู่নিয়মবিজ্ঞান ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย ประธานกรรมการ

บริหารมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ด้านการป้องกันอุบัติภัยหรือมีผลงานเป็นที่ยอมรับของ กปอ. จำนวนไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ข้าราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งตามข้อ ๕ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่ประธานกรรมการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ประธานกรรมการให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ ให้ กปอ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนหลักเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) เสนอแนะแนวทางปฏิบัติและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐซึ่งรับนโยบายและแผนหลักที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้วไปดำเนินการ

(๓) จัดทำข้อเสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและปัญหาข้อขัดข้องต่าง ๆ เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุเสนอต่อนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

(๔) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเกี่ยวกับการให้มีกฎหมาย หรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ

(๕) ประสานงานและติดต่อขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในการป้องกันอุบัติเหตุ

(๖) สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการฝึกอบรม การประชุม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ

(๗) ประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกันอุบัติเหตุและด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๘) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนหลัก

(๙) ปฏิบัติการในเรื่องที่เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุหรือสาธารณภัยตามที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

อำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง กปอ. อาจมอบหมายให้สำนักงาน กปอ. เป็นผู้ปฏิบัติหรือดำเนินการแทนได้”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เพื่อให้การดำเนินงานและการประสานงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กปอ.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน อธิบดีกรมอุตุฯ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ นายกสมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประธานกรรมการ

แต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ด้านการป้องกันอุบัติเหตุ หรือมีผลงานเป็นที่ยอมรับของ กปอ. จำนวนไม่เกิน
สี่คนเป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ข้าราชการ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ข

ตารางที่ 1 สถิติการเกิดอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก ทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2542 – 2552(ม.ค.-มี.ค. 52)

ปี	รับแจ้ง (ราย)	ทรัพย์สินเสียหาย มูลค่า (บาท)	ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคล (ราย)		
			ตาย	บาดเจ็บสาหัส	บาดเจ็บเล็กน้อย
พ.ศ. 2542	67,800	1,345,985,811	12,040	12,054	35,716
พ.ศ. 2543	73,737	1,242,205,524	11,988	12,502	40,609
พ.ศ. 2544	77,616	1,240,801,187	11,652	12,039	41,926
พ.ศ. 2545	91,623	1,494,936,815	12,316	16,806	52,507
พ.ศ. 2546	107,565	1,750,964,040	14,012	17,066	62,626
พ.ศ. 2547	124,530	1,623,081,112	13,766	18,207	75,957
พ.ศ. 2548	122,122	3,238,901,658	12,871	19,128	75,318
พ.ศ. 2549	110,686	3,643,747,912	12,693	17,752	65,438
พ.ศ. 2550	101,765	4,620,398,166	12,591	15,989	63,040
พ.ศ. 2551	88,720	5,420,296,902	11,544	12,889	58,199
พ.ศ. 2552 (ม.ค.-มี.ค.)	23,101	672,946,416	3,274	2,822	14,879

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตารางที่ 2 สถิติการเกิดเหตุอันตรายจากการคมนาคมทางรถไฟ ปี พ.ศ. 2542 – 2551

ปี (พ.ศ.)	จำนวนครั้ง	ผู้บาดเจ็บ (ราย)	ผู้เสียชีวิต (ราย)
2542	975	346	177
2543	1,004	270	151
2544	1,093	244	223
2545	629	194	150
2546	687	241	136
2547	819	323	153
2548	819	330	195
2549	687	381	155
2550	514	310	147
2551	585	263	174

ที่มา : กองควบคุมการปฏิบัติการ การรถไฟแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 3 สถิติการเกิดอุบัติเหตุจากการจราจรทางน้ำ จำนวนตามประเภทอุบัติเหตุ ปี พ.ศ. 2542 - 2552 (ม.ค. - เม.ย. 52)

ปี (พ.ศ.)	จำนวนครั้ง	ผู้บาดเจ็บ (คน)	ผู้เสียชีวิต และสูญหาย (คน)
2542	10	0	15
2543	17	0	14
2544	17	4	25
2545	30	9	33
2546	28	8	33
2547	40	1	60
2548	30	75	52
2549	29	10	9
2550	40	77	21
2551	11	23	24
2552 (ม.ค. - เม.ย.)	6	3	7

- ที่มา : 1. สถิติอุบัติเหตุภัยและสาธารณภัย พ.ศ. 2545 – 2550 รวบรวมโดย กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิจัย
และความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. สถิติอุบัติเหตุ พ.ศ. 2544 จัดทำโดย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ
3. www.nirapai.com จัดทำโดย ศูนย์อำนวยความสะดวกบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย

ตารางที่ 4 สถิติการเกิดอุบัติเหตุอากาศยาน ปี พ.ศ. 2544 – 2552 (ม.ค. - เม.ย. 52)

ปี (พ.ศ.)	ความเสียหาย					
	เสียชีวิต (ราย)	บาดเจ็บ สาหัส (ราย)	บาดเจ็บ เล็กน้อย (ราย)	อากาศยาน เสียหายเล็กน้อย (ลำ)	โครงสร้างหลัก ของอากาศยาน เสียหาย (ลำ)	อากาศยาน เสียหายขั้น จำหน่าย (ลำ)
2544	6	6	-	1	4	1
2545	-	-	-	-	1	-
2546	3	7	-	-	1	2
2547	2	1	4	2	1	4
2548	3	-	-	3	-	1
2549	-	1	1	1	3	4
2550	90	7	38	-	1	5
2551	20	7	-	-	5	-
2552 (ม.ค.-เม.ย.)	1	4	-	-	1	-

- ที่มา : 1. สถิติอุบัติเหตุภัยและสาธารณภัย พ.ศ. 2545 – 2550 รวบรวมโดย กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิจัยและ
ความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. สถิติสถานการณ์สาธารณภัยของประเทศไทยประจำปี 2551 จัดทำโดย ศูนย์อำนวยการบรรเทาสาธารณภัย
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3. www.nirapai.com จัดทำโดย ศูนย์อำนวยการบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตารางที่ 5 สถิติการประสบอันตรายจากการทำงานทั่วประเทศปี พ.ศ. 2546-2551

ปี (พ.ศ.)	ความรุนแรง (ราย)					รวม (ราย)
	ตาย (คน)	ทุพพลภาพ	สูญเสีย อวัยวะ	หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน	
2546	787	17	3,821	52,364	153,684	210,673
2547	861	23	3,775	52,893	157,982	215,534
2548	1,444	19	3,425	53,641	155,706	214,235
2549	808	21	3,413	51,901	148,114	204,257
2550	741	16	3,259	50,525	144,111	198,652
2551	614	15	3,096	45,739	127,058	176,522

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ตารางที่ 6 สถิติการเกิดอัคคีภัยและความเสียหายทั่วประเทศ ปี พ.ศ.2542 -2552 (ม.ค.-เม.ย. 52)

พ.ศ.	จำนวน ครั้ง	จังหวัด	ราษฎร (คน)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
2542	1,597	70	12,369	27	-	544,513,352
2543	1,814	68	12,273	46	91	1,250,650,000
2544	1,498	70	12,307	15	148	1,529,280,439
2545	1,135	74	14,438	24	150	805,814,780
2546	2,267	76	15,078	56	167	565,540,698
2547	1,727	76	13,316	31	69	487,023,694
2548	1,559	62	23,250	48	68	931,915,005
2549	1,734	66	9,708	37	66	1,083,845,622

ตารางที่ 6(ต่อ)

พ.ศ.	จำนวน ครั้ง	จังหวัด	ราษฎร (คน)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
2550	1,901	71	9,761	45	156	875,791,793
2551	1,696	61	8,392	30	92	1,424,889,050
ม.ค.52	183	44	568	68	256	45,938,964
ก.พ.52	152	41	1,175	2	1	62,144,948
มี.ค.52	162	38	705	8	13	15,701,298
เม.ย.52	87	27	369	1	13	214,474,675

ที่มา

1. แผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านอัคคีภัยแห่งชาติ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. หนังสือสถิติอุบัติเหตุภัยและสาธารณภัย กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิจัยและความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3. www.nirapai.com จัดทำโดยศูนย์อำนาจการบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตารางที่ 7 สถิติการการบาดเจ็บ จากอุบัติเหตุอื่น ๆ ของประเทศ พ.ศ. 2545 - 2550

สาเหตุ	บาดเจ็บ (ราย)					
	2545	2546	2547	2548	2549	2550
1. พลัด ตกหรือหกล้ม	369,240	374,970	404,390	415,392	453,731	458,706
2. สัมผัสแรงเชิงกลวัตถุสิ่งของ	646,301	647,539	692,565	691,874	735,309	761,311
3. สัมผัสกับแรงเชิงกลของสัตว์ คน	464,811	476,530	502,705	502,380	555,727	578,137
4. การตกน้ำ จมน้ำ	5,875	6,240	6,137	6,704	7,143	7,285
5. อุณหภูมิการหายใจ	4,675	4,231	5,764	5,925	4,165	4,290
6. สัมผัสกระแสไฟฟ้าแรงสูงและอุณหภูมิ	9,608	9,966	10,430	14,847	13,360	14,527
7. สัมผัสควันทันไฟ และเปลวไฟ	8,853	7,662	9,034	7,637	8,382	8,477
8. สัมผัสความร้อน ของร้อน	22,540	22,136	23,422	23,423	23,778	24,750
9. สัมผัสพิษจากสัตว์หรือพืช	89,665	87,979	86,747	84,880	98,246	101,950
10. สัมผัสพลังงานจากธรรมชาติ	3,488	2,341	5,450	5,045	3,382	3,457
11. สัมผัสพิษและสารอื่นๆ	15,824	14,508	16,749	15,629	16,633	18,410
12. การออกแรงเกิน	8,571	9,022	9,473	8,757	9,150	10,304
13. สัมผัสกับสิ่งไม่ทราบแน่ชัด	20,410	17,342	20,735	15,869	14,883	24,773
รวม	1,669,862	1,680,466	1,793,601	1,798,362	1,943,889	2,016,377

ที่มา : กลุ่มงานระบาดวิทยาโรคไม่ติดต่อ สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ 8 สถิติการตาย จากอุบัติเหตุอื่น ๆ ของประเทศ พ.ศ. 2545 - 2550

สาเหตุ	ตาย (ราย)					
	2545	2546	2547	2548	2549	2550
1. พลัด ตกหรือหกล้ม	804	1,032	1,040	1,141	1,882	2,028
2. สัมผัสแรงเชิงกลวัตถุสิ่งของ	631	835	694	1,043	818	1,540
3. สัมผัสกับแรงเชิงกลของสัตว์คน	339	361	218	256	347	812
4. การตกน้ำ จมน้ำ	1,957	1,978	1,802	2,201	2,448	2,209
5. อุณหภูมิการหายใจ	175	203	127	183	152	198
6. สัมผัสกระแสไฟฟ้าแรงสูงและอุณหภูมิ	498	513	498	580	680	553
7. สัมผัสควันทันไฟ และเปลวไฟ	90	100	88	95	80	124
8. สัมผัสความร้อน ของร้อน	41	40	49	26	49	45
9. สัมผัสพิษจากสัตว์หรือพืช	65	62	77	194	194	161
10. สัมผัสพลังงานจากธรรมชาติ	91	56	418	109	104	123
11. สัมผัสพิษและสารอื่นๆ	108	96	59	57	70	86
12. การออกแรงเกิน	11	13	26	14	13	20
13. สัมผัสกับสิ่งไม่ทราบแน่ชัด	96	99	121	110	127	178

ที่มา : กลุ่มงานระบาดวิทยาโรคไม่ติดต่อ สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ 9 สถิติการจมน้ำในเด็ก (อัตรา เทียบกับประชากรในประเทศไทย 100,000 คน)

อายุ	จำนวนการ ตายจากการ บาดเจ็บ	อัตราการ ตายจาก การ บาดเจ็บ (/100000)	จำนวน การตาย จากการ จมน้ำ	อัตราการ ตายจาก การจมน้ำ (/100000)	ร้อยละ การตาย จากการ จมน้ำ	จำนวน การตาย จากการ เดินทาง ทางน้ำ	อัตราการ ตายจาก การ เดินทาง ทางน้ำ	ร้อยละ การตาย จากการ เดินทาง ทางน้ำ
1	280.29	25.69	149.71	13.72	53.41	4.57	0.42	1.63
2	275.43	25.25	148.14	13.58	53.79	5.29	0.48	1.92
3	247.43	22.68	126.00	11.55	50.92	4.29	0.39	1.73
4	259.29	23.77	139.14	12.76	53.66	4.29	0.39	1.65
5	264.57	25.06	155.57	14.74	58.80	4.00	0.38	1.51
6	254.57	24.12	149.86	14.20	58.87	4.71	0.45	1.85
7	234.14	22.18	132.29	12.53	56.50	3.14	0.30	1.34
8	204.00	19.33	110.86	10.50	54.34	3.43	0.32	1.68
9	173.71	16.46	85.57	8.11	49.26	2.71	0.26	1.56
10	160.00	14.81	75.86	7.02	47.41	2.29	0.21	1.43
11	159.29	14.74	63.57	5.88	39.91	1.57	0.15	0.99
12	184.29	17.06	53.14	4.92	28.84	1.29	0.12	0.70
13	254.00	23.51	46.86	4.34	18.45	0.86	0.08	0.34
14	400.00	37.02	45.00	4.16	11.25	1.43	0.13	0.36
15	645.50	58.05	43.50	3.91	6.74	0.00	0.00	0.00
16	859.00	77.25	46.00	4.14	5.36	0.50	0.04	0.06
17	1036.50	93.21	35.00	3.15	3.38	0.00	0.00	0.00

ที่มา : สุชาดา เกิดมงคลการ . สำนักโรคไม่ติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข .จำนวน ร้อย และ อัตรา
การเสียชีวิต จากการบาดเจ็บ

ตารางที่ 10 สถิติผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุสารเคมีและวัตถุอันตราย ปี พ.ศ. 2545-2552 (ม.ค.-เม.ย. 52)

ปี (พ.ศ.)	ผู้บาดเจ็บ (คน)	เสียชีวิต (คน)
2545	92	4
2546	35	0
2547	140	27
2548	215	4
2549	12	11
2550	90	4
2551	328	16
2552 (ม.ค.-เม.ย.)	49	4

ที่มา : สำนักงานจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ วิเคราะห์โดย กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา
สำนักวิจัยและความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตารางที่ 11 สถิติการเกิดอุบัติเหตุจำแนกตามประเภทวัตถุเคมี (พ.ศ. 2521 – 2552)

ประเภทวัตถุเคมี	จำนวนอุบัติเหตุ (ครั้ง)
วัตถุระเบิด	62
ก๊าซไวไฟ/น้ำมัน	170
สารเคมีกลุ่มอื่น	
- แอมโมเนีย / ต่างเข้มข้น / ไนโตรเจน	42
- กรด / ก๊าซพิษจากกรด และอื่นๆ	33
- สี / ทินเนอร์ / ตัวทำละลาย	31
- สารเคมีอื่นๆ	103
- กากของเสีย	58

ที่มา : <http://www.chemtrack.org/> จัดทำโดยหน่วยข้อเสนอแนะวัตถุอันตรายและความปลอดภัย
ศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและของเสียอันตราย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 สถิติปริมาณสารเคมีที่อยู่ในกลุ่มสารก่อมะเร็ง สารก่อการกลายพันธุ์ สารพิษต่อระบบสืบพันธุ์
ปี พ.ศ. 2545 - 2548

ปี พ.ศ.	ปริมาณนำเข้า (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวนพิกัด
2545	638,058.40	14,670.60	78
2546	634,823.10	16,609.40	57
2547	727,057.70	21,824.20	60
2548	886,650.40	26,875.30	66

การนำเข้าสารกลุ่มที่น่าสนใจ เช่น สารก่อมะเร็ง สารก่อการกลายพันธุ์ และสารพิษต่อระบบสืบพันธุ์ พบว่า
มีปริมาณการนำเข้ามากขึ้น และมีมูลค่าสูงขึ้น

ที่มา : <http://www.chemtrack.org/> จัดทำโดยหน่วยข้อเสนอแนะด้านอันตรายและความปลอดภัย

ศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและของเสียอันตราย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

หน่วยงานและภาคีเครือข่าย

	หน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
1	สำนักนายกรัฐมนตรี	02-2812726
2	กระทรวงคมนาคม	02-283-3000
3	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	02-141-6767
4	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	02-640-9600
5	กระทรวงอุตสาหกรรม	02-202-3000
6	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	02-222-0206
7	สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	02-561-2445
8	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย	02-278-8200
9	สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	02-622-3606
10	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	02-205-2569
11	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	02-2539732
12	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	02-141-3534
13	สำนักงบประมาณ	02-273-9745
14	สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทย	02-2235242
15	สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ	02-6298048
16	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	02-596-7600
17	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	02-288-5511
18	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	02-282-5695
19	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	02-576-5555
20	สำนักงานอัยการสูงสุด	02-222-8121
21	สำนักงานประกันสังคม	1506
22	สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	02-2450848
23	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	02-590-7000
24	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย	02-5918482
25	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ	02-298-0500
26	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	02-612-9222
27	กรมการปกครอง	02-222-3852

หน่วยงานและภาคีเครือข่าย

	หน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
28	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	02-243-0020,1784
29	กรมการขนส่งทางบก	02-272-3100,02-272-5343
30	กรมการขนส่งทางอากาศ	02-285-5450
31	กรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี	02-235-7632
32	กรมควบคุมมลพิษ	02-2982423
33	กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	02-298-5637
34	กรมโยธาธิการและผังเมือง	02-201-8001
35	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	02-354-3390
36	กรมวิชาการเกษตร	02-579-7988
37	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	02-241-9000
38	กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย	02-643-5000 ต่อ 1286
39	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	02-448-9144-45
40	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	02-579-5267
41	กรมป่าไม้	02-561-4293
42	กรมการแพทย์	02-590-6000
43	การทางหลวง	02-245-5205
44	กรมทางหลวงชนบท	02-521-1416
45	กรมธุรกิจพลังงาน	02-513-9097
46	กรมประมง	02-515-3999
47	กรมประชาสัมพันธ์	02-618-2323-40
48	กรมศุลกากร	02-2490431-2
49	กรมอุดมศึกษา	02-399-4566
50	กรมอนามัย	02-590-4000
51	กรมกิจการพลเรือนทหารบก	02-297-7566
52	กองทัพบก	02-241-0404
53	กองทัพอากาศ	02-472-1962,02-472-1963
54	กองทัพอากาศ	02-534-1100

หน่วยงานและภาคีเครือข่าย

	หน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
55	กองบัญชาการกองทัพไทย	02-5721523
56	สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย	02-542-5000
57	มหาวิทยาลัยมหิดล	02-849-6208
58	คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี	02-354-7308
59	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	02-613-2001
60	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	02-470-8000
61	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	02-737-3000
62	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	02-579-0113
63	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	02-215-3555
64	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	02-160-111
65	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	02-244-5555
66	สภาการศึกษา	02-668-7123
67	สำนักบริหารงานการศึกษาภายนอกโรงเรียน	1660
68	สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กทม.	02-354-6841
69	สำนักนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร	02-951-0402
70	กรมควบคุมโรค	02-951-0402, 02-216-3480
71	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	02-590-2386, 02-590-3968
72	กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร	02-241-3330
73	ศาลแรงงานกลาง	02-235-1500
74	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)	02-250-5500
75	การทำเรือแห่งประเทศไทย	02-2537408
76	การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	02-249-0362
77	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	1543
78	การไฟฟ้านครหลวง	02-254-9550 ต่อ 4275
79	การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย	02-436-0000
80	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	02-590-5147
81	การรถไฟแห่งประเทศไทย	02-612-8701

หน่วยงานและภาคีเครือข่าย

	หน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
82	บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)	02-545-1000
83	บริษัท ขนส่ง จำกัด	02-936-2773-74
84	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	02-617-7300
85	การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย	02-282-6125
86	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย	02-281-9027
87	ศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย	02-5165900
88	บริษัท ไทยเดินเรือ จำกัด	02-672-8690
89	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	02-537-3985
90	บริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน)	02-201-6337, 02-207-6000
91	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	02-535-1449
92	สถานีวิทยุโทรทัศน์ทีวีสี ช่อง 5	02-271-2515
93	สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 7	02-2720201 ต่อ 179
94	สถานีวิทยุโทรทัศน์ทีวีสี ช่อง 3	02-262-330039 ต่อ 33
95	สถานีวิทยุโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ ทีวี	02-201-6460
96	สถานีวิทยุ จส. 100	02-711-9151-4
97	สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	02-277-4022
98	สถานีวิทยุชุมชนร่วมด้วยช่วยกัน 96.0	02-730-2400 ต่อ 51001
99	บริษัท ทวี วิชั่นส์ จำกัด (มหาชน)	02-699-2512
100	สถานีวิทยุกระจายเสียงกองทัพบก	02-2977774-5
101	สภาองค์การนายจ้างแห่งประเทศไทย	02-385-7117
102	สภาองค์การลูกจ้างแห่งประเทศไทย	02-755-2165
103	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	02-345-1000
104	สมาคมประกันวินาศภัย	02-256-6032
105	สมาคมเพื่อช่วยชีวิตทางน้ำ	081-286-6864
106	สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย	02-561-5555
107	สมาคมสถาปนิกสยาม	02-5615555
108	สมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน	02-644-4067

หน่วยงานและภาคีเครือข่าย

	หน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
109	สมาคมผู้ประกอบการรถจักรยานยนต์ไทย	02-229-3147
110	สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน	02-880-4659
111	สมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยแห่งประเทศไทย	02-2790-373
112	สมาคมแพทย์อุบัติเหตุแห่งประเทศไทย	02-617-1001
113	สมาคมผู้ประกอบการธุรกิจวัตถุดิบทราย	02-712-4226
114	สมาคมเรือไทย	02-883-1588,089-229-9543
115	สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ	02-219-2721-2
116	สมาคมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมัน	02-219-2721-2
117	สมาคมธุรกิจเคมี	02-545-6455
118	สมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	02-524-5535
119	มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์	02-282-9596
120	มูลนิธิพิทักษ์สิทธิเด็ก	02-412-1196
121	มูลนิธิเพื่อพัฒนาเด็ก	02-433-6292
122	มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง	02-225-3271
123	มูลนิธิร่วมกตัญญู	02-225-3271
124	สภาภาษาชาวไทย	02-851-7853-6
125	ร.ท. วโรตม สุจริตกุล	02-729-3210
126	นายอเนก วัชรสุขศิลป์	02-729-5210
127	นายสุชาติ ศุภทนต์	02--757-6175
128	นายอนันต์ บัวสุวรรณ	02-982-1561
129	นายจาตุก กัลย์จาตุก	02-229-3147
130	นายชาติชาย ไทยกล้า	081-868-3367
131	นายประวิทย์ ตั้งคารวคุณ	02-754-7961
132	นายวรวิทย์ วทยอำนวยคุณ	02-590-3968
133	นายวิภาคย์ ธนรัช	081-868-3367,02-943-7150
134	ศ. วรศักดิ์ กนกนุกุลชัย	02-448-3072
135	นายพิษณุะ จันทรานูวัฒน์	02-524-5535

หน่วยงานและภาคีเครือข่าย

	หน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
136	ดร.วิจิต พันธ์อำไพ	02-392 -5375
137	นายศรศักดิ์ แสนสมบัติ ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการขนส่งทางบก	02-943-7150
138	นายอนุกุล บุณยประทีปรัตน์	038-103172,086-159-4567
139	ดร.วงศ์ชัย เจริญสุวรรณค์	081-402-1551
140	นางเอื้อนพร ภู่อึ้ง	02-633-0781-6
141	พลโท หม่อมหลวง ประสพชัย เกษมสันต์	02-280-2432-4,081-818-9933
142	พลอากาศเอก อนุพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	02-577-4666,081-987-4462
143	พลเอก อรุณ ปรีวัชรธรรม	081-488-7605
144	พลตรี นกตล พักอังกุล	02-2802432

ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต

และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของศูนย์

ศูนย์ ปก. เขต 1 ปทุมธานี

- 1 นนทบุรี
- 2 ปทุมธานี
- 3 พระนครศรีอยุธยา
- 4 สระบุรี

ศูนย์ ปก. เขต 2 สุพรรณบุรี

- 5 กาญจนบุรี
- 6 นครปฐม
- 7 ราชบุรี
- 8 สุพรรณบุรี

ศูนย์ ปก. เขต 3 ปราจีนบุรี

- 9 ฉะเชิงเทรา
- 10 นครนายก
- 11 ปราจีนบุรี
- 12 สมุทรปราการ
- 13 สระแก้ว

ศูนย์ ปก. เขต 4 ประจวบคีรีขันธ์

- 14 ประจวบคีรีขันธ์
- 15 เพชรบุรี
- 16 สมุทรสงคราม
- 17 สมุทรสาคร

ศูนย์ ปก. เขต 5 นครราชสีมา

- 18 ชัยภูมิ
- 19 นครราชสีมา
- 20 บุรีรัมย์
- 21 สุรินทร์

ศูนย์ ปก. เขต 6 ขอนแก่น

- 22 กาฬสินธุ์
- 23 ขอนแก่น
- 24 มหาสารคาม
- 25 ร้อยเอ็ด

ศูนย์ ปก. เขต 7 สกลนคร

- 26 นครพนม
- 27 มุกดาหาร
- 28 สกลนคร

ศูนย์ ปก. เขต 8 กำแพงเพชร

- 29 กำแพงเพชร
- 30 นครสวรรค์
- 31 พิจิตร
- 32 อุทัยธานี

ศูนย์ ปก. เขต 9 พิษณุโลก

- 33 ตาก
- 34 พิษณุโลก
- 35 เพชรบูรณ์
- 36 สุโขทัย
- 37 อุตรดิตถ์

ศูนย์ ปก. เขต 10 ลำปาง

- 38 เชียงใหม่
- 39 แม่ฮ่องสอน
- 40 ลำปาง
- 41 ลำพูน

ศูนย์ ปก. เขต 11 สุราษฎร์ธานี

- 42 ชุมพร
- 43 นครศรีธรรมราช
- 44 พัทลุง
- 45 สุราษฎร์ธานี

ศูนย์ ปก. เขต 12 สงขลา

- 46 นราธิวาส
- 47 ปัตตานี
- 48 ยะลา
- 49 สงขลา
- 50 สตูล

ศูนย์ ปก. เขต 13 อุบลราชธานี

- 51 ยโสธร
- 52 ศรีสะเกษ
- 53 อำนาจเจริญ
- 54 อุบลราชธานี

ศูนย์ ปก. เขต 14 อุดรธานี

- 55 เลย
- 56 หนองคาย
- 57 หนองบัวลำภู
- 58 อุดรธานี

ศูนย์ ปก. เขต 15 เชียงราย

- 59 เชียงราย
- 60 น่าน
- 61 พะเยา
- 62 แพร่

ศูนย์ ปก. เขต 16 ชัยนาท

- 63 ชัยนาท
- 64 ลพบุรี
- 65 สิงห์บุรี
- 66 อ่างทอง

ศูนย์ ปก. เขต 17 จันทบุรี

- 67 จันทบุรี
- 68 ชลบุรี
- 69 ตราด
- 70 ระยอง

ศูนย์ ปก. เขต 18 ภูเก็ต

- 71 กระบี่
- 72 ตรัง
- 73 พังงา
- 74 ภูเก็ต
- 75 ระนอง

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุททองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 1 ปทุมธานี	0-2567-2573, 0-2567-4180, 0-2567-0772	0-2567-2572, 0-2567-6291	13620	08-5568-6669	88 หมู่ 1 ถ.รังสิต-ปทุมธานี ต.บ้านกลาง อ.เมือง จ.ปทุมธานี 10200
ผู้อำนวยการศูนย์ ปภ.เขต 1 ปทุมธานี	0-2567-4166	0-2581-7122		08-1701-4858	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดปทุมธานี	0-2581-7119-21	0-2581-6229			อาคารห้องประชุมสำนักงาน กาชาดจังหวัดปทุมธานี ต.บางปรอก อ.เมือง จ.ปทุมธานี
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดปทุมธานี	0-2581-7121	0-2581-6229	13619	08-9969-6743	12000
สำนักงาน ปภ.จังหวัดนนทบุรี	0-2591-2471	0-2591-2474	14133	08-1773-1056	ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี ชั้น 3 ถ.รัตนาธิเบศร์ 6 ต.บางกระสอ อ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดนนทบุรี	0-2591-3689	0-2591-2474		08-9969-6739	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	0-3533-5740, 0-3533-5783, 0-3533-5798	0-3533-5210		08-1874-4278	ศาลากลางจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ถ.สายเอเชีย ต.คลองสวนพลู อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา 13000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	0-3533-5803	0-3533-5210		08-9969-6747	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดสระบุรี	0-3621-2045, 0-3621-2117	0-3621-2238	13001		2 หมู่ 9 บ้านหนองขาวสูง ต.หนองขาว อ.เมืองสระบุรี จ.สระบุรี 16000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดสระบุรี	0-3621-2123	0-3621-2238	13002	08-9969-6802	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุททองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 2 สุพรรณบุรี	0-3555-5651-2	0-3555-5462, 0-3555-5297			8 หมู่ 4 ถ.มัลลย์แมน ต.รั้วใหญ่ อ.เมืองสุพรรณบุรี จ.สุพรรณบุรี 72000
ผู้อำนวยการศูนย์ ปภ.เขต 2 สุพรรณบุรี	0-3554-5463-4	0-3555-5614	12368	08-1878-1388, 08-1174-3893	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดสุพรรณบุรี	0-3553-6067-69	0-3553-6068		08-1913-0019	อาคารหอประชุม 702 ศาลา กลางจังหวัดสุพรรณบุรี ต.สนามชัย อ.เมือง สุพรรณบุรี จ.สุพรรณบุรี
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดสุพรรณบุรี	0-3553-6069	0-3553-6068	12367	08-9969-6805	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดกาญจนบุรี	0-3451-6795, 0-3451-6733	0-3451-6795	61138		ศาลากลางจังหวัด (หลังเดิม) ต.ปากแพรก อ.เมือง จ. กาญจนบุรี 71000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดกาญจนบุรี	0-3451-5651	0-3451-6795	60738	08-9969-6718	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดนครปฐม	0-3434-0230-3	0-3434-0230, 0-3424-0241			103 หมู่ 5 ต.ถนนขาด อ.เมือง นครปฐม 73000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดนครปฐม	0-3434-0233	0-3434-0241		08-9969-6734	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดราชบุรี	0-3233-2571-4	0-3233-2573, 0-3233-2575			429 อาคาร 1 ชั้น 2 ศูนย์อนามัยที่ 4 ราชบุรี (ศูนย์อนามัยแม่และ เด็ก) ถ.ศรีสุริยวงศ์ ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดราชบุรี	0-3233-2574	0-3233-2575		08-9969-6766	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนคูทองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 3 ปราจีนบุรี	0-3729-1750-6	0-3729-1747, 0-3729-1757	31829		76 หมู่ 5 ถ.สุวรรณศร ต.คำ โตนด อ.ประจันตคาม จ. ปราจีนบุรี 25130
ผู้อำนวยการศูนย์ ปก. เขต 3	0-3729-1750-6	0-3729-1747		08-1174-3894	
สำนักงาน ปก. จังหวัดปราจีนบุรี	0-3745-4416-9	0-3745-4420			ศูนย์ราชการจังหวัดปราจีนบุรี ถ.สุวินทวงศ์ ต.ไม้เล็ด อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี 25230
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดปราจีนบุรี	0-3745-4419	0-3745-4420	31830	08-9969-6745	
สำนักงาน ปก. จังหวัดสระแก้ว	0-3742-5475-8	0-3742-5502	31908		อาคารชั้นล่างหอประชุมปางสีดา ศาลากลางจังหวัดสระแก้ว ถ.สุวรรณศร อ.เมือง จ.สระแก้ว 27000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดสระแก้ว	0-3742-5476		32338	08-9969-6801	
สำนักงาน ปก. จังหวัดนครนายก	0-3738-6209, 0-3738-6484	0-3738-6484			82 หมู่ 7 ถ.นครนายก-สาธิตา ต.เขาพระ อ.เมือง จ.นครนายก 26000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดนครนายก	0-3738-6209	0-3738-6484		08-9969-6733	
สำนักงาน ปก.จังหวัดฉะเชิงเทรา	0-3851-6025	0-3853-6026	32998		อาคารศาลาประชาคมเฉลิม พระเกียรติ บริเวณหน้าศาลา กลาง ใหม่ อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา 24000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดฉะเชิงเทรา	0-3851-6972	0-3853-6026	33023	08-9969-6723	
สำนักงาน ปก.จังหวัดสมุทรปราการ	0-2382-6041-2	0-2382-6041-2			3 ซอย 2 ต.ปากน้ำ อ.เมือง สมุทรปราการ จ.สมุทรปราการ 10270
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดสมุทรปราการ	0-2382-6040	0-2382-6041-2		08-9969-6775	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุททองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 4 ประจวบคีรีขันธ์	0-3262-2375-7	0-3255-9183-4		08-1845-1565	84 หมู่ 5 ต.สามร้อยยอด อ.สามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77120
ผู้อำนวยการศูนย์ ปภ. เขต 4	0-3262-1986	0-3255-9183-4		08-1174-3895	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	0-3260-4571-3	0-3260-2061	64187-8		65 ถ.สุขใจ อ.เมือง ประจวบคีรีขันธ์ จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	0-3260-4570	0-3260-2061	64187-8	08-9969-6744	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดเพชรบุรี	0-3242-8236, 0-3242-8275	0-3242-6230, 0-3242-8277	63535		ศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี (อาคาร 2 ชั้น 2) ถ.ราชวิถี ต.คลองกระแซง อ.เมืองเพชรบุรี จ.เพชรบุรี 76000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดเพชรบุรี	0-3242-6230	0-3242-6230	63535	08-9969-6753	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดสมุทรสงคราม	0-3476-4591-4	0-3476-4593	62983	08-1383-5000	160 ถ.เอกชัย ต.ลาดใหญ่ อ.เมืองสมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร 75000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดสมุทรสงคราม	0-3476-4592	0-3476-4591	62983	08-9969-6778	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดสมุทรสาคร	0-3442-4981-4	0-3442-6424	62378	08-1304-3498	ศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร ชั้น 1 ถ.เศรษฐกิจ 1 อ.เมือง สมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดสมุทรสาคร	0-3442-4984	0-3242-6424	62378	08-9969-6779	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุทองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 5 นครราชสีมา	0-4424-2967, 0-4424-6809, 0-4425-4860-1	0-4424-2820, 0-4425-4193	36532		1357 ถ.สุรนารายณ์ ต.ในเมือง อ.เมืองนครราชสีมา จ.นครราชสีมา 30000
ผู้อำนวยการศูนย์ ปภ.เขต 5	0-4425-4865, 0-4425-4860-1	0-4424-6909	36532	08-1174-3896, 08-1174-3896	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดนครราชสีมา	0-4424-2175, 0-4424-2131	0-4424-2230, 0-4424-2280	36537	08-9969-6736	1357 ถ.สุรนารายณ์ ต.ในเมือง อ.เมืองนครราชสีมา จ.นครราชสีมา 30000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดนครราชสีมา	0-4424-2324	0-4424-2230	36537	08-1878-5186	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดชัยภูมิ	0-4481-3320-3	0-4481-3320, 0-4481-3323	42978		หมู่ 2 ริมทางหลวงแผ่นดิน สายชัยภูมิ-ชุมแพ ถ.บรรณาการ ต.บ้านเลา อ.เมืองชัยภูมิ จ.ชัยภูมิ 36000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดชัยภูมิ	0-4481-3321	0-4481-3324-5	43008	08-9969-6726	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดบุรีรัมย์	0-4462-5355, 0-4461-4065-6	0-4462-5355	37206		ศาลากลางจังหวัดบุรีรัมย์ ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์ จ.บุรีรัมย์ 31000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดบุรีรัมย์	0-4461-4064	0-4462-5355	37207	08-9969-6742	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดสุรินทร์	0-4414-3057-8	0-4414-3059		08-9969-6807	350 ถ.สายสุรินทร์-ปราสาท ต.นอกเมือง อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์ 32000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดสุรินทร์	0-4414-3056			08-1766-6855	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุททองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 6 ขอนแก่น	0-4323-6632, 0-4323-6109, 0-4323-6042	0-4323-6719	40527	08-1174-3897	36 ม.14 ถ.มิตรภาพ ต.ศิลา อ.เมืองขอนแก่น จ.ขอนแก่น 40000
ผู้อำนวยการศูนย์ ปภ.เขต 6	0-4323-6632	0-4323-6719	40521-2		
สำนักงาน ปภ. จังหวัดขอนแก่น	0-4323-7283	0-4333-1358	40526		ถ.หน้าเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง ขอนแก่น จ.ขอนแก่น 40000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดขอนแก่น	0-4323-7093	0-4333-1358	40526	08-9969-6721	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดกาฬสินธุ์	0-4381-4834, 0-4381-4836, 0-4381-4875	0-4381-4694	41162		129 ถ.ภิรมย์ ต.กาฬสินธุ์ อ.เมืองกาฬสินธุ์ จ.กาฬสินธุ์ 46000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดกาฬสินธุ์	0-4381-4843	0-4381-4694	41162	08-9969-6719	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดมหาสารคาม	0-4377-7314	0-4377-7314	17394		ศาลากลางจังหวัดมหาสารคาม ชั้น 2 ห้อง 202 ถ.เลี้ยวเมืองมหาสารคาม-ร้อยเอ็ด อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดมหาสารคาม	0-4377-7314	0-4377-7314	17394	08-9969-6757	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดร้อยเอ็ด	0-4351-2955, 0-4351-4397, 0-4351-5139	0-4351-3097	42369		ถ.ราชการดำเนิน ต.ในเมือง อ.เมืองร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด 45000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดร้อยเอ็ด	0-4351-5118	0-4351-3097	42369	08-9969-6763	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุททองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 7 สกลนคร	0-4271-3389, 0-4271-5158-90	0-4271-3390			306 ถ. ใอ ที ยู ค.ธาตุเชิงชุม อ.เมืองสกลนคร จ.สกลนคร 47000
ผู้อำนวยการศูนย์ ปภ.เขต 7	0-4271-3389	0-4271-5157		08-1174-3898	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดสกลนคร	0-4271-5232, 0-4271-1771	0-4271-1711	48548		ศาลากลางจังหวัดสกลนคร ชั้น 4 ศูนย์ราชการจังหวัดสกลนคร อ.เมืองสกลนคร จ.สกลนคร
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดสกลนคร	0-4271-1771	0-4271-1771	48548	08-1871-8892	47000
สำนักงาน ปภ.จังหวัดนครพนม	0-4251-1025	0-4251-4065	47995		ศาลากลางจังหวัดหลังใหม่ อ.เมืองนครพนม จ.นครพนม
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดนครพนม	0-4251-6228	0-4251-4065	47995	08-1174-3919	48000
สำนักงาน ปภ. จังหวัดมุกดาหาร	0-4261-5383	0-4261-5383	49222		ถ.ตลาดแคน ต.มุกดาหาร อ.เมืองมุกดาหาร จ.มุกดาหาร 49000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดมุกดาหาร	0-4263-3101	0-4261-5383	49221	08-9969-6758	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุททองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 8 กำแพงเพชร	0-5571-0396-9	0-5571-0396-9	16205		125 หมู่ 7 ถ.กำแพงเพชร- สุโขทัย ต.หนองปลิง อ.เมืองกำแพงเพชร
ผู้อำนวยการศูนย์ ปก.เขต 8	0-5571-0395	0-5571-0395	16205	08-1174-3881	จ.กำแพงเพชร 62000
สำนักงาน ปก. จังหวัดกำแพงเพชร	0-5570-5049-50, 0-5570-5104	0-5570-5048	15967		ศาลากลางจังหวัดกำแพงเพชร ชั้น 3 ถ.กำแพงเพชร-สุโขทัย อ.เมืองกำแพงเพชร
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดกำแพงเพชร	0-5570-5092	0-5570-5048	15968	08-9969-6720	จ.กำแพงเพชร 62000
สำนักงาน ปก. จังหวัดพิจิตร	0-5661-6048, 0-5661-6068, 0-5661-6076	0-5661-5932, 0-5661-5076	16753		197 ถ.พิจิตร-ตะพานหิน ต.ท่าหลวง อ.เมืองพิจิตร จ.พิจิตร 66000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดพิจิตร	0-5661-6040	0-5661-5932	16753	08-9969-6751	
สำนักงาน ปก. จังหวัดนครสวรรค์	0-5680-3536, 0-5680-3540	0-5680-3539	15585, 15586		ศาลากลางจังหวัดหลังเก่า ถ.สวรรค์วิถี ต.นครสวรรค์คต อ.เมืองนครสวรรค์ จ.
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดนครสวรรค์	0-5680-3538	0-5680-3536-7		08-9969-6738	60000
สำนักงาน ปก. จังหวัดอุทัยธานี	0-5657-1635, 0-5657-1725-6	0-5657-1725	18014		ศาลากลางจังหวัดอุทัยธานี ชั้น 3 ถ.ศรีอุทัย อ.เมืองอุทัยธานี จ.อุทัยธานี 61000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดอุทัยธานี	0-5657-1728	0-5657-1725	18014	08-9969-6814	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนคูทองนอก แขวงวิชระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 9 พิษณุโลก	0-5531-1036, 0-5531-1165-9	0-5531-1366, 0-5531-1440	20490		10 หมู่ 9 ต.วังทอง อ.วังทอง จ.พิษณุโลก 65130
ผู้อำนวยการศูนย์ ปก.เขต 9	0-5531-1036	0-5531-1366	20490	08-1174-3918	
สำนักงาน ปก. จังหวัดพิษณุโลก	0-5523-0396, 0-5523-0398	0-5523-0398	20406		ศาลากลางจังหวัดพิษณุโลก ชั้น 3 ถ.วังจันทน์ ค.ในเมือง อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดพิษณุโลก	0-5523-0394	0-5523-0398	20407	08-9969-6752	65000
สำนักงาน ปก. จังหวัดตาก	0-5551-5609, 0-5551-5754, 0-5551-5975	0-5551-5609, 0-5551-5754, 0-5551-5975			ถ.จรดวิถีถ่อง ค.น้ำริน อ.เมืองตาก จ.ตาก 63000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดตาก	0-5551-5775	0-5551-5975		08-9969-6732	
สำนักงาน ปก. จังหวัดสุโขทัย	0-5561-2415, 0-5561-6238-9	0-5561-2415, 0-5561-6238-9	22938		ศาลากลางจังหวัดสุโขทัย อ.เมืองสุโขทัย จ.สุโขทัย 64000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดสุโขทัย	0-5561-6235	0-5561-2415	22675	08-9968-7191	
สำนักงาน ปก. จังหวัดอุดรธานี	0-5544-4132	0-5541-7989	21948		ถ.อัศนีชัย ค.ท่าอิฐ อ.เมืองอุดรธานี จ.อุดรธานี 53000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดอุดรธานี	0-5544-4132	0-5541-7989	22383	08-9969-6813	
สำนักงาน ปก. จังหวัดเพชรบูรณ์	0-5671-2892-4	0-5674-1278	17424		44/1 ถ.สระบุรี-หล่มสัก ค.สะเดียง อ.เมืองเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์ 67000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดเพชรบูรณ์	0-5674-1278	0-5674-1278	17424	08-9969-6754	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุทองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 10 ลำปาง	0-5421-7877, 0-5421-8124, 0-5421-8346, 0-5422-8700, 0-5423-0934, 0-5423-0974,	0-5423-0947, 0-5421-8235	28618	08-9968-7201, 08-9968-7203, 08-9968-7204, 08-9968-7205	393 ถ.ลำปาง-ห้างฉัตร ต.บ่อแก้ว อ.เมืองลำปาง จ.ลำปาง 52100
ผู้อำนวยการศูนย์ ปก.เขต 10	0-5431-3443	0-5423-0947	28618	08-1174-3934	
สำนักงาน ปก. จังหวัดลำปาง	0-5426-5254-5	0-5426-5072-4	28603		394 ถ.ลำปาง-ห้างฉัตร ต.บ่อแก้ว อ.เมืองลำปาง จ.ลำปาง 52100
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดลำปาง	0-5426-5253	0-5426-5072-4	28603	08-9969-6769	
สำนักงาน ปก. จังหวัดแม่ฮ่องสอน	0-5361-4212, 0-5361-4425	0-5361-4313			175 หมู่ 8 ต.แม่ฮ่องสอน- เชียงใหม่ ต.ปางหมู อ.เมืองแม่ฮ่องสอน
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดแม่ฮ่องสอน	0-5361-4213	0-5361-4313		08-9969-6759	จ.แม่ฮ่องสอน 58000
สำนักงาน ปก. จังหวัดเชียงใหม่	0-5321-2626, 0-5321-3382, 0-5321-3568	0-5321-3551			118/4 ถ.อนุสาวรีย์สิงห์ ต.ช้างเผือก อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 50300
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดเชียงใหม่	0-5321-3872	0-5322-1470		08-9969-6729	
สำนักงาน ปก. จังหวัดลำพูน	0-5356-3266, 0-5356-3544	0-5356-2963	28019		117 ถ.ลำพูน-ป่าซาง ต.ต้นธง อ.เมืองลำพูน จ.ลำพูน 51000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดลำพูน	0-5356-3265	0-5356-2963	28026	08-9969-6770	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุทธรณ์นอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 11 สุราษฎร์ธานี	0-7725-3559	0-7725-3560			84 หมู่ 2 ถ.สายเอเชีย ต.หนองไทร อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี 84130
ผู้อำนวยการศูนย์ ปภ.เขต 11	0-7725-3559	0-7725-3560		08-9969-6797	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดสุราษฎร์ธานี	0-7727-5848-9	0-7727-5550-1	65039		ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี (หลังใหม่) ชั้น 1 ห้อง 102 อ.เมืองสุราษฎร์ธานี
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดสุราษฎร์ธานี	0-7727-5846	0-7727-5551	65039	08-9969-6806	จ.สุราษฎร์ธานี 84000
สำนักงาน ปภ. จังหวัดชุมพร	0-7750-3230	0-7750-3230			ศาลากลางจังหวัดชุมพร ชั้น 3 ต.นาชะอัง อ.เมืองชุมพร
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดชุมพร	0-7750-3230	0-7750-3230		08-9969-6727	จ.ชุมพร 86000
สำนักงาน ปภ. จังหวัดนครศรีธรรมราช	0-7535-8441-4	0-7535-8440	70085		ศาลากลางจังหวัด ชั้น 3 ถ.ราชดำเนิน
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดนครศรีธรรมราช	0-7535-8443	0-7535-8440	70084	08-9969-6737	อ.เมืองนครศรีธรรมราช จ.นครศรีธรรมราช 80000
สำนักงาน ปภ. จังหวัดพัทลุง	0-7462-0300,	0-7462-0300	71304-5		ศาลากลางจังหวัดหลังเก่า ชั้น 2 ถ.รามสวร อ.เมืองพัทลุง
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดพัทลุง	0-7461-1652	0-7461-1652	71304-5	08-9969-6750	จ.พัทลุง 93000

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุทองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 12 สงขลา	0-7425-1160-3	0-7425-1166			1661 ถ.สนามบิน ต.ควนลัง อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
ผู้อำนวยการศูนย์ ปภ.เขต 12	0-7425-1160-3	0-7425-1166		08-1174-3903	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดสงขลา	0-7431-6380-2	0-7431-6380	73037		ศาลากลางจังหวัดสงขลา อ.เมืองสงขลา จ.สงขลา 90000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดสงขลา	0-7431-6380-2	0-7431-6384	73037	08-9969-6773	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดสตูล	0-7472-2121, 0-7472-2200	0-7472-2296	74147		ศาลากลางจังหวัดสตูล อาคาร หลังเก่า ชั้น 2 ถ.สตูลธานี อ.เมืองสตูล จ.สตูล 91000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดสตูล	0-7472-2050	0-7472-2296	74147	08-9969-6774	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดปัตตานี	0-7341-4303-4	0-7341-4280	74821		ถ.นาเกลือ ต.บานา อ.เมืองปัตตานี จ.ปัตตานี 94000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดปัตตานี	0-7341-4312	0-7341-4280	74821	08-1959-3984	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดยะลา	0-7320-3560-1	0-7320-3562	75324		ที่ทำการ สนง.รพช.จังหวัดยะลา ต.วังพญา อ.รามัน จ.ยะลา 95140
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดยะลา	0-7320-3560-1	0-7320-3562	75324	08-9969-6762	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดนราธิวาส	0-7353-2132, 0-7353-2213	0-7353-2134	67156		ทางหลวงสายที่ 42 ถ.นราธิวาส-ปัตตานี ต.ลำภู อ.เมืองนราธิวาส
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดนราธิวาส	0-7353-2210	0-7353-2134	67156	08-9969-6740	จ.นราธิวาส 96000

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุทธรณ์นอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 13 อุบลราชธานี	0-4531-5140, 0-4531-5570	0-4531-5104			350 ถ.คลังอาวุธ ต.ขามใหญ่ อ.เมืองอุบลราชธานี จ.อุบลราชธานี 34000
ผู้อำนวยการศูนย์ ปก.เขต 13	0-4531-5234	0-4531-5104		08-9920-1558	
สำนักงาน ปก. จังหวัดอุบลราชธานี	0-4531-2692, 0-4531-3003	0-4531-3003	39017		350 ถ.คลังอาวุธ ต.ขามใหญ่ อ.เมืองอุบลราชธานี
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดอุบลราชธานี	0-4531-3003	0-4531-2403	39017	08-9969-6815	จ.อุบลราชธานี 34000
สำนักงาน ปก. จังหวัดยโสธร	0-4571-5473-5	0-4571-2244	43551		ตึกโยธาธิการจังหวัดฯ ถ.ศาลากลาง 3 ต.ในเมือง อ.เมืองยโสธร จ.ยโสธร 35000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดยโสธร	0-4571-5471	0-4571-2244	43620	08-9969-6761	
สำนักงาน.ปก.จังหวัดอำนาจเจริญ	0-4551-1954	0-4551-1824	44226-7		ศาลากลางจังหวัดอำนาจเจริญ ชั้น 1 ถ.ชยางกูร ต.โนนหนาม แท่ง อ.เมืองอำนาจเจริญ
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดอำนาจเจริญ	0-4551-1954	0-4551-1954	44226-7	08-9969-6811	จ.อำนาจเจริญ 37000
สำนักงาน ปก. จังหวัดศรีสะเกษ	0-4561-7957, 0-4562-2797-8	0-4561-2589	38396		ศาลากลางจังหวัดศรีสะเกษ ถ.เทพา ต.เมืองเหนือ อ.เมืองศรีสะเกษ จ.ศรีสะเกษ
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดศรีสะเกษ	0-4561-2589	0-4561-2589	38396	08-9969-6772	33000

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุทธรณ์นอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี	0-4229-0382, 0-4229-0392	0-4229-0382, 0-4229-0392		0-89920-1580	307 หมู่ 14 ถ.นิคโย ต.หนองนาคำ อ.เมืองอุดรธานี จ.อุดรธานี 41000
ผู้อำนวยการศูนย์ ปก.เขต 14	0-4229-0382	0-4229-0392		0-81872-8330	
สำนักงาน ปก. จังหวัดอุดรธานี	0-4224-6329, 0-4224-6873, 0-4224-6983	0-4224-6920	45551		ศาลากลางจังหวัด(หลังใหม่) ชั้น 7 อ.เมืองอุดรธานี จ.อุดรธานี 41000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดอุดรธานี	0-4224-6920	0-4224-6920	45551	08-9969-6812	
สำนักงาน ปก. จังหวัดเลย	0-4286-1579, 0-4296-1582	0-4281-1871	46787		ถ.จรัสศรี ต.กุดป่อง อ.เมืองเลย จ.เลย 42000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดเลย	0-4286-1578	0-4281-1871	46787	08-9969-6771	
สำนักงาน ปก. จังหวัดหนองบัวลำภู	0-4231-1393, 0-4231-2755	0-4231-2755	47375		ศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู (ตึกอนาโลโย มุขหลัง ชั้น 2) ถ.หนองบัวลำภู-เลย อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู 39000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดหนองบัวลำภู	0-4231-1344	0-4231-2755	47375	08-9969-6809	
สำนักงาน ปก. จังหวัดหนองคาย	0-4242-1014, 0-4242-0728, 0-4242-0732	0-4242-1014	46186		ศาลากลางจังหวัดหนองคาย ชั้น 4 ถ.มิตรภาพ อ.เมืองหนองคาย จ.หนองคาย 43000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดหนองคาย	0-4242-0761	0-4242-1014	46220	08-9969-6808	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุทองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 15 เชียงราย	0-5371-7623-5, 0-5371-7653-9, 0-5371-7674	0-5371-7657-8			74 ถ.ประดิษฐ์เชียงใหม่ ต.เวียง อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย 57000
ผู้อำนวยการศูนย์ ปก.เขต 15	0-5371-7655	0-5371-7657-8		08-9920-1602	
สำนักงาน ปก. จังหวัดเชียงราย	0-5371-7463, 0-5371-5642-3	0-5371-1406	26177		ถ.ประดิษฐ์เชียงใหม่ ต.เวียง อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย 57000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดเชียงราย	0-5371-5641	0-5371-7463	26177	08-9969-6728	
สำนักงาน ปก. จังหวัดพะเยา	0-5444-9644, 0-5444-9648	0-5444-9644	26605		ศาลากลางจังหวัดพะเยา ชั้น 5 ถ.พหลโยธิน อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา 56000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดพะเยา	0-5444-9646	0-5444-9644	26605	08-9969-6748	
สำนักงาน ปก. จังหวัดน่าน	0-5474-1061, 0-5477-5583-4	0-5474-1061, 0-5477-5583			ถ.น่าน-พะเยา ต.ไชยสถาน อ.เมืองน่าน จ.น่าน 55000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดน่าน	0-5477-5582	0-5474-1061		08-9969-6741	
สำนักงาน ปก. จังหวัดแพร่	0-5453-3680, 0-5453-3830, 0-5453-3886	0-5452-2513	21737		ศาลากลางจังหวัดแพร่ ชั้น 3 ถ.ไชยบุรี อ.เมืองแพร่ จ.แพร่ 54000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดแพร่	0-5453-3691	0-5452-2513	21737	08-9969-6756	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุทงนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 16 ชัยนาท	0-5647-6828-30	0-5647-6829			314 ม.4 ต.เขาท่าพระ อ.เมืองชัยนาท จ.ชัยนาท 17000
ผู้อำนวยการศูนย์ ปภ.เขต 16				0-81174-3908	
สำนักงาน ปภ.จังหวัดชัยนาท	0-5641-2083	0-5641-2083	18650		315 หมู่ 4 ต.เขาท่าพระ อ.เมืองชัยนาท จ.ชัยนาท 17000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดชัยนาท	0-5641-2663	0-5641-2083	18650	08-9969-6725	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดสิงห์บุรี	0-3650-7301-2, 0- 3650-7129	0-3650-7128-9	10933		ศาลากลางจังหวัดสิงห์บุรี ชั้น 3 ถ.สิงห์บุรี-บางพาน ต.บางมัญ อ.เมืองสิงห์บุรี จ.สิงห์บุรี
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดสิงห์บุรี	0-3650-7306	0-3650-7128-9	10933	08-9969-6803	16000
สำนักงาน ปภ. จังหวัดลพบุรี	0-3641-1894, 0-3641-1936, 0-3641-1980	0-3641-2003	19148-9		ศาลากลางจังหวัดลพบุรี ชั้น 3 ต.นารายณ์มหาราช อ.เมือง ลพบุรี จ.ลพบุรี 15000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดลพบุรี	0-3641-4480	0-3641-4481	19148-9	08-9969-6768	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดอ่างทอง	0-3561-6261-3	0-3561-6260	11719		6/1 ถ.เทศบาล 1 อ.เมืองอ่างทอง จ.อ่างทอง 14000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดอ่างทอง	0-3561-6259	0-3661-6260	11739	08-9969-6810	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุทองนอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 17 จันทบุรี	0-3938-9542-4	0-3928-9542		08-1701-4873	257 หมู่ 1 ต.มะขาม อ.มะขาม จ.จันทบุรี 22150
ผู้อำนวยการศูนย์ ปภ.เขต 17	0-3938-9544	0-3928-9542		08-1824-8322	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดจันทบุรี	0-3932-5138-9	0-3931-2097, 0-3931-2100	34769		ศาลากลางจังหวัดจันทบุรีหลัง หน้า ชั้น 2 อ.เลียบเนิน ต.วัดใหม่ อ.เมืองจันทบุรี
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดจันทบุรี	0-3932-5140	0-3931-2100	34748	08-9969-6722	จ.จันทบุรี 22000
สำนักงาน ปภ. จังหวัดชลบุรี	0-3827-2814, 0-3827-8031, 0-3828-8439	0-3828-8032	30531		ศาลากลางจังหวัดชลบุรี ถ.มณฑลเสวี อ.เมืองชลบุรี จ.ชลบุรี 20000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดชลบุรี	0-3827-2808	0-3827-8032	30531	08-9969-6724	
สำนักงานปภ.จังหวัดระยอง	0-3869-4130-2	0-3869-4129	34131		ศูนย์ราชการจังหวัดระยอง ถ.สุขุมวิท ต.มาบตาพุด อ.เมืองระยอง จ.ระยอง 21150
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดระยอง	0-3869-4134	0-3869-4129	34131	08-9969-6765	
สำนักงาน ปภ. จังหวัดตราด	0-3952-5728-30	0-3952-5727	35331		322 หมู่ 5 ถ.บ้านล่าง-คอนจวน ต.หนองเสม็ด อ.เมืองตราด จ.ตราด 23000
หัวหน้าสำนักงาน ปภ.จังหวัดตราด	0-3952-5729	0-3952-5727	35331	08-9969-6731	

หมายเลขโทรศัพท์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุทธรณ์นอก แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 0-2637-3450-70, 0-2637-3559-76 และ มท. 55050 - 58 โทรสาร 0-2637-3125, 0-2241-7450-1 และ มท. 55059

1784

สายด่วนนิรภัย รับแจ้ง/สอบถามข้อมูลสาธารณภัยทั่วประเทศ

หมายเลขโทรศัพท์ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	มหาดไทย	มือถือ	ที่ตั้งสำนักงาน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 18 อุทัย	0-7621-8444, 0-7621-9532	0-7621-9532			29/1 ถ.ดำรง ต.ตลาดใหญ่ อ.เมืองอุทัย จ.อุทัย 83000
ผู้อำนวยการศูนย์ ปก.เขต 18	0-7621-9531	0-7621-9532		08-99201662	
สำนักงาน ปก. จังหวัดอุทัย	0-7621-5736, 0-7621-8444	0-7621-5734	68920-1		ศาลากลางจังหวัดอุทัยหลังใหม่ ชั้น 1 ถ.นิรุต ต.ตลาดใหม่ อ.เมืองอุทัย จ.อุทัย 83000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดอุทัย	0-7621-5743	0-7621-8409	68920-1	08-9969-6756	
สำนักงาน ปก. จังหวัดระนอง	0-7781-3403, 0-7782-3257	0-7781-3403			183 หมู่ 3 บ.พรั้ง จ.เพชรเกษม ต.บางวัน อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 85000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดระนอง	0-7781-3402	0-7781-3403		08-9969-6764	
สำนักงาน ปก. จังหวัดพังงา	0-7644-0446, 0-7646-0598-9	0-7646-0607			ถ.พังงา-ทับปด ต.ถ้ำน้ำผุด หมู่ 3 อ.เมืองพังงา จ.พังงา 82000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดพังงา	0-7646-0600	0-7646-0607	67398	08-9969-6749	
สำนักงาน ปก. จังหวัดกระบี่	0-7561-2735, 0-7561-2646	0-7561-2735			170 หมู่ 7 ต.ไสไทย ศูนย์ ราชการจังหวัดกระบี่ อ.เมือง กระบี่ จ.กระบี่ 81000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดกระบี่	0-7561-2690	0-7561-2735		08-9969-6717	
สำนักงาน ปก. จังหวัดตรัง	0-7521-8750	0-7521-4382	71591, 72017		หมู่ 11 ต.โคกหล่อ อ.เมืองตรัง จ.ตรัง 92000
หัวหน้าสำนักงาน ปก.จังหวัดตรัง	0-7521-8750	0-7521-4382	71591	08-9969-6730	